

Course Title: CONTEMPORARY SOCIAL ISSUES AND PROBLEMS
Non Major Elective Course II (for other than Social Work students)

Semester : IV

Course code : NME-II

Part : IV

Unit – I

Poverty: definition, types, causes, and consequences; dependency, definition, causes; care of the dependants; relation between poverty and dependency; new economic policies and its consequences.

வறுமை மற்றும் அதன் வகைகள்

வறுமை என்பது பணம் மற்றும் பொருள் விஷயங்களைப் போன்ற மனிதர்களின் வாழ்விற்கு தேவையான சில பொருட்களின் பற்றாக்குறையோ அல்லது பற்றாக்குறையோ மக்கள் அனுபவிக்கும் ஒரு பொருளாதார நிலை. ஆகையால், வறுமை என்பது சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட கருத்து ஆகும்.

வறுமை என்பது பிரெஞ்சு வார்த்தை "povert " என்பதிலிருந்து வருகிறது, இது ஏழை என்பது பொருள் .

வறுமை வரையறுக்க இது மிகவும் சிக்கலானது. ஏனென்றால் அது மண்டலம், சகாப்தம், புவியியல் நிலை, சூழ்நிலைகள் மற்றும் இன்னும் பல போன்ற பன்முகப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பல பரிமாண கூறுகளை சார்ந்துள்ளது. சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அம்சங்களின் அடிப்படையில் , வறுமை வகைகளை அடையாளம் காண பல்வேறு வழிகள் உள்ளன:

1. முழுமையான வறுமை.
2. உறவினர் வறுமை.
3. சூழ்நிலை வறுமை.
4. தலைமுறை வறுமை.
5. கிராமப்புற வறுமை.
6. நகர வறுமை.

1.முழுமையான வறுமை: தீவிர வறுமை அல்லது மோசமான வறுமை என்றும் அறியப்படுவது அடிப்படை உணவு, சுத்தமான நீர், சுகாதாரம், தங்குமிடம், கல்வி மற்றும் தகவல் ஆகியவற்றின் பற்றாக்குறை. முழு வறுமைக்கும் உள்ளவர்கள் மலேரியா, காலரா மற்றும் நீர் மாசு தொடர்பான நோய்கள் போன்ற தடுக்கக்கூடிய நோய்களிலிருந்து பல குழந்தை இறப்புக்களை வாழவும் அனுபவிக்கவும் போராடுகிறார்கள். வளர்ந்த நாடுகளில் முழு வறுமையும் பொதுவாக அசாதாரணமானது.

இது 1990 ல் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, "வாரம் ஒரு டாலர்" வறுமைக் கோடு உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளின் தரங்களால் முழு வறுமையையும் அளவிட்டது. 2015 அக்டோபரில், உலக வங்கியானது ஒரு நாளைக்கு \$ 1.90 க்கு மீட்டமைக்கின்றது. இந்த எண் சர்ச்சைக்குரியது; எனவே ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் முழு வறுமைக் கோட்டிற்கும் அதன் நுழைவாயில் உள்ளது.

"ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, கல்வியறிவு, நோய், குழப்பம் நிறைந்த சுற்றுச்சூழல், உயர் குழந்தை இறப்பு மற்றும் குறைந்த ஆயுட்காலம் ஆகியவற்றால் இது மனித இயல்புக்கு எந்த நியாயமான

வரையறைக்குள்ளாகவும் இருக்க வேண்டும்." உலக வங்கியின் முன்னாள் ஜனாதிபதியான ராபர்ட் மக்நமாரா கூறியுள்ளார்

2.உறவினர் வறுமை: சுற்றுச்சூழலில் வாழ்கின்ற மக்கள்தொகை பொருளாதாரத் தரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், வாழ்க்கைத் தரத்தின் சமூக முன்னோக்கிலிருந்து இது வரையறுக்கப்படுகிறது. எனவே அது வருமான சமத்துவமின்மையின் ஒரு அளவு.உதாரணமாக, ஒரு குடும்பம் விடுமுறைக்கு இல்லையோ, அல்லது கிறிஸ்துமஸ் நேரத்தில் குழந்தைகளுக்கு பரிசுகளை வாங்கவோ முடியாமலோ அல்லது அதன் இளைய பல்கலைக்கழகத்தை அனுப்பவோ முடியாது.

வழக்கமாக, சராசரி வருமானத்தின் சில நிலையான விகிதத்தை விட குறைவான வருவாயைக் கொண்ட மக்கள் தொகையான உறவினர் வறுமை அளவிடப்படுகிறது.

பணக்கார வளர்ந்த நாடுகளில் வறுமை விகிதங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான பரவலாக பயன்படுத்தப்படும் நடவடிக்கை. ரோப்பிய ஒன்றியத்தில் "உறவினர் வறுமை நடவடிக்கை என்பது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் சமூக சேர்ப்புக் குறியீடுகள் மிகவும் முக்கியம் மற்றும் மிக மேற்கோளிட்டுள்ளது "

3. சூழ்நிலை வறுமை: இது சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு, வேலை இழப்பு மற்றும் கடுமையான உடல்நலப் பிரச்சினை போன்ற தீங்கு விளைவிக்கும் நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் தற்காலிக வகை வறுமை.

துரதிருஷ்டவசமான சம்பவம் காரணமாக வறுமை வரும்போது, ஒரு சிறிய உதவியுடன் மக்கள் தங்களைத் தாங்களே உதவி செய்ய முடியும்.

4. தலைமுறை வறுமை: இது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து ஒருவருக்கும் தனிப்பட்ட மற்றும் குடும்பங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. மக்கள் தப்பித்துக்கொள்வதும், அதை வெளியே எடுக்க வேண்டிய கருவிகளையும் அணுக முடியாது என்பதால் இது தப்பவே இல்லை என்பதால் இது மிகவும் சிக்கலானது.

"குறைந்தபட்சம் இரண்டு தலைமுறைகளாவது வறுமையில் பிறக்கும் குடும்பங்களில் நடக்கிறது. இந்த வகை வறுமையில் வாழும் குடும்பங்கள் தங்களுடைய நிலைமையை வெளியேற்றுவதற்கான கருவிகளுடன் பொருந்தவில்லை" (ஜென்சன், 2009).

கிராமப்புற வறுமை: 50,000 க்கும் குறைவான மக்களுக்கு கிராமப்புறங்களில் இது ஏற்படுகிறது. குறைவான வேலைவாய்ப்புகள், சேவைகள் குறைவான அணுகல், குறைபாடுகள் குறைவான ஆதரவு மற்றும் தரமான கல்வி வாய்ப்புகள் உள்ளன. மக்கள் பெரும்பாலும் சுற்றுப்புறத்திற்கு கிடைக்கும் பண்ணை மற்றும் பிற ஆடம்பர வேலைகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கிராமப்புற வறுமை விகிதம் அதிகரித்து மற்றும் 1960 களில் தரவு சேகரிப்பு தொடங்கியதிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் நகர்ப்புற விகிதத்தை தாண்டியுள்ளது. இரண்டு வறுமை விகிதங்களுக்கிடையிலான வித்தியாசம் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் 5 சதவிகிதம் சராசரியாக, நகர்ப்புற விகிதங்கள் 10-15 சதவிகிதம் மற்றும் கிராமப்புற விகிதங்கள் 15-20 சதவிகிதம் (ஜொலிஃபீ, 2004).

6. நகர்ப்புற வறுமை: இது 50,000 க்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை

கொண்ட பெருநகர பகுதிகளில் ஏற்படுகிறது. நகர்ப்புற ஏழைகளால் எதிர்கொள்ளும் சில முக்கிய சவால்கள்:

- சுகாதார மற்றும் கல்விக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அணுகல்.
- போதுமான வீடுகள் மற்றும் சேவைகள்
- வன்முறை மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற சூழல் காரணமாக அதிகரித்தல்.
- சிறிய அல்லது சமூக பாதுகாப்பு முறைமை.

"உலகின் செல்வந்த நாடுகள் தங்கள் மொத்த வெளிநாட்டு உதவி வரவுகளை \$ 135 பில்லியனுக்கும் 2005 முதல் 2015 ஆம் ஆண்டிலிருந்து \$ 195 பில்லியனுக்கும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் 2025 ஆம் ஆண்டளவில் தீவிர உலகளாவிய வறுமை அகற்றப்படலாம்.

வறுமை காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் அரசு முயற்சிகள்

இன்றைய உலகில் வேகமாக வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரம் இந்தியாதான், ஆனால் பொருளாதார வல்லரசு என்ற இந்தியாவின் பாதையில் வறுமை ஒரு சாலைத் தடை உள்ளது. இருப்பினும், சமூகத்தின் இந்த மொத்த யதார்த்தத்தை ஒழிப்பதில் அரசாங்கம் தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகிறது.

பல ஆண்டுகளாக ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, இந்தியா இந்த ஆண்டு மே மாதம் நைஜீரியாவால் உலகிலேயே அதிக வறுமையில் வாழ்கின்ற மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு வீடு என்ற பெயரைக் கொடுத்துள்ளது.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் 44 இந்தியர்கள் தீவிர வறுமையில் வாடி வருகிறார்கள், உலகில் வறுமை குறைப்பு அடிப்படையில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் நாடு இந்தியா. தற்போதைய போக்கு தொடர்ந்தால்,

2018 இறுதியில் இந்தியா முன்றாவது இடத்திற்கு மாறும். காங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசு இரண்டாம் இடத்தைப் பிடிக்கும். சமீபத்திய ஆய்வில் 2022 ஆம் ஆண்டில் 3% க்கும் அதிகமான இந்தியர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள், 2030 க்குள் தீவிர வறுமை ஒழிக்கப்படலாம் என்று கூறுகிறது.

வறுமை நிலைக்கு வழிவகுத்த சில காரணங்கள்: -

சர்வதேச உணவு ஆய்வு நிறுவனம் விரிவான ஆய்வுகள், வறுமைக்கான காரணங்கள் பகுப்பாய்வு செய்தல், வீட்டுத் தரவை பகுப்பாய்வு செய்தல் மற்றும் 20 நாடுகளில் அனுபவ ரீதியான ஆராய்ச்சியை மறுபரிசீலனை செய்தல் ஆகியவற்றில் ஒரு சுருக்கமாக இருந்தது. வறுமையின் பிரதான காரணங்கள் சிலவற்றில் ஏழைக் குடும்பங்கள் சொத்து மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்ய முடியாதவை, கடன் பெறுவதற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அணுகல், சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிகழ்வுகள் பரம்பரை வறுமை மூலம் அதிக வறுமையை உருவாக்கும் என்று அவர்கள் கண்டனர். சிறுபான்மையினர், திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள், பழங்குடியினர், பெண்கள் மற்றும் குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் மற்றும் சுகாதார பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றின் முறையான விலக்கு. வறுமை நிலைத்திருப்பது இந்த வகுப்புகளுக்கு நிறுவனங்களையும் சந்தைகளையும் அணுகுவதைப் பாதிக்கவில்லை.

போர் மற்றும் வன்முறை வறுமைக்கான முதன்மை காரணங்கள் சில இருக்கலாம். ^[8] அரசியல் வன்முறை மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 2000 முதல் 39 நாடுகளை பாதிக்கின்றன, அந்த நாடுகளில் வறுமை நிலை இருமடங்கு வன்முறையற்ற நாடுகளாகும். இந்த இரண்டு பொருட்கள், வறுமை மற்றும் வன்முறை தங்களை உணவளிக்கலாம். இளைஞர்கள் அரை டஜன் நாடுகளில் கும்பல்களும் கிளர்ச்சிக் குழுக்களுடனும் சேர்ந்துகொண்டது ஏன் என்று கேட்கப்பட்டபோது, பதிலிறுப்புகளில் மூன்றில் இரண்டு

பங்கினர் வேலைவாய்ப்பின்மை முக்கிய காரணம் என்று கூறினர்; ஒரு பத்தாவது ஒரு காரணத்தை நம்பியதாக மேற்கோளிட்கூடுள்ளது.^[9]

வத்திக்கான் வானொலியின் தலைப்பு பக்கம் வத்திக்கான் வானொலி வத்திக்கான் வானொலி வத்திக்கான் வானொலி வத்திக்கான் வானொலி^[10]

முன்றாம் உலக நாடுகளில் குறைந்த மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வரி குறைவாக உள்ளது, நடுத்தர வருவாய் பொருளாதாரங்கள் தனிநபர் வருடாந்திர ஜி.டி.பி சராசரி அளவு மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் தனிநபர் வருமானம் ஜிடிபி அதிக வரி உள்ளது.

ஆர்க்டிக் மற்றும் அன்டார்டிக் போன்ற இடங்கள் வசிப்பவையாகும், ஆனால் ஆபிரிக்க வறுமையில் எவ்வளவு பங்கை வகிக்கிறது என்பதை பல மக்கள் விவாதிக்கின்றனர்.

வறுமையின் முக்கிய காரணங்கள்

கல்வி இல்லாமை: ஒரு நபர் நிதி ரீதியாக சாத்தியமான வகையில் கல்வி ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. ஆனால் ஏழைகளுக்கு, வளங்கள் இல்லாததால், தங்கள் குழந்தைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடியாது. சிலர் ஏழைகளுக்கு கல்வியைக் கருதுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செல்வதற்கு பதிலாக குடும்பத்தின் வருமானத்தில் வேலை செய்வதற்கும் அவர்களது பங்களிப்புகளை வழங்குவதற்கும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

2. மக்கள்தொகை: நாட்டின் அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை தீவிர வறுமைக்கு முக்கிய காரணமாகும். இது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை வெகுவாகக் குறைத்துவிட்டது, இதன் விளைவாக வறுமையின் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. குடும்பங்களின் அளவு அதிகரித்து வருகிறது, இது குறைந்த வருமானம் தரக்கூடிய தனிநபர் வருமானத்தை குறைக்கும்.

3.வேலையின்மை: ஏழை மக்களிடையே கல்வியறிவு அதிகமான ஊதியம் பெறுவதால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் சமூகத்தின் மிக வறிய பகுதியினர் மத்தியில் பெரும் வேலையின்மை உள்ளது.

4. ஊழல் : கடுமையான வறுமையின் பிடியில் சிக்கியிருக்கும் ஏழைகளின் நிலைமைகளை மேம்படுத்தும் பல முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும், நாட்டில் ஊழல் மற்றும் ஊழல் குற்றச்சாட்டின் காரணமாக ஒரு சிறிய சதவீதத்தினர் மட்டுமே பயனாளிகளை அடைகிறார்கள்.

5. அடிப்படை வசதிகளின் பற்றாக்குறை : ஏழைகளுக்கு எந்தவொருநன்மையும் அவசியமான அடிப்படை வசதிகளை இழந்து விடுகிறது . நிதி ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறை, அவர்களின் அடிப்படை மனித தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதிலிருந்து தடுக்கிறது.

6. கடுமையான காலநிலை: ஆண்டு முழுவதும் இந்தியாவின் வெப்பமண்டல காலநிலை தொழிலாளர் வர்க்கம் கடினமாக உழைக்க உதவுகிறது. இது உற்பத்தித் திறனைக் குறைக்கும் மற்றும் தொழிலாளர்களின் ஊதியங்களைக் குறைக்கும்.

7. பாரபட்சம் மற்றும் சமூக சமத்துவமின்மை: செல்வந்தர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையில் நிலம், செல்வம் போன்ற சொத்துக்களை விநியோகிக்கும் போது சமுதாயத்தில் பரவலான வேறுபாடு அதிகமாக உள்ளது. ஏழைகள் அனைத்து அடிப்படைத் தேவைகளையும் இழந்தாலும், மேல் மற்றும் நடுத்தர வருமானம் குழுக்கள் தங்கள் வருவாயில் அதிகரித்துள்ளன.

8. திறமையான உழைப்பின் பற்றாக்குறை: நாட்டில் உழைப்பு இருக்கிறது, ஆனால் திறமையான வேலை இன்னும் குறைவாக உள்ளது. பல தொழிற்துறை பயிற்சி முயற்சிகள் அரசாங்கத்தால் திறமையற்ற தொழிலாளர் பயிற்சிக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டாலும், ஏழை இடதுகளின் சில பகுதிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த காரணங்கள் பல வறுமையால் மோசமடைந்து விட்டன மற்றும் இந்தியாவின் மிக அவசியமான மக்களை அடிப்படை சுகாதார சேவைகள், வளங்கள், மற்றும் அவற்றிற்குத் தப்பிப்பிழைக்க வேண்டிய தகவல் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு துன்ப துயரத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

வறுமை விளைவுகள்

தீவிர வறுமை ஒரு நிலையற்ற நிலை மட்டுமல்ல, அது உலகின் மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். வறுமையின் விளைவுகள் கடுமையானவை. விளைவுகளில் சில: -

- நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தல்
- மோசமான மருத்துவ வசதிகள் காரணமாக அதிக குழந்தை இறப்பு விகிதம்
- பெற்றோர்கள் தங்கள் கல்வி பெற முடியாது, ஏனெனில் குறைந்த குழந்தைகள் பள்ளிகளில் enrolled
- குறைவான பிறப்பு எடை கொண்ட சிறுநீரகம் மன மற்றும் உடல் குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகிறது
- வேலையின்மை மற்றும் தீவிர வறுமை உள்நாட்டு வன்முறைக்கு வழிவகுக்கிறது
- குடும்ப உறுப்பினர்கள் மத்தியில் மன அழுத்தம்
- ஊட்டச்சத்துக்குறைக்கு
- சுகாதாரம் மற்றும் உணவு தொடர்பான நோய்கள் அதிகரிக்கும்

- வீடற்ற மக்களின் விகிதம் அதிகரித்துள்ளது
- பயங்கரவாத
- இனப்படுகொலை

வறுமையை ஒழிக்க இந்திய அரசின் ஊக்குவிப்பு

1. டீன் தயால் உபாத்யாய் கிராம் கௌஷல் யோஜனா (DDUGKY) தீன் தயால் உபாத்யாய் கிராம் கௌஷல் யோஜனா (டி.டி.யு.யு.கே.கே.ஐ.) இழப்புகளை அகற்றுவதற்காக உருவானது. இத்திட்டம் கிராமப்புற பகுதிகளில் இளைஞர்களுக்கு திறமை மற்றும் வருவாய் திறன் ஆகியவற்றை ஒரு மாதாந்த அடிப்படையில் மேம்படுத்துகிறது. இது இந்தியாவில் ஏழைகளுக்கு ஒரு மதிப்புமிக்க திட்டம், இதில் சரியான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

2. பிரதான் மந்திரி கவுஷல் விகாஸ் யோஜனா (பி.எம்.கே.வி.வி) அல்லது திறன் இந்தியா பிரதான் மந்திரி கௌஷல் விகாஸ் யோஜனா (பி.எம்.கே.வி.வி.ஐ) அல்லது திறன் இந்தியா வறுமை ஒழிப்பதற்கான நோக்கத்துடன் 2015 ஜூலை 16 அன்று தொடங்கப்பட்டது. 40 கோடி இந்திய இளைஞர்களைக் கொண்டது அதன் இறுதி நோக்கமாகும். திறமை வளர்ச்சிக்கான புதிய துறைகளை கண்டுபிடிப்பதற்கு இந்த ஏழை மாணவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தை ஊக்குவிக்கிறது.

3. பிரதான் மண்டி கரிப் கல்யாண் யோஜேய் (பிளம்ஜி.கே.ஐ) வறிய மக்களுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து வறுமையை வெளியேற்றுவதற்கு, இந்த ஏழை நலன்புரி நலன்புரி திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏழை மக்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவருவதற்காக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அரசாங்கம் குறிப்பாக உந்துவித்தது. கீழ், அத்தகைய உறுப்பினர்கள் திறமை சார்ந்த பணிச்சூழலை ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அவசியமான மக்கள் அதைப் பெறுவதற்கு மிகச் சிறிய தொகையை செலுத்த முடியும்.

4. ஆயுஷ்மன் பாரத் திட்டம் ஆயுஷ்மன் பாரத் யோஜனா அல்லது தேசிய சுகாதார திட்டம் 2018 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14 ஆம் தேதி மத்திய அரசால் ஏழை குடும்பங்களின் நலனில் கவனம் செலுத்தவும் அவர்களுக்கு மருத்துவ நலன்களை வழங்கவும் தேசிய அளவில் தொடங்கப்பட்டது.

5. மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதம் திட்டம் : இந்த திட்டம் வேலைவாய்ப்பு, கிராமப்புற மக்களுக்கு 100 நாட்கள் சம்பள உழைப்பை உறுதி செய்கிறது.

6. PMRY (பிரதான் மந்திரி ரோச்கர் யோஜனா) திட்டம் : இது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள எழுத்தறிவுள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டமாகும், அங்கு அவர்கள் சுய தொழில் வாய்ப்பை உருவாக்க முடியும்.

Dependency: definition causes

சார்புடைய பராமரிப்பு

நபர்கள், குறிப்பாக குழந்தைகள் மற்றும் ஊனமுற்றோர் அல்லது வயதானவர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்படும் சுகாதார பாதுகாப்பு, மற்றவர்களின் சார்பாக அல்லது அன்றாட வாழ்வின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் தங்கியிருக்கும். குழந்தைகள் அல்லது செயல்பாட்டு ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட பெரியவர்கள் போன்ற தங்கள் சொந்த தேவைகளை பூர்த்தி செய்யாத நபர்களின் ஆதரவு மற்றும் வளர்ப்பது.

சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறு

சார்புள்ள [ஆளுமை](#) கோளாறு என்பது ஒருவரின் உணர்ச்சி மற்றும் உடல் ரீதியான தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக மற்றவர்களுடைய மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்திருப்பதன் மூலம் குறிக்கப்படும் [மனநல](#) நிலை. நம்பகத்தன்மை ஆளுமை கோளாறு என்பது சுய நம்பிக்கை இல்லாதது மற்றவர்களுடன் அதிகப்படியான சார்ந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது.

சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் தங்கள் சொந்த [உளவுத்துறை](#) மற்றும் திறன்களில் நம்பிக்கையின்மைக்கு குறைந்த அளவிலான நம்பிக்கையை கொண்டுள்ளனர், மேலும் அவர்களது சொந்தக் கருத்திட்டங்களைத் தீர்மானிப்பதற்கும், திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கும் சிரமப்படுகின்றனர். மற்றவர்களிடமிருந்தும் அவர்களின் சிறுபான்மையினரின் நம்பிக்கையையும், சிறிய பணிகளையும் முடிவுகளையும் கூட, அவர்களுக்கு தேவைப்படும் உதவிகளை அகற்றுவதில் [பயமுறுத்தப்படுவதை](#) மிகைப்படுத்தி அவற்றை மிகைப்படுத்தியுள்ளது. அவர்கள் மற்றவர்களுடன் கருத்து வேறுபாடு தெரிவிக்க தயக்கம் காட்டுகின்றனர்,

மேலும் அவர்கள் நம்பியிருக்கும் நபர்களின் ஒப்புதலைப் பெற அசாதாரணமான நீளத்திற்கு செல்ல தயாராக உள்ளனர். கோளாறின்

மற்றொரு பொதுவான அம்சம் தன்னைத்தானே தற்காத்துக்கொள்ளும் ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட பயம் ஆகும். தங்களுடைய பெற்றோரைப் பொறுத்தவரை தங்களுடைய பெற்றோரைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் என்ன அணிய வேண்டும் அல்லது எப்படி தங்கள் நேரத்தை செலவிட வேண்டும், என்ன கல்லூரி அல்லது அவர்கள் எந்தக் கல்லூரி வேண்டும் தேர்வு.

மற்ற சமூகங்களில் கலாச்சார நெறிமுறைகள் வேறுபட்டிருக்கின்றன, குறிப்பாக சார்பு மற்றும் / அல்லது செயலற்ற பண்புகளை குறிப்பாக பெண்களில் மதிக்கப்படலாம். சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறுக்காக இங்கே வரையப்பட்டுள்ள அளவுகோல்கள் அமெரிக்கர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், பின்னர் அமெரிக்காவில் உள்ள அனைத்து கலாச்சார குழுக்களுக்கும் பொருந்தாது.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமான ஆளுமைத் தன்மை ஏற்படுகிறது, மேலும் வழக்கமாக ஆரம்ப முதிர்ச்சியால் தொடங்குகிறது. மொத்த மக்கள்தொகையில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு சதவிகிதம் பாதிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் மற்றும் இளம் பருவத்தினர் பெரியவர்களால் பெரியவர்களால் சார்ந்து இருப்பதால், சார்புடைய ஆளுமை கோளாறு இந்த வயதினரிடையே மிகவும் அரிதாகவே கண்டறியப்படுகிறது.

காரணங்கள் மற்றும் அறிகுறிகள்

மன நோய்களை கண்டறிதல் மற்றும் புள்ளிவிவர கையேடு, 4 வது பதிப்பு உரை திருத்தத்தின் (DSM-IV-TR), அமெரிக்க மனநல சங்கம் கூறுகிறது, கீழ்காணும் ஐந்து நபர்கள் சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறுக்கான ஒரு ஆய்வுக்கு இருக்க வேண்டும்:

- மற்றவர்களிடமிருந்து வழிகாட்டுதல் மற்றும் உத்தரவாதம் இன்றி, சிறிய முடிவுகளை எடுப்பது சிரமம்
- முக்கியமாக எடுக்கும் முடிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட முக்கியமான முடிவுகளையும் பொறுப்பையும் பொறுப்பேற்ற பிறர் தேவைப்படுகிறார்கள் (எ.கா., ஒரு பெற்றோர், முடிவில் எந்த உள்ளீட்டை வழங்காமல் ஒரு கல்லூரியைத் தேர்வு செய்வது)

- அந்நியமாதலுக்கு ஒரு நியாயமற்ற பயம் காரணமாக மற்றவர்களிடம் சிரமப்படுவது சிரமம்
- அவர் அல்லது அவள் அல்லது திறமையற்றவரா அல்லது வெற்றியை தோற்றுவிப்பவர் ஒரு துணை நபர் (கள்) அவரை அல்லது அவரை கைவிட வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கையால்,
- மற்றவர்களின் அங்கீகாரத்தை பெறுவதற்காக நியாயமில்லாமல் விரும்பத்தகாத பணிகளை அல்லது தியாகங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார்
- தன்னம்பிக்கையற்ற தன்மை இல்லாததால் தனியாக நேரத்தை செலவழிக்க முடியவில்லை, தன்னையே கவனித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு அச்சமற்ற பயம்
- ஒரு முடிவுக்கு வந்தவுடன் உடனடியாக ஒரு மாற்று உறவைத் தேடுவதன் மூலம் ஒரு நெருக்கமான உறவை சுயாதீனமாக வைத்திருக்க இயலாமை (எ.கா., தன் சுய மதிப்பை சரிபார்க்க ஒரு ஆண் நண்பனாக தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் இளைஞன்)
- தங்களைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக விட்டுக் கொள்ளும் சிந்தனையுடன் நம்பத்தகுந்த சிந்தனை

குழந்தைப்பருவத்தில் நீண்டகால வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடையே சார்ந்திருக்கும் ஆளுமைக் கோளாறு மிகவும் பொதுவானது. ஒரு குறிப்பிட்ட மன அழுத்தம் நிறைந்த வாழ்க்கை நிகழ்வுக்கு (ஒரு பராமரிப்பாளரின் இறப்பு அல்லது விவாகரத்து போன்றவை) ஒரு குழந்தைக்கு சார்பற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தலாம். இருப்பினும், நடத்தை நீண்ட காலமாகவும், நாள்தோறும் செயல்படுவதோடு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தலையிடாமலும் அல்லது குழந்தைக்கு முக்கியமான துயரத்தை ஏற்படுத்தும் வரை அது சார்ந்த ஆளுமை கோளாறுக்கான சாத்தியமான அறிகுறியாக இது கருதப்படக்கூடாது.

நோய் கண்டறிதல்

டி.என்.எஸ்.எம்-IV டி.ஆர்.ஏ கோளாறின் (அல்லது அறிகுறிகள்) குறைந்தபட்சம் ஐந்து நபர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த வயதான இளைஞர்களோ அல்லது இளைஞர்களோ சார்பற்ற ஆளுமை கோளாறுக்கான ஒரு ஆய்வுக்கு தகுதியுடையவர்கள். DSM-IV-TR இல், APA, சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறு குறித்த ஒரு கண்டறிதல் "சிறுவர்களிலும், இளம்பருவங்களிலும், மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், அவற்றுக்கு சார்பான நடத்தைகள் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம்" என்று APA எச்சரிக்கிறது. குழந்தைகள், பெற்றோர்களுக்கும் பிற பெரியவர்களுக்கும் தங்கள் வாழ்நாளில் ஆதரவு மற்றும் உடல் மற்றும் உணர்ச்சி [பாதுகாப்பிற்காக](#) அவசியமாக தேவைப்படுகிறார்கள்; சார்புள்ள ஆளுமைக் கோளாறு குறித்த ஒரு ஆய்வுக்குரியது என்று கருதப்படக்கூடிய நடவடிக்கைகள் அதிகப்படியான மற்றும் வயது பொருந்தாதவையாக இருக்கும்போது மட்டுமே.

சிகிச்சை

சார்புடைய ஆளுமை கோளாறுக்கான முதன்மை சிகிச்சையானது மனநலத்திறன் ஆகும், [கவலைகளை](#) சமாளிக்க கற்றுக்கொள்வதோடு, உறுதியற்ற தன்மையை வளர்த்து, முடிவெடுக்கும் திறன் மேம்படும். குழு சிகிச்சை உதவியாக இருக்கும். பெற்றோர்களோ அல்லது வயதுவந்தோரைப் பராமரிப்பாளர்களோ நடத்தைக்கு வழிவகுக்கும் சூழ்நிலைகளில், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது பொருத்தமானது.

முக்கிய விதிமுறைகள்

எல்லைக்குட்பட்ட ஆளுமைக் கோளாறு- மனநிலை ஊசலாட்டம், நிலையற்ற தனிப்பட்ட உறவுகள், மோசமான சுய-படம் மற்றும் சுய

அழிவு மற்றும் மனக்கிளர்ச்சி நடத்தைகளால் வகைப்படுத்தப்படும் மனநல சீர்குலைவு.

உடலியல் ஆளுமை கோளாறு -பொருத்தமற்ற கவனத்தைத் தேடும் நடத்தை, விரைவான உணர்ச்சி மாற்றங்கள் மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு ஆகியவற்றினால் வகைப்படுத்தப்படும் மனநல சீர்குலைவு.

பிரித்தெடுக்கும் கவலை - எந்த காரணத்திற்காகவும் பெற்றோரை விட்டுப் போகும் என்ற பயம்.

உடல் சார்ந்த சார்பு

உடல் சார்ந்த சார்பு என்பது ஒரு சகிப்புத்தன்மையை உருவாக்கும் மருந்து நீண்டகாலப் பயன்பாட்டின் காரணமாக ஏற்படும் உடல்நிலை, திடீரென அல்லது படிப்படியான போதை மருந்து திரும்பப்பெறாதது உடல்ரீதியான அறிகுறிகளை ஏற்படுத்துகிறது. ^{[5] [6]} பென்சோடைசீபைன்கள், ஓபியாய்டுகள், ஆண்டிபிலிப்டிக்ஸ் மற்றும் உட்கிரக்டிகள் போன்ற சில மருந்துகளின் குறைந்த அளவிலான சிகிச்சை முறையிலிருந்து, அதேபோல் ஆல்கஹால், ஓபியாய்ட்ஸ் மற்றும் பென்சோடைசீபைன் போன்ற மருந்துகளின் பொழுதுபோக்கு தவறாக பயன்படுத்தப்படலாம். அதிக அளவிலான அளவைப் பயன்படுத்தியது, அதிக பயன்பாட்டின் காலம் மற்றும் முந்தைய வயது பயன்பாடு தொடங்கியது, மோசமடைந்த உடல் சார்ந்த சார்பு மற்றும் மிகவும் கடுமையான திரும்பப் பெறும் நோய்க்குறியீடுகள் ஆகியவை கணிக்கப்படுகின்றன. கடுமையான பின்விளைவு நோய்கள் நீடிக்கும் நாட்கள், வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் முடியும். முதுகெலும்பு திரும்பப்பெறுதல் நோய்க்குறி அல்லது "பாவ்ஸ்" என்றும் அழைக்கப்படும் நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி, கடுமையான பின்விளைவுகளின் சில அறிகுறிகளின் ஒரு குறைந்த தரநிலை தொடர்ச்சியாகும், பொதுவாக ஒரு மீள்-மீளமைத்தல் முறைமையில், பெரும்பாலும் இதன் விளைவாக மறுபிறப்பு மற்றும் நீண்டகால இயலாமை சட்டபூர்வமான வேலைவாய்ப்புக்கான சாத்தியத்தை தடுக்க பட்டம். நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி மாதங்கள், ஆண்டுகள், அல்லது தனிப்பட்ட காரணிகளை பொறுத்து, காலவரையின்றி நீடிக்கும். நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி

பெரும்பாலும் பென்சோடைசீப்பின்களால் ஏற்படுகிறது. ^[7] அடிமையாக்குதலுடன் பிரபலமான தவறான உறவுமுறையை அகற்றுவதற்கு, மருந்துகளுக்கு உடல்

சார்ந்திருத்தல் சில நேரங்களில் நீரிழிவு நோயாளிகளால் இன்சலின் மீது சார்ந்துள்ளது.

பென்சோடைசீபைன்கள், ஓபியாய்டுகள், ஆண்டிபிலிப்டிக்ஸ் மற்றும் உட்கிரக்டிகள் போன்ற சில மருந்துகளின் குறைந்த அளவிலான சிகிச்சை முறையிலிருந்து, அதேபோல் ஆல்கஹால், ஓபியாய்ட்ஸ் மற்றும் பென்சோடைசீபைன் போன்ற மருந்துகளின் பொழுதுபோக்கு தவறாக பயன்படுத்தப்படலாம். அதிக அளவிலான அளவைப் பயன்படுத்தியது, அதிக பயன்பாட்டின் காலம் மற்றும் முந்தைய வயது பயன்பாடு தொடங்கியது, மோசமடைந்த உடல் சார்ந்த சார்பு மற்றும் மிகவும் கடுமையான திரும்பப் பெறும் நோய்க்குறியீடுகள் ஆகியவை கணிக்கப்படுகின்றன. கடுமையான பின்விளைவு நோய்கள் நீடிக்கும் நாட்கள், வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் முடியும். முதுகெலும்பு திரும்பப்பெறுதல் நோய்க்குறி அல்லது "பாவ்ஸ்" என்றும் அழைக்கப்படும் நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி, கடுமையான பின்விளைவுகளின் சில அறிகுறிகளின் ஒரு குறைந்த தரநிலை தொடர்ச்சியாகும்,

பொதுவாக ஒரு மீள்-மீளமைத்தல் முறைமையில், பெரும்பாலும் இதன் விளைவாக மறுபிறப்பு மற்றும் நீண்டகால இயலாமை சட்டபூர்வமான வேலைவாய்ப்புக்கான சாத்தியத்தை தடுக்க பட்டம். நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி மாதங்கள், ஆண்டுகள், அல்லது தனிப்பட்ட காரணிகளை பொறுத்து, காலவரையின்றி நீடிக்கும். நீடித்த பின்விளைவு நோய்க்குறி பெரும்பாலும் பென்சோடைசீப்பின்களால் ஏற்படுகிறது. ^[7] அடிமையாக்குதலுடன் பிரபலமான தவறான உறவுமுறையை அகற்றுவதற்கு, மருந்துகளுக்கு உடல் சார்ந்திருத்தல் சில நேரங்களில் நீரிழிவு நோயாளிகளால் இன்சலின் மீது சார்ந்துள்ளது.

அறிகுறிகள்

உடலியல் சார்பு என்பது உடல் நரம்பு மண்டலத்தில் உடலியல் ரீதியான தழுவல் மற்றும் மூளையின் வெளிப்பாடு காரணமாக மூளை ஏற்படுகின்ற உடல் மற்றும் உளவியல் அறிகுறிகளின் தோற்றத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். திரும்பப் பெறுதல் அல்லது மருந்தளவு குறைதல் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் அறிகுறிகள் இதயத் துடிப்பு மற்றும் / அல்லது இரத்த அழுத்தம், வியர்வை மற்றும் நடுக்கம் ஆகியவையாகும். குழப்பம், வலிப்புத்தாக்கங்கள் மற்றும் காட்சி மயமாக்கல் போன்ற இன்னும் கடுமையான திரும்பப் பெறும் அறிகுறிகள் தீவிரமான அவசரநிலை மற்றும் உடனடி மருத்துவ பராமரிப்பு தேவை ஆகியவற்றைக் காட்டுகின்றன.

அல்கஹால் , பென்சோடைசீப்பீன்கள்மற்றும் பாட்யூட்யூட்டேட் போன்ற Sedative Hypnotic மருந்துகள் மட்டுமே பொதுவாக கிடைக்கக்கூடிய பொருட்கள் ஆகும், இது திரும்பப் பெறும் வலிப்புத் தூண்டுதல்களை தூண்டுவதன் மூலம் திரும்பப் பெறலாம். ஒபியோய்ட்ஸ் போன்ற மற்ற மருந்துகளிலிருந்து திரும்பப் பெறுதல், மிகவும் நல்ல வலிமை வாய்ந்த பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும், இது பொதுவான நல்ல ஆரோக்கியம் மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சையில் நோயாளிகளுக்கு மிகவும் அபாயகரமானதாக இருக்கலாம், ஆனால் பலவீனமான இதய நோயாளிகளுடன் நோயாளிகளுக்கு அடிக்கடி நிகழும்; நச்சுத்தன்மையும் பொதுவாக இதய துடிப்பு மற்றும் இரத்த அழுத்தம் (இது குளோனிடென் சிகிச்சையளிக்கப்படலாம்), அல்லது சாப்பிடுவதற்கான இயலாமை காரணமாக ஏற்படும் எலக்ட்ரோலைட் ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக, மற்றும் நிலையான வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் வாந்தியெடுத்தல் (இது சிகிச்சை கடுமையான ஒபியோடைட் திரும்பப் பெறுதலுடன் தொடர்புடைய முறையே, குறிப்பாக வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் உமிழ்வு பல வாரங்களுக்கு நீடித்திருக்கக்கூடிய நீண்ட-நடிப்பு பொருட்களுடன் தொடர்புடையது, ஆயுள்-அச்சுறுத்தும் சிக்கல்கள் மிகவும் அரிதானவை, மற்றும் முறையான மருத்துவ மேலாண்மை இல்லாத நிலையில் உள்ளன.

சிகிச்சை

உடல் சார்ந்த சார்புக்கான சிகிச்சையானது மருந்துகளை திரும்பப் பெறும் பொறுப்பை சார்ந்துள்ளது மற்றும் பெரும்பாலும் மற்றொரு மருந்து நிர்வாகம், குறிப்பாக திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டாலோ அல்லது முந்தைய முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தாலோ ஆபத்தானதாக இருக்கலாம்.^[9]வழக்கமாக மருந்துகள், டோஸ் மற்றும் தனிநபர் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து வாரங்கள், மாதங்கள் அல்லது சிலநேரங்களில் நீண்ட கால அளவைக் குறைப்பதன் மூலம் இயல்பான சார்பு நிர்வகிக்கப்படுகிறது.^[7] ஆல்கஹால் ஒரு சார்பற்ற சார்பு பெரும்பாலும் குறுக்கு சகிப்புத்தன்மையுள்ள மருந்துகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, நீண்டகால நடிப்பு பென்சோடைசீப்பீன்கள் ஆல்கஹால் திரும்பப் பெறும் அறிகுறிகளை நிர்வகிக்கின்றன.

புதிய பொருளாதார கொள்கை

1921 முதல் 1928 வரை சோவியத் யூனியனின் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார கொள்கை புதிய பொருளாதார கொள்கை (NEP), தீவிர மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் கோட்பாட்டு சோசலிசத்தின் முந்தைய கொள்கையிலிருந்து தற்காலிக பின்வாங்கலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. போர் கம்யூனிசத்தின் கொள்கையானது, 1918 ல் இருந்து 1921 ம் ஆண்டு வரை, தேசிய பொருளாதாரத்தை ஒட்டுமொத்த முறிவு நிலைக்கு கொண்டு வந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் அதன் தலைவரான விளாடிமிர் லெனின் 1921 மார்ச் மாதம் கிருஷ்ணடற் கலகம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்காக சோசலிசக் கொள்கைகளில் இருந்து பின்வாங்க வேண்டிய அவசியத்தை உறுதிப்படுத்தியது. அதன்படி, 1921 மார்ச்சில் 10 வது கட்சி காங்கிரஸ் புதிய நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியது

புதிய பொருளாதார கொள்கை முக்கிய குறிக்கோள்கள் - 1991, ஜூலை 24

1991 ல் புதிய பொருளாதார கொள்கையை (NEP) தொடங்குவதற்கு முக்கிய காரணம், நிதியமைச்சர் டாக்டர் மன்மோகன் சிங் பின்வருமாறு கூறினார்:

1. இந்திய பொருளாதாரம் 'உலகமயமாக்கலின்' அரங்கிற்குள் நுழைந்து சந்தைச் சார்புக்கு ஒரு புதிய உந்துதலைக் கொடுக்கும் நோக்கில் பிரதான குறிக்கோள் இருந்தது.
2. NEP பணவீக்க வீதத்தை வீழ்த்தவும் மற்றும் கட்டணத்தில் சமநிலையை அகற்றவும் நோக்கம்.
3. இது அதிக பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை நோக்கி நகர்ந்து, போதுமான அந்நிய செலாவணி கையிருப்புகளை நிர்மாணிப்பதாக இருந்தது.
4. பொருளாதார உறுதிப்படுத்தலை அடையவும், எல்லாவிதமான தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளையும் அகற்றுவதன் மூலம் பொருளாதாரத்தை பொருளாதார சந்தைக்கு மாற்றவும் விரும்பியது.

5. பல தடைகள் இல்லாமல் பொருட்கள், சேவைகள், மூலதனம், மனித வளங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களின் சர்வதேச ஓட்டத்தை அனுமதிக்க விரும்பின.

6. இது பொருளாதாரம் அனைத்து துறைகளில் தனியார் வீரர்கள் பங்கு அதிகரிக்க வேண்டும். அதனால்தான் அரசாங்கத்திற்கான ஒதுக்கப்பட்ட எண்களின் எண்ணிக்கை 3 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

புதிய பொருளாதார கொள்கை (NEP , ரஷியன் новая экономическая политика, НЭП) சோவியத் ரஷ்யாவின் பொருளாதார கொள்கையாக விளங்கியது, அது 1921 இல் தற்காலிக உந்துதலாக விளாடிமிர் லெனின் முன்மொழியப்பட்டது. லெனின் NEP 1922 ல் பொருளாதார முறையாக "ஒரு சுதந்திர சந்தை மற்றும் முதலாளித்துவத்தை, அரசாங்க கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டது" என்று குறிப்பிட்டார், சமூகமயமான அரசு நிறுவனங்கள் "ஒரு இலாப அடிப்படையில்" செயல்படும். ^[1]

1914 முதல் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக NEP (1918-1922 ரஷ்ய உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு) தேவைப்படும் ஒரு சந்தை பொருளாதார பொருளாதார கொள்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. சோவியத் அதிகாரிகள் துறையின் முழுமையான தேசியமயமாக்கத்தை (அதாவது 1918 முதல் 1921 வரை போர் கம்யூனிசத்தின் காலத்தில்) மற்றும் கலப்பு பொருளாதாரம் அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தியது, இது தனிநபர்கள் சிறிய நிறுவனங்களை சொந்தமாக அனுமதிக்க அனுமதித்தது, ^[2] அதே நேரத்தில் வங்கிகள் வங்கிகள், வெளிநாட்டு வர்த்தகம், மற்றும் பெரிய தொழில்கள் கட்டுப்படுத்த தொடர்ந்து இருந்தன. ^[3] கூடுதலாக, NEP prodrazvyorstka (கட்டாய தானிய கோரிக்கை) ^[2] மற்றும் prodnalog அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது: விவசாயிகளுக்கு வரி, மூல விவசாய உற்பத்தி வடிவில் செலுத்தத்தக்கதாகும். ^[4] போல்ஷிவிக் அரசாங்கம் அனைத்து ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்ச் 1921) 10 வது மாநாட்டின் போதும் NEP யை ஏற்றுக்கொண்டது மற்றும் 21 மார்ச் 1921 அன்று ஒரு ஆணை மூலம் இவ்வாறு அறிவித்தது: " Prodalog by Prodrazvyorstka இடமாற்றம்". மேலும் விதிமுறைகளை கொள்கை சுத்திகரிப்பு.

பிற கொள்கைகள் பண சீர்திருத்தம் (1922-1924) மற்றும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் ஈர்ப்பை உள்ளடக்கியது. NEP கொள்கை NEPmen(நேபமன) (nouveau riches) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு புதிய வகை மக்களை உருவாக்கியது. 1928 இல் ஜோசப் ஸ்டாலின் புதிய பொருளாதார கொள்கைகளை அகற்றினார்.

துவக்கங்கள்

நவம்பர் 1917 ல் போல்ஷிவிக்குகள் ரஷ்யாவில் முக்கிய மையங்களின் கட்டுப்பாட்டை கைப்பற்றினர். இது 1917-1922ல் ரஷ்ய உள்நாட்டுப் போருக்கு வழிவகுத்தது. இது போல்ஷிவிக்குகள் மற்றும் அவர்களது கூட்டாளிகள் வெள்ளை மற்றும் பிற எதிர்ப்பு புரட்சிகர சக்திகளுக்கு எதிராக அமைந்தன. இந்தக் காலப்பகுதியில் போல்ஷிவிக்குகள் ரஷ்யாவின் பொருளாதாரத்தை நிர்வகிப்பதற்கான முயற்சியில் முற்றிலும் கட்டளையிட்டனர், இது போர் கம்யூனிசத்தின் கொள்கை. விவசாயிகள் மற்றும் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்ய உத்தரவிட்டனர், உணவு மற்றும் பொருட்கள் கைப்பற்றப்பட்டன மற்றும் ஆணை மூலம் வழங்கப்பட்டன.^[5] இந்த கொள்கை போல்ஷிவிக்கு ஆட்சியை சில ஆரம்பக் கஷ்டங்களைச் சமாளிக்க உதவியது, அது விரைவில் பொருளாதார தடைகள் மற்றும் கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் உழைப்புக்காக நேரடியாக இழப்பீடு செய்யாத தயாரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தி, பரவலான பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுத்தனர். போரின் பேரழிவை ஒட்டி, இந்த ரஷ்ய மக்களுக்கு பெரும் கஷ்டங்கள் இருந்தன, போல்ஷிவிக்குகளுக்கு மக்கள் ஆதரவு குறைக்கப்பட்டது.

உள்நாட்டு யுத்தத்தின் முடிவில், போல்ஷிவிக்குகள் ரஷ்ய நகரங்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர், ஆனால் 80% ரஷ்ய மக்கள் விவசாயிகளாக இருந்தனர்.^[6] கிட்டத்தட்ட அனைத்து சண்டைகளும் நகர்புறங்களுக்கு வெளியே நடந்தாலும், நகர்ப்புற மக்கள் கணிசமாக குறைந்துவிட்டனர்.^[7] போர் போக்குவரத்துக்கு (குறிப்பாக இரயில்வேக்கள்), மற்றும் அடிப்படை பொது சேவைகளை பாதித்தது. தொற்று நோய்கள், குறிப்பாக டைபஸ். உணவு மற்றும் எரிபொருளின் ரயில்பாதை மற்றும் எரிபொருட்களின் ஏற்றுமதி குறைந்துவிட்டது. சிட்டி குடியிருப்பாளர்கள் முதன்முதலில் வெப்ப எண்ணெய் ஒன்றை அனுபவித்தனர், பின்னர் நிலக்கரி, அவர்கள் மரத்தில் கைப்பற்றும் வரை. வடக்கு நகரங்களில் (மூலதன நகரங்களைத் தவிர) மக்கள்தொகை சராசரியாக 24% குறைந்துள்ளது.^[8] தெற்குப் பகுதியிலுள்ள சிறு நகரங்களை விட வடக்கு நகரங்கள் குறைவான உணவைப் பெற்றன. பெட்ரோகிராட் மட்டும் 850,000 மக்களை இழந்தது, உள்நாட்டுப் போரின் போது நகர்ப்புற மக்கள் தொகையில் பாதிக்கும் குறைவு.^[9] பட்டினி மற்றும் மோசமான நிலைமைகள் நகரங்களில் இருந்து குடியிருப்பவர்களை துரத்தினர். விவசாயிகள் உபரிகளை பெற தெற்கே குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்கள். நகரங்களுக்கு சமீபத்தில் குடியேறியவர்கள் இன்னமும் கிராமங்களுக்கு உறவு வைத்திருந்தனர்.^[10]

நகர்ப்புற தொழிலாளர்கள் போல்ஷிவிக் ஆதரவு மையத்தை அமைத்தனர், எனவே வெளியேற்றம் ஒரு தீவிர பிரச்சனையை முன்வைத்தது. தொழிற்சாலை உற்பத்தி கடுமையாக மெதுவாக அல்லது நிறுத்தப்பட்டது. 1919 ஆம் ஆண்டில் தொழிற்சாலைகளில் 30,000 தொழிலாளர்கள் இல்லாததுடன், தப்பிப்பிழைக்க, நகரவாசிகள் தனிப்பட்ட விலையுயர்வை விற்றனர், விற்பனைக்கு அல்லது பண்டகசாலைக்கு கைவினை பொருட்கள் தயாரித்து, தோட்டங்களை நடாத்தினர். உணவுக்கான கடுமையான தேவை 50-60 சதவிகித உணவு சட்டவிரோத வர்த்தகத்தில் (மெஷோசீனிக் பார்க்க) மூலம் அவர்களைத் தூண்டியது. பணம் பற்றாக்குறை கருப்பு சந்தையில் ஒரு பண்டமாற்று முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது திறனற்றது.^[9] வறட்சி மற்றும் உறைபனி 1921 ரஷியன் பஞ்சம் வழிவகுத்தது, இதில் மில்லியன் கணக்கான மரணமடைந்தார், குறிப்பாக வோல்கா பகுதியில், மற்றும் போல்ஷிவிக் கட்சி நகர்ப்புற ஆதரவு அழிக்கப்பட்டது.^[10] 1921 ஆம் ஆண்டில் மாஸ்கோவில் ரொட்டி வரவில்லை என்றால், தொழிலாளர்கள் பசியும் ஏமாற்றமும் அடைந்தனர். அவர்கள் போல்ஷிவிக் கட்சியின் சிறப்பு சலுகைகளுக்கான கொள்கையை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர், இதில் செஞ்சேரி, கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் முதன்முதலில் உணவுகளை பெற்றனர். 1921 மார்ச் மாதம் படையினரும் மாலுமிகளும் குரோன்ஸ்டாட் கலகம் வெடித்தது. அராஜகவாதம் மற்றும் மக்கள்தொகையை தூண்டியது.^[11] 1921 ஆம் ஆண்டில் லெனின் புதிய பொருளாதார கொள்கையின் திறனை சமிக்ஞை செய்து, ஒரு வரி மூலம் உணவுக் கொள்கையை மாற்றினார்.^[12]

கொள்கைகள்

தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகளின் கூட்டு இருப்பதை சட்டங்கள் நியாயப்படுத்தின. அவை NEP இல் இணைக்கப்பட்டன, மறுபுறம் அரசு சார்ந்த "கலப்பு பொருளாதாரம்" ஆகும்.^[13] NEP தொழில்துறையின் சில பகுதிகளை முழுமையாக தேசியமயமாக்குவதை விட்டுச் சென்றது. சோவியத் யூனியன் NEP யின் கீழ் சில வகையான வெளிநாட்டு முதலீடுகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டன, தொழில்துறை மற்றும் மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்கு அந்நியச் செலாவணி அல்லது தொழில்நுட்ப தேவைகளுடன் நிதியளிப்பதற்காக.^[13]

NEP முதன்மையாக ஒரு புதிய விவசாய கொள்கை.^[14] போல்ஷிவிக்குகள் பழமை வாய்ந்த கிராமப்புற வாழ்க்கையை பழமைவாத மற்றும் பின்தங்கியவர்களாக கருதினர். NEP உடன், மாநிலமானது மட்டுமே தனியார் நில உரிமையாளர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது, ஏனெனில் கூட்டுப்பிரச்சினைக்கான விவசாய யோசனை வலுவான எதிர்ப்பை சந்தித்திருந்தது.^[15]

பொருளாதார நிலைமைகள் மோசமாக இருப்பதை லெனின் புரிந்து கொண்டார், எனவே அவர் சந்தைகளை அதிக அளவில் சுதந்திர வர்த்தகத்திற்கு திறந்து, உற்பத்தியை அதிகரிக்க மக்களை ஊக்கப்படுத்தினார். NEP யின் கீழ், "தனியார் சொத்து, தனியார் நிறுவனம் மற்றும் தனியார் இலாபம், லெனினின் ரஷ்யாவில் பெரும்பாலும் மீட்டெடுக்கப்பட்டது" என்று மட்டும் இல்லாமல், லெனினின் ஆட்சி "வெளிநாட்டு முதலாளித்துவத்திற்கு தாராளமான சலுகைகளை வழங்குவதற்கு" தயாராக இருப்பதற்காக சர்வதேச முதலாளித்துவத்திற்கு திரும்பிவிட்டது.^[16] சோசலிசத்தை அடைவதற்கு, நவீனமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் "காணாமற்போன பொருள் முன்கூட்டியே" உருவாக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை லெனின் எடுத்துக் கொண்டார், அது சோவியத் ரஷ்யாவிற்கு "மத்திய அரசு மேற்பார்வையிடப்பட்ட சந்தை-செல்வாக்கு பெற்ற திட்டத்தை முதலாளித்துவம்".^[16] ஒரு நாடு முதலில் "சோசலிச அடித்தளத்திற்கு முன்னிபந்தனையாக முதலாளித்துவத்தின் முழு முதிர்ச்சியை அடைவதற்கு" வேண்டும் என்று [கார்ல் மார்க்சின்](#) கட்டளைகளை லெனின் பின்பற்றி வந்தார்.^[17] கம்யூனிசத்தை நோக்கி நாட்டை நகர்த்திய கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாக காணப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு லெனின் அணுகுமுறையை விவரிப்பதற்கு மார்க்சிசம்-லெனினிசம் என்ற வார்த்தை எதிர்கால ஆண்டுகள் பயன்படுத்த வேண்டும்.^[18] லெனின் பயன்படுத்தப்படும் பிரதான கொள்கையானது தானிய உத்திரவாதங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது, அதற்கு பதிலாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரி விதிக்கப்பட்டது, இதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் உற்பத்திகளில் ஒரு பகுதியை வைத்திருக்கவும் வர்த்தகம் செய்யவும் அனுமதித்தது. முதலாவதாக, இந்த வரி செலுத்தப்பட்டது, ஆனால் நாணயமானது 1924 ஆம் ஆண்டில் மிகவும் உறுதியானதாக மாறும்போது, அது பணம் செலுத்துவதற்கு மாற்றப்பட்டது.^[2] இது விவசாயிகளுக்கு ஊக்க ஊக்கத்தை அதிகரித்தது, மேலும் 1921-22 வறட்சி மற்றும் பஞ்சம் ஆகியவற்றின் விளைவாக உற்பத்தி 40% உயர்ந்துள்ளது.^[19]

NEP பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மத்திய திட்டமிட்டதிலிருந்து ஒரு படிநிலையை எடுத்துச் செல்வதோடு பொருளாதாரம் மேலும் சுயாதீனமாக மாற அனுமதிக்க வேண்டும். NEP தொழிலாளர் சீர்திருத்தங்கள் உற்பத்தித் திறனுடன் தொழிலாளர் செலவினங்களை குறைத்தல் மற்றும் உழைப்பின் குறைப்பு முயற்சிகள் ஊக்கமளிக்கின்றன. தொழிலாளர் சங்கம் சுயாதீன குடிமை அமைப்புக்கள் ஆனது.^[2] NEP சீர்திருத்தங்கள் மிகவும் தகுதி வாய்ந்த தொழிலாளர்கள் அரசாங்க பதவிகளை திறந்தன. செலவினக் கணக்கு, உபகரண கொள்முதல், செயல்திறன் நடைமுறைகள், இரயில்வே கட்டுமானம் மற்றும் தொழில்துறை நிர்வாகம் ஆகியவற்றிற்காக பொறியாளர்கள்,

வல்லுநர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை NEP வழங்கியது. "NEPmen" ஒரு புதிய வர்க்கம் செழித்தோங்கியது. இந்த தனியார் வர்த்தகர்கள் 20 தொழிலாளர்கள் வரை பணியமர்த்தப்பட்ட நகர்ப்புற நிறுவனங்களை திறந்துவைத்தனர். NEPmen, கிராமப்புற கைவினைஞர்களின் கைவினைஞர்களையும் தனியார் சந்தையில் தங்கள் பொருள்களை விற்றது.

தலைமைத்துவத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள்

லெனின் NEP யை சோசலிசத்திலிருந்து ஒரு மூலோபாய பின்வாங்கலாக கருதினார். ^[21] அது முதலாளித்துவம் என்று அவர் நம்பினார், ஆனால் சோசலிசம் உருவானதற்கு முன்னர் முதலாளித்துவத்தின் கடைசி கட்டமாக முதலாளித்துவத்தின் வேறுபட்ட வகை, "அரசு முதலாளித்துவம்" என்று வலியுறுத்தியதன் மூலம் அதை நியாயப்படுத்தினார். ^[45] ஸ்டாலின், லெனினின் ஒரு அரசு முதலாளித்துவ முறைக்கு எதிரான கொள்கையில் மாற்றத்தை உணர்ந்திருந்தாலும், ஏப்ரல் 1923 ல் அவர் பன்னிரண்டாவது கட்சி காங்கிரஸில் "தேசியவாத மற்றும் பிற்போக்கு சிந்தனையின் வளர்ச்சியை" அனுமதித்தார் என்று கூறினார். அண்மையில் மத்திய கமிட்டியில், கம்யூனிசத்துடன் பொருந்தாத பேச்சுக்கள் இருந்தன, இவை அனைத்தும் இறுதியாக NEP யினால் ஏற்பட்டன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அறிக்கைகள் லெனின் பக்கவாதம் மூலம் செயலிழந்து போன பிறகு தான் செய்யப்பட்டது. ^[22]

லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி மற்றும் ஜோசப் ஸ்ராலின் முதலாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் சோவியத் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், ரஷ்ய உள்நாட்டுப் போருக்குப் பின் எவ்வாறு வேறுபடுகிறார்கள் என்பதையும் ஒத்துப் போகவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீவிர உறுப்பினர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட ட்ரொட்ஸ்கி, ரஷ்யாவில் சோசலிசம் அனைத்து வெளியீடுகளையும் ஒதுக்கீடு செய்திருந்தால் மட்டுமே உயிர்வாழும் என்று நம்பினார். மூலதன அமைப்பில் முதலீடு செய்ய அனைத்து வெளியீட்டை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்று ட்ரொட்ஸ்கி நம்பினார். மறுபுறம், ஸ்டாலின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மிதமான உறுப்பினர்களை ஆதரித்து ஒரு அரசு நடத்திய முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு வாதிட்டார். ஸ்ராலின் ட்ரொட்ஸ்கியிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்தார். ட்ரொட்ஸ்கி பிரிவை தோற்கடித்த பின், ஸ்டாலின் பொருளாதார கொள்கை பற்றி தனது கருத்துக்களை மாற்றி முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார். ^[23]

முடிவுகள்

NEP நிறுவப்பட்ட பின்னர், விவசாய உற்பத்தி பெருமளவில் அதிகரித்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டுவதற்காக, விவசாயிகளுக்கு, பண இழப்பீடுகளுக்கு பதிலாக, அவர்களின் பயிர்களின் பகுதியை அரசாங்கத்திற்கு விற்க வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. விவசாயிகள் இப்போது சிலவற்றை விற்க விருப்பம் உள்ளனர், மேலும் அதிக தானியத்தை உற்பத்தி செய்ய அவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட பொருளாதார ஊக்கத்தை அளித்தனர். ^[15] இந்த ஊக்கத்தொகை, பூகோள-நிலப்பகுதி நிலப்பகுதி நிலங்களை முறித்துக் கொண்டு, புரட்சிக்கு முந்தைய புரட்சியை முறியடித்தது. விவசாயத்துறை சிறிய குடும்ப பண்ணைகளில் பெருகிய முறையில் அதிகரித்தது, கனரக தொழிற்சாலைகள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் அரசால் சொந்தமாக இயங்கின. இது கடுமையான தொழில்துறை விட விவசாயத்துறை வேகமாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் வருமானத்தை பராமரிக்க, தொழிற்சாலைகள் விலை உயர்த்தப்பட்டன. உற்பத்தி பொருட்களின் உயரும் செலவினத்தால், விவசாயிகள் இந்த நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்கி அதிக கோதுமையை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருந்தது, இது விநியோகத்தை அதிகரித்தது, இதனால் இந்த விவசாய பொருட்களின் விலை குறைக்கப்பட்டது. வேளாண் பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளின் விலைகளின் விலைகளில் கூர்மையான அதிகரிப்பு ஆகியவை சிசர்ஸ் நெருக்கடி (இரண்டு வகை தயாரிப்புகளின் விலைகளின் வரைபடங்களை கடந்து வருவதால்) என அறியப்பட்டது. உயர்ந்த விலையில் காத்திருப்பதில் விவசாயிகள் தங்களது உபரிகளை நிறுத்திவிட்டனர் அல்லது அவற்றை "NEPmen" (வர்த்தகர்கள் மற்றும் நடுத்தர மனிதர்கள்) க்கு விற்றனர். பல கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் இது நகர்ப்புற நுகர்வோர் மீதான ஒரு சுரண்டலைக் கருதினர். நுகர்வோர் பொருட்களின் விலை குறைக்க, மாநில பணவீக்கத்தை குறைக்க மற்றும் ஆலைகளின் உள் நடைமுறைகளில் சீர்திருத்தங்களை செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தது. கசப்பான விளைவுகளை நிறுத்துவதற்கான முயற்சியில் அரசாங்கம் விலைகளை சரி செய்தது. ^[சான்று தேவை]

முதலாம் உலகப் போர், ரஷ்யப் புரட்சி, மற்றும் ரஷ்ய உள்நாட்டுப் போர் ஆகியவற்றின் பேரழிவிற்குப் பின்னர் ஒரு பொருளாதார மீட்சியை உருவாக்குவதில் NEP வெற்றி பெற்றது. 1925 வாக்கில், லெனினின் NEP இன் ஒரு "பிரதான மாற்றம் அரசியல் ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாக, கலாச்சாரரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியிலும் நடந்தது." சிறிய அளவிலான மற்றும் ஒளி தொழில்கள் பெரும்பாலும் தனியார் தொழில்முனைவோரின் அல்லது கூட்டுறவுகளின் கைகளில் இருந்தன. 1928 ஆம் ஆண்டளவில், விவசாய மற்றும்

தொழில்துறை உற்பத்தி 1913 (உலகப் போருக்கு முந்தைய நிலை) நிலைக்கு திரும்பியது.

NEP இன் முடிவு

1924 ம் ஆண்டு லெனின் இறந்த ஆண்டு, [நிகோலாய் புகாரின்](#) புதிய பொருளாதார கொள்கையின் முன்னணி ஆதரவாளர் ஆனார். [ஜோசப் ஸ்டாலின் கிரேட் ப்ரேக்கிங்](#) போது தலைமைத்துவ பதவியைப் பெற்ற பின்னர் 1928 இல் சோ.ச.க. ஸ்டாலின் ஆரம்பத்தில் NEP யில் ^[24] இருந்தார், ^[24] 1918 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஸ்டாலின் மேற்கோள் காட்டினார்: "... புதிய சமூக சோசலிச முறையில் காலங்கடந்த சமூக-பொருளாதார முறைமை திட்டமிடப்பட்ட புனரமைப்புக்கு ஆரம்பமானது." 1928 ஆம் ஆண்டின் [தானியக் கொள்முதல் நெருக்கடியின்](#) போது, ஸ்டாலின் ஒரு [கூட்டு](#) முறையை உருவாக்கினார் [மற்றும் 1928 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களுடனான](#) அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விரிவான தொழில்மயமாக்கல் திட்டத்திற்கான மூலதனத்தை விரைவில் திரட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. சோவியத் யூனியனின் தொழில்துறைத் தளம் அடைய வேண்டுமென்று போல்ஷிவிக்குகள் நம்பினர் மேற்கு நாடுகளில் முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிலை, ஒரு எதிர்கால போரை இழந்துவிடக்கூடாது. ஸ்டாலின், "நாங்கள் அதைச் செய்யலாம் அல்லது நாங்கள் நொறுக்கப்படுவோம்" என்று ஸ்டாலின் அறிவித்தார்.) தானியம் [வளர்க்கும்](#) விவசாய விளைபொருட்களில் விவசாய உற்பத்திகளை [ஊக்குவிப்பதில்](#) ஒப்பீட்டளவில் செல்வந்த விவசாயிகளான [குலாக்கஸின்](#) தானிய நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது என்று ஸ்டாலின் முன்மொழிந்தார். சோவியத் ஒன்றியத்தின் விரைவான தொழிற்துறைமயமாக்கல் மற்றும் சோவியத் பொருளாதார வல்லுநர்களின் பெரும் விவசாய தேவைகளை ஆதரிக்க விவசாயிகள் விவசாயிகள் மிகக் குறைவாக இருந்தனர். பண்ணைகள் சேகரிக்கப்படுதல் என்பது அத்தகைய விரிவாக்கத்திற்கு மட்டுமே உதவும் என்று கூறியது. அதன்படி, தனியார் பண்ணைகள் பதிலாக ஸ்டாலின் கூட்டு கூட்டுவை சுமத்தியது. கூட்டு கூட்டுத்தொகை விவசாயக் கூட்டுறவு ([கொல்கோஸ்](#) மற்றும் [சோவ்ஹொஜஸ்](#)) ஆகியவற்றிற்கு இடையில் [குலக்கிலிருந்து](#) நிலங்களை அகற்றுவது ஆகும். ^[25]

லெனினும் அவரது ஆதரவாளர்களும் NEP ஐ ஒரு இடைக்கால நடவடிக்கையாக பார்த்தனர். எவ்வாறாயினும், சில முதலாளித்துவ சக்திகளுடன் சமரசம் மற்றும் அரசு கட்டுப்பாட்டை கைவிடுவது ஆகியவற்றின் காரணமாக, [போல்ஷிவிக் கட்சியில் இடது எதிர்ப்பில்](#) அது மிகவும் செல்வாக்கற்றதாக நிரூபிக்கப்பட்டது. ^[4] இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளை ஒரு

காட்டிக் கொடுப்பதாக இடதுசாரி கண்டது, மேலும் அது எதிர்மறை நீண்டகால பொருளாதார விளைவைக் கொண்டிருப்பதாக நம்பியது, எனவே அதற்கு பதிலாக ஒரு முழுமையான திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் தேவைப்பட்டது. குறிப்பாக, NEP கம்யூனிஸ்டுகள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் "வர்க்க எதிரிகள்" என்று கருதப்பட்ட வணிகர்கள் ("[NEPmen](#)") ஒரு வர்க்கத்தை வளர்த்தனர். மறுபுறத்தில் [விளாடிமிர் லெனின்](#), "NEP என்பது உற்சாகமான மற்றும் நீண்ட காலமாக உள்ளது" (NEP - это всерьез и надолго), "மாநாட்டை மூடுவதில் பேச்சு 28 May" லெனின் வாழ்ந்தால், NEO 1929 க்கு அப்பால் தொடரக்கூடும் என்று நினைத்தேன். NEP பற்றி லெனின் கூறப்பட்டிருந்தது, "நாங்கள் பின்வாங்க ஒரு படியாக எடுத்துக் கொள்கிறோம், இரண்டு படிகள் முன்னெடுக்க வேண்டும்" என்று கூறினாலும்,^[26] NEP மற்றொரு திசையில் சுட்டிக்காட்டியது, அது இறுதியில் சோசலிசத்திற்கான தேவையான பொருளாதார நிலைமைகளை உருவாக்கும்.

இந்திய பொருளாதாரம் மற்றும் விளைவுகள்

1991 ல் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டதில் இருந்து இந்திய பொருளாதாரம் மாறி மாறி வருவதை நாங்கள் பார்த்துள்ளோம். இந்தியாவில் வாழ்வின் எல்லா துறைகளிலும் இது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்திய மக்கள் மீது அவர்கள் தாக்கத்தை பற்றி உறுதியான முடிவுகள் எதுவும் இருக்க முடியாது. இது சோசலிசம் எதிராக சோசலிசம் போன்ற ஒரு தத்துவார்த்த விவாதத்தை மாற்றிவிடும். ஆனால் அந்தச் சீர்திருத்தங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை, மிகவும் கட்டாயமாக இருந்தன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உண்மையில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சிதைவு மற்றும் குளிர் யுத்தத்தின் முடிவில் உலகம் முழுவதும் இதுபோன்ற அலை இருந்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தால் முன்னர் வாழ்ந்த பல காலனித்துவ ஜனநாயக ஆட்சிகள், தங்கள் குடையை இழந்தன. அவர்களுக்கு எந்த விருப்பமும் இல்லை, ஆனால் அமெரிக்காவின் ஆணையிடும் புதிய ஒருமித்த உலக ஒழுங்கிற்கு இட்டுச் செல்லும். 1980 களின் பிற்பகுதியில் சீனா கூட 'ஓபன் டோர் பாலிசி' என்னும் தத்தெடுப்பு மூலம் அதன் பொருளாதாரத்தை தாராளமயமாக்கியது. தென்கிழக்கு ஆசிய பொருளாதாரங்கள் தங்கள் பொருளாதாரத்தை சீர்திருத்தம் செய்தன,

மேலும் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் இன்னும் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கின. சீனாவுடன் இணைந்து, ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது, அதே சமயம் இந்திய பொருளாதாரம் உள்நாட்டு மொத்த நுகர்வு முழுவதையும் முழுமையாக நம்பியுள்ளது.

பொருளாதாரம் கொள்கைப்படி, ஒரு குறிப்பிட்ட துறை சராசரியான வளர்ச்சி வீதத்தை விட அதிக விகிதத்தில் அதிகமாக இருக்கும்போது, பொருளாதார செல்வம் அந்த துறையின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. இந்தத் துறையின் சேவைத் துறை சேவைத் துறையாகும். இந்தத் துறையின் கீழ், நிதி சேவைகள், ரியல் எஸ்டேட் சேவைகள் போன்ற துறைகளால் மிக அதிகமான வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, கடந்த தசாப்தத்தின் வளர்ச்சி கிட்டத்தட்ட முழு சேவைத் தொழிலாகவும், இந்த பகுதிகளில் இருந்து செயல்படும் நாடுகளின் மேல்தட்டு பகுதிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவின் பெரும்பகுதி ஸ்ப்ளோவர் ஓவர் அல்லது ட்ரிக்லேயின் வளர்ச்சியை இங்கு இருந்து பெற்றுள்ளது. நகர்ப்புற பகுதிகளில் இந்த துரிதமான குடிபெயர்வு. இது நகரமயமாக்கலுடன் தொடர்புடைய சமூகப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கியது. இது இந்திய சமூகத்தின் மாதிரியை அடிப்படையாக மாற்றியது.

இப்போது நாம் தீவிர-நவீன மற்றும் தீவிர-பழங்கால சமுதாயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஒருங்கிணைந்து மற்றும் முரண்படுகிறோம். ஒரு புறத்தில் தனிப்பட்ட சட்ட வாரியங்கள், காபஸ் மற்றும் கங்காரு நீதிமன்றங்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்கள் அவற்றின் சமுதாய உறுப்பினர்கள் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கின்றன, மறுபுறம் மேற்குலக அலை இந்த உறுப்பினர்களை வெளியே இழுக்கிறது.

கடந்த நூற்றாண்டில் கடந்த ஆண்டுகளில் தொடங்கிய தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் புதிய நூற்றாண்டின் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வலுவான புரட்சி உள்ளது. இந்த புரட்சி வேறுபட்டது, ஏனெனில் அது பூகோளமயமாக்கல் இன்னும் தெளிவானது மற்றும் அப்பட்டமானதாக இருந்தது. மனிதர்களால் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளாமல், நாடு முழுவதும் நிகழ்நேர மனித உழைப்பை அது மாற்ற முடியும். மேலும், தகவல்களின் இலவச ஓட்டத்தைத் தடுக்க அனைத்து எல்லைகளையும் அது அழித்துவிட்டது. இதற்கு முன்னர் தரக்குறைவான அல்லது புதுப்பிக்கப்படாத தகவல்களுக்கு அணுகலைக் கொண்டிருக்கும் சமூகங்களில் அறிவைப் பகிர்வது, வளர்ப்பது மற்றும் மேம்பாட்டுக்கு இது உதவியது. எப்பொழுதும் பொதியும் சில கடுமையான உண்மைகளுடன் இணைந்திருக்கிறது.

தீங்கிழைக்கும், தவறான, முக்கியமான தகவல் மற்றும் உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் தங்களது திறனை இழந்துவிட்டன. இஸ்லாமிய அரசின் எழுச்சி, ஐ.டி. புரட்சி உலக பயங்கரவாத இணைப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கு உதவியுள்ளது என்பதை நிரூபிக்கிறது. மேலும், வெளிப்படையான உள்ளடக்கம் இணையத்தில் இலவசமாக கிடைக்கக்கூடியது, இது முதிராத குழந்தைகளுக்கு கட்டுப்பாடற்ற அணுகல் உள்ளது

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் - 1990 முதல் 2010 வரை இந்தியாவின் ஆண்டு சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் 6.6% ஆகும் முந்தைய சீர்திருத்த சகாப்தத்தை விட இரு மடங்கு அதிகம். 1980 களின் தொடக்கத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் 5% ஐ தாண்டியது. 1990 களின் சீர்திருத்தங்கள் வளர்ச்சியால் இது தெளிவாகவில்லை. 1980 களின் சீர்திருத்தங்கள் எல்பிஜி சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னோடி என்று சிலர் நம்புகின்றனர். வேறு சில விடயங்கள், 1980 சீர்திருத்தங்கள் 1991 ல் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்தன என்பது தெளிவாகிறது, இது LPG சீர்திருத்தங்களால்

சரிசெய்யப்பட்டது, இது மிக விரிவானது. சர்வதேச நாணய நிதியம் அதன் பொருளாதாரத்தை சரிசெய்ய அரசாங்கத்தை கொடுத்தது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தால் வழங்கப்பட்ட மிகப்பெரிய கடன் ஆகும். தொடக்கத்தில் இந்தியாவின் கடன்களுக்கான நம்பகத்தன்மையைப் பற்றி உலக சந்தேகங்கள் இருந்தன, ஆனால் இந்தியா இதுவரை ஒரு ஒழுக்கமான கடனாளியாக இருந்து வருகிறது.

தொழில்துறை வளர்ச்சி விகிதம் - சில ஆண்டுகளுக்கு தொழில் வளர்ச்சி விகிதம் குறைவாக உள்ளது. கைத்தொழில் பங்கு இன்னும் 25% குறைவாக உள்ளது. மிக மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தியா ஒரு சேவை வழிவகை பொருளாதாரம், நேரடியாக ஒரு வேளாண் தொழிலில் இருந்து மாற்றப்படுகிறது. 1990 களில் தொழில்துறை வளர்ச்சியை 1990 களில் இறக்குமதி செய்வதற்கான மாற்றுக் கொள்கையின் ஒரு முடிவு இதுவாகும். வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் இந்திய சந்தைகளுக்கு இலவச அணுகல் கிடைத்ததோடு, உள்நாட்டு உற்பத்திகள் சீர்குலைக்கவில்லை. அவர்கள் வெளிப்படையாக தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெரிய அளவிலான பொருளாதாரத்திற்கு சிறந்த அணுகல் இருந்தது.

ஆராய்ச்சி மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் காரணமாக இந்தியாவின் நிலைப்பாடு மேலும் தாமதமாகியது. இறக்குமதி பதிலீடானது குறிப்பிட்ட அளவு முதலீடு மற்றும் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் முயற்சிகள் தேவை. இறக்குமதிகள் மலிவானதாக இருந்த போதிலும் இது நடத்தப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் வரை நல்ல மற்றும் சிறந்த திறனை வளர்த்தது. மேற்கு நாடுகளின் தொடர்ச்சியான தொழில்நுட்ப மறுப்புடன் இது இணைக்கப்பட்டது, மேலும் R & D இல் அரசாங்கத்தை மேலும் செலவழிக்க முயன்றது. தொழில்நுட்ப மறுப்பு தாராளமயமாக்கலும் பூகோளமயமாக்கலும் முடிந்தது. அந்தக் காலம் வரை சீனாவை விட இந்திய தொழில் சிறப்பாகவும் நவீனதாகவும்

இருந்தது. ஆனால் இரு தசாப்தங்களில் சீனா தொழில் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றில் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அளவுக்கு அதிகமான அளவில் கடந்துவிட்டது.

இந்தியாவில் சிறு அளவிலான தாக்கம்

இந்த தாக்கம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் காலனித்துவத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து சரியாகப் படித்திருக்க வேண்டும். காலனித்துவத்தை உலகமயமாக்கல் 1 அலை அலையாக கருதலாம். முந்தைய காலனித்துவ காலத்தில், இந்தியாவின் ஜவுளி மற்றும் கைவினை உலகம் முழுவதும் புகழ் பெற்றது, இந்திய பொருளாதாரம் முதுகெலும்பாக இருந்தது. இந்தியாவில் வெளிநாட்டு ஆட்சியைக் கொண்டு தொழில்துறை புரட்சியை வரவழைத்து, இந்திய பொருளாதாரம் ஒரு பெரிய பின்னடைவை சந்தித்தது. அதன் உள்நாட்டு பழங்குடி குடிசைத் தொழில் அழிக்கப்பட்டது.

சுயாதீனத்திற்குப் பின்னர், சிறு உற்பத்தியைத் தயாரிக்க பிரத்தியேகமாக பொருட்களை ஒதுக்குவதன் மூலம் அரசாங்கம் முயற்சித்தது. ஒதுக்கப்பட்ட பொருட்களின் தாராளமயமாக்கல் பட்டியல் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டு, பல புதிய துறைகள் பெரிய வீரர்களுக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறிய அளவிலான தொழில் இருப்பினும் இந்திய பொருளாதாரம் முதுகெலும்பாக உள்ளது. இது ஏற்றுமதி மற்றும் தனியார் துறையின் பெரும்பகுதிக்கு பங்களிப்பு செய்கிறது. முடிவுகள் கலவையானவை, சிறிய அளவிலான தொழிற்சாலைகள் பெரியதாகவும், சிறந்ததாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒட்டுமொத்த மதிப்பு கூடுதலாக, தயாரிப்பு கண்டுபிடிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் தத்தெடுப்பு மிக மோசமாக உள்ளது மற்றும் அவர்கள் மட்டுமே அரசாங்க ஆதரவு பின்னால் உள்ளன. சீனாவின் விலையுயர்ந்த இறக்குமதியால் அவர்களது தயாரிப்புகள் போட்டியிடுகின்றன. SSI நோக்கி அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் இங்கே மற்றும் இங்கே முந்தைய கட்டுரை அணுகல் உள்ளடக்கப்பட்டன

வேளாண்மை மீது தாக்கம்

ஏற்கெனவே கூறியபடி, உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மை பங்கு 15% குறைந்துள்ளது. இருப்பினும், விவசாயத்தை சார்ந்தவர்கள் 55% வரை இருப்பார்கள். அறுவடை முறைகள் ஒரு பெரிய மாற்றத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் தாராளமயமாக்கல் தாக்கத்தை சரியாக மதிப்பீடு செய்ய முடியாது. விவசாயம் தொடர்பான தொடர்வரிசைகளை நாம் பார்த்தோம், அவை எல்லாம் சர்வ வல்லமை வாய்ந்த அரசாங்க கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் உற்பத்தியில் இருந்து விநியோகத்திற்குத் தொடங்கும் தலையீடுகள் (இங்கே SPS மற்றும் இங்கே - WTO). உலகளாவிய விவசாய பொருளாதாரம் மிகவும் சிதைந்துவிட்டது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் விவசாயிகளிடமிருந்து பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அதிகாரத்தில் சமநிலையின்மை காரணமாக இது முக்கியமாகும். வளர்ந்த நாடுகளில், வர்த்தக மற்றும் மூலதன வேளாண்மையும், செல்வாக்குமிக்க ஆக்ரி கார்ப்பரேஷன்களின் சொந்தமான இடத்தில் உள்ளது. அவர்கள் உலக வணிக அமைப்பின் கொள்கைகளை எளிதில் பாதிக்கிறார்கள் மற்றும் வளரும் உலகின் விவசாயிகளுக்கு செலவழிக்கும் ஒரு சிறந்த ஒப்பந்தத்தை பெறுகின்றனர்.

வளரும் உலகில் விவசாயம் உயிர் வாழ்கிறது மற்றும் ஏராளமான ஏழை மக்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறது. பூகோளமயமாக்கலில் பாரிய ஆபத்திலிருக்கும் பொருட்களின் விலையில் அதிக ஏற்ற இறக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக பருத்தி மற்றும் கரும்பு போன்ற பண்பு பயிர்களுக்கு இது உண்மையாகும். இரு பயிர்களிடமிருந்தும் சமீபத்திய நெருக்கடிகள் இந்த முடிவுக்குத்தான் குறிக்கின்றன.

மேலும் உலக உணவு எதிராக எரிபொருள் குழப்பம் நடக்கிறது. சர்க்கரை மற்றும் சோளம் ஆகியவை எரிபொருளாக தயாரிக்க பயன்படுத்தப்படும் எதனால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பிரேசிலில் கரும்பு சர்க்கரை இருப்பதால், அமெரிக்காவின் சோன் இந்த நோக்கத்திற்காக முக்கியமாக உற்பத்தி

செய்யப்படுகிறது. இப்போது எரிபொருளுக்கு உணவு மாற்றியமைத்தால் தயாரிப்பாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் தருமா? 1 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் இன்னும் பசியில் வாழ்கின்றனர். எந்தவொரு வாங்கும் சக்தியும் இல்லாத தடையற்ற சந்தை இந்த மக்களை கவனித்துக்கொள்வதாக எதிர்பார்ப்பது பயனற்றது. விவசாயம் என்பது மிகப்பெரிய சந்தை தோல்வியாகும், ஆனால் உலக வணிக அமைப்பில் இது மிகவும் அரிதாகவே கருதப்படுகிறது.

பூகோளமயமாக்கலில் பிறந்த மற்றொரு உலகளாவிய விவாதம் GM பயிர்கள் ஒன்றாகும். மான்சாண்டோ போன்ற மிக சக்தி வாய்ந்த எம்.என்.சிக்கள் இங்கு முக்கியமானவை. அமெரிக்கா GM பயிர்களை தடையின்றி பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது, ஆனால் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தடை விதிக்கிறது. இந்தியாவில் புலம்பெயர் பாதை தொடர்கிறது. (இது இங்கே விவாதிக்கிறது)

பாஸ்மதி ரைஸ் போன்ற இந்தியாவின் பெருமளவில் தன்னிறைவுள்ள, உயர்ந்த மதிப்பு வாய்ந்த பொருட்களே எல்லாவற்றிற்கும் மேலான கோரிக்கைகளாகும். பொதுவாக, இந்தியாவில் இந்த வழக்கில் பூகோளமயமாக்கலை சவால் செய்வதற்கு சிறப்பாக உள்ளது. நிலையான மற்றும் உள்ளடக்கிய முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டால், அது முழு பொருளாதாரம் பெருமளவில் பெருகும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். உணவு பதப்படுத்தும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய உலகளாவிய உட்குறிப்பு கட்டாயப்படுத்தல் பூகோளமயமாக்கலின் மற்றொரு முக்கிய விளைவு ஆகும்.

இவை தவிர, பண்ணை இயந்திரம் அதாவது எலக்ட்ரானிக் / சோலார் பம்புகள், டிராக்டர்கள், ஒருங்கிணைப்புகள் போன்றவை அனைத்தும் பூகோளமயமாக்கலின் பலனாகும். இப்போது ஒரு படி மேலே செல்ல, தகவல் தொழில் நுட்பமானது வேளாண்மையில் விவசாயத்திற்கு இணைக்கப்பட்டு வருகிறது.

சேவைகள் துறை மீதான தாக்கம்

இந்த விஷயத்தில் உலகமயமாக்கல் வளர்ந்து வரும் நாடுகள் மற்றும் வளர்ச்சியுற்றவர்களுக்கான வளைவு ஆகியவற்றின் வரம். இரண்டு குழுக்களுக்கிடையிலான வரலாற்று பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக மனித வளங்கள் வளரும் பொருளாதாரங்களில் மிகவும் மலிவானவை. இது டி.டி. புரட்சி மூலம் மேலும் உதவியது, மேலும் இது வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்து பல நாடுகளில் வளரும் நாடுகளுக்கு வெளியேற்றப்பட்டதில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. நமது விவசாயத்தை பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் அமெரிக்கா அதன் வேலைகளை பாதுகாக்க வேண்டும்.

IT தொழில்

மென்பொருள், பிபிஓ, கேபிஓ, எல்.பீ.ஓ துறையில் இந்தியாவின் வளர்ச்சியால் இந்தியாவின் மக்கள்தொகை பரவலான பெரும் பங்கை உறிஞ்சிக்க உதவியது. சிறந்த பகுதியாக சேவைகளின் ஏற்றுமதி உயர் மதிப்பின் ஏற்றுமதிக்கு விளைகிறது. சில இயற்கை வளங்களை நுகரும் ஏறக்குறைய எந்தவொரு பொருட்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. ஏற்றுமதி செய்வது மட்டுமே தொழில்சார் தொழிலாளர்களின் உழைப்பாகும், இது காலியாக இல்லாமல், காலப்போக்கில் வளர்கிறது. இப்போது இந்தியா ஒரு உண்மையான அறிவு பொருளாதாரம் ஆக வைக்கப்படுகிறது.

இந்த சேவைகளின் ஏற்றுமதி இந்தியாவின் அந்நிய செலாவணி வருவாயின் பெரிய பகுதியாகும். உண்மையில், மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தியா நடப்பு கணக்கு உபரி, அதாவது 2000-2002, இந்த ஏற்றுமதிக்கு மட்டுமே இருந்தது.

வங்கி

மேலும், வங்கியிலும் இந்தியா ஒரு ஆதாயமாக உள்ளது. சீர்திருத்தங்கள் இருந்தபோதும், தனியார் வங்கிகளுக்கான மூன்று சுற்று உரிமம் மானியங்கள் இருந்தன. ஐசிஐசிஐ, எச்டிஎஃப்சி, யேமன் வங்கி மற்றும் வெளிநாட்டு வங்கிகள் போன்ற தனியார் வங்கிகள், இந்திய வங்கித் தொழிற்துறையின் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இப்போது வங்கித் துறையில் போட்டியிடுவதால் பொதுத்துறை வங்கிகளும் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இன்னும் பதிலளிக்கின்றன.

வங்கியல் புரட்சியைத் தோற்றுவிக்கும் பாதையில் இதுவும் உள்ளது. புதிய அரசு திட்டங்கள் பிரதான் மன்ரி ஜான் தண் யோஜனா அட்ஹார் கார்டைப் பயன்படுத்தி அவர்களது இலக்குகளை அடைய முயற்சிக்கின்றது. இது, பொது துறை வங்கிகள் நாட்டில் பெரும் கடனளிப்பதாகவே உள்ளன.

இதேபோல் காப்புறுதித் துறை இப்போது யூனிட் இணைக்கப்பட்ட காப்பீட்டுத் திட்டங்கள், பயண காப்பீடு போன்ற பல்வேறு வகையான பொருட்களை வழங்குகிறது. ஆயினும், ஆயுள் காப்பீட்டு வணிகத்தில் இந்தியாவில் ஆயுள் காப்பீடு கழகத்தின் கையில் இன்னும் உறுதியாக உள்ளது.

பங்கு சந்தைகள்

மற்றொரு பெரிய வளர்ச்சி பங்கு சந்தைகள் ஒன்றாகும். பங்கு சந்தைகள் பெருநிறுவன பத்திரங்கள் உண்மையான நேரத்தை வர்த்தகம் செய்யக்கூடிய தளங்கள். இது நிலையான விலை கண்டுபிடிப்பிற்கான வழிமுறைகளை வழங்குகிறது, முதலீட்டாளர்களிடமிருந்து வெளியேற அல்லது எந்த நேரத்திலும் முதலீட்டிற்குள் நுழைவதற்கான விருப்பங்களை வழங்குகிறது. இந்த நாட்களில் மீண்டும் இலவச சந்தைகளில் எலும்புகள் மற்றும் பங்குச் சந்தைகளில் உலகெங்கிலும் வலுவான வணிகம்

நடைபெறுகிறது. ஒரு நாட்டின் பங்குச் சந்தைகளின் நடத்தை ஆரோக்கியம் மற்றும் ஒரு பொருளாதாரத்தின் வருங்கால வாய்ப்புக்கள் ஆகியவற்றின் வலுவான அடையாளமாக இருப்பது அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடலாம்.

இந்த சந்தைகள் முதலீட்டு வங்கி, அசெட் மேனேஜ்மென்ட், அட்ரெடிட்டிங் சர்வீஸ், ஹெட்ஜிங் சயின்ஸ் போன்ற பல்வேறு சேவைகளின் திறந்த பரவலைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டன. இவை ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியா முழுவதும் லட்சக்கணக்கில் பணியாற்றின. இதேபோல், பல்வேறு சந்தையற்ற பொருட்களின் முதலீடு மற்றும் விற்பனைக்கான வழிவகைகளை வழங்கும் சந்தைகள் உள்ளன.

தொலைத் தொடர்பு துறை

வழக்கமாக, டெலிகாம் துறை ஒரு அரசுக்கு சொந்தமான ஏகபோகமாக இருந்தது, இதன் விளைவாக சேவை மிகவும் குறைவாக இருந்தது. சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து, தனியார் தொலைத் துறையானது வெற்றியின் உச்சநிலையை அடைந்தது. மேலும் இந்திய தொலைத்தொடர்பு நிறுவனங்கள் உலகளவில் சென்றன. எனினும், ஊழல் மற்றும் இந்த துறையின் துர்நாற்றம் வளர்ச்சி மற்றும் மேற்பார்வை கோரும் வாடகை.

நவீன வீட்டு நுழைவு நுழைவு நுழைவு நுழைவு நுழைவுத் தேர்வு ஒரு தரத்தில் தொலைக்காட்சி சேவையின் தரம் மற்றும் பல உள்ளூர் கேபிள் ஆபரேட்டர்களுக்கான வாழ்வாதார இழப்பு ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் கண்டது.

கல்வி மற்றும் சுகாதார துறை

உணவு (வேளாண்மை), உடல்நலம் மற்றும் கல்வி (மற்றும் குறைந்த அளவிற்கு வங்கியியல்) ஆகியவை அடிப்படை மனித அவசியமானவை. ஒவ்வொரு மனிதனும் தகுதியற்றவனாக இல்லாமல் செய்ய முடியாது. துரதிருஷ்டவசமாக, வளர்ந்து வரும்

நாடுகளில் இந்த எல்லா துறைகளிலும் சந்தை தோல்வி ஏற்பட்டுள்ளது; பெரும்பான்மை மக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பைத் தாங்க முடியாது (அல்லது அனைத்தையும் வாங்க முடியாது). சுதந்திர சந்தைகளின் கருத்து, பூகோளமயமாக்கல், தாராளமயமாக்கல் ஆகியவை இங்கு மோசமாக தோல்வி அடைகின்றன. இலவச சந்தைகள் அவர்களுக்கு பணம் செலுத்தும் மக்களுக்கு பொருள்களையும் சேவைகளையும் வழங்கியுள்ளன; அவை தகுதியுடையவர்களுக்கும் தேவைப்படுபவர்களுக்கும் அல்ல.

இப்போது நாம் இந்தத் துறைகளை நமது சாய்வின் கோளத்திலிருந்து சுதந்திரச் சந்தைகளை நோக்கி கருதினால், நிச்சயமாக நிறைய முன்னேற்றம் வந்துள்ளது. இந்தியாவில் உலக வர்க்கம் கல்வி உள்ளது மற்றும் தனியார் பொறியியல் மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரிகளின் காளான்மரிங் விளைவித்துள்ளது. ஆனால் உண்மையில், இது சமுதாயத்தில் பேரழிவு தரக்கூடிய விளைவுகளை அடைந்தது.

இந்த புதிய கல்லூரிகளில் மிக அதிக செலவில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே மிகக்குறைந்த விகிதத்தில் இடமளிக்கின்றன. சமீபத்தில், ஒரு சுயாதீன அமைப்பு 'டிரான்ஸ்பரன்சி இன்டர்நேஷனல்' இந்தியாவின் மருத்துவ முறை உலகிலேயே மிகவும் ஊழல் என்று புகார் தெரிவித்திருந்தது. இது ஆச்சரியமல்ல, அது எங்கு துவங்குகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். கல்வியில் அதிக கட்டணம் வங்கிகளில் இருந்து கல்வி கடன்களைப் பெறுவதற்கான பல படிப்பவர்களுக்கு உதவுகிறது. தகுதிவாய்ந்த வேலை சந்தையில் அவர்களில் பெரும்பான்மையை உறிஞ்சிவிட முடியவில்லை. நடைமுறையில் கடைசி ரிசார்ட்டின் விருப்பமாக மாறிவிடும். இப்போது ஒரு கௌரவமான வாழ்வை ஏற்படுத்தி கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு ஊழியர் உழைக்கிறார். இதன் விளைவாக, பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்றாக இணைந்த போது, நாம் ஒரு ஊழல் அமைப்பு, பொருளாதாரம் மற்றும் சமுதாயம்.

ஒழுங்குமுறை மற்றும் தாராளமயமாக்கலின் பின்னர், மற்ற துறைகளோடு சேர்ந்து அரசாங்கமும் சமூகப் பிரிவுகளிடமிருந்து கைகளைத் திருப்பியது. தனியார் தரத்தில் உயர் தரத் தேர்வுகள் கிடைக்கின்றன, இது ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் பெறப்படும். பொதுத் துறையில், சாதாரணமானவர்களுக்கான சராசரித் தேர்வுகள் குறைவாக இருக்கும். இது மாணவர்களிடையே ஆர்வம் அதிகரிக்கும் மற்றும் நோயாளிகளுக்கு எதிர்பார்ப்பதாக இருக்கும்.

Course Title: CONTEMPORARY SOCIAL ISSUES AND PROBLEMS

Non Major Elective Course II (for other than Social Work students)

Semester : IV

Course code : NME-II

Part : IV

Unit – II

Untouchability: definition, causes, and consequences; forms of untouchability, measures to prevent untouchability; intercaste marriages- issues and problems; problems of minorities and the marginalised.

தீண்டாமை

தீண்டத்தகாத தன்மை, சிறுபான்மையினரின் குழுவினரை சமூக தனிப்பயன் அல்லது சட்ட ஆணை மூலம் பிரதானமாக பிரிப்பதன் மூலம் ஆக்கிரமிப்பதன் பழக்கமாகும். இந்த வார்த்தை பொதுவாக "மாசுபாடு" எனக் கருதப்பட்ட இந்திய துணைக்கண்டத்தில் தலித் சமூகங்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதாக இருந்தது, ஆனால் இந்த வார்த்தை ஐரோப்பாவில் உள்ள காகோட்ஸ் மற்றும் அல்-அகமது போன்ற பிற குழுக்களை குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏமன் ^[1] பாரம்பரியமாக, தீண்டாமை என வகைப்படுத்தப்படும் குழுக்கள், அவர்களின் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், மீனவர்கள், கையேடு துப்புரவாக்கிகள், துப்புரவாளர்கள் மற்றும் வாஷர்ஸ் போன்ற கஷ்டமான மாசுபடுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. ^[2]

இந்தியா, நேபாளம் மற்றும் பாக்கிஸ்தானில் தீண்டாமை சட்டவிரோதமானது. எனினும், "தீண்டாமை" சட்டபூர்வமாக வரையறுக்கப்படவில்லை. ^[சான்று தேவை] தீண்டாமை மற்றும் அதன் வரலாற்றுத் தன்மை ஆகியவற்றின் தோற்றம் இன்னும் விவாதிக்கப்படுகிறது, ஆனால் அது குறைந்தபட்சம் கி.மு. 400 ஆம் ஆண்டு வரை இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. ^[3] இந்தியாவில் ஒரு மாதிரி குடும்பத்தின் சமீபத்திய ஆய்வில், "தீண்டாமை நடைமுறையில் குறைபாடுகள் இருப்பின், 70 சதவிகித மக்கள் இந்த நடைமுறையில் ஈடுபடாமல் இருப்பதாக தெரிவித்தனர், இது ஒரு ஊக்கமளிக்கும் அடையாளம்". ^[4]

தோற்றம்

அம்பேத்கர் என்ற இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் அரசியல்வாதி, தீண்டாமை என்று கருதப்பட்ட ஒரு சமூக குழுவினரிடமிருந்து வந்தார், உயர் ஜாதி பிராமணர்களின் வேண்டுகோள்களைக் கொள்வனவு காரணமாக தீண்டாமை உருவானது என்று கருதினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, பிராமணியத்தை பிராமணியத்திற்கு ஆதரவாக வழங்கிய மக்களை பிராமணர்கள் அசட்டை செய்தனர். பின்னர் விவேகானந்த ஜா போன்ற அறிஞர்கள் வெற்றிகரமாக இந்த கோட்பாட்டை மறுத்தனர்.^[5]

திராவிடர்களிடமிருந்து இந்தியாவின் பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்பட்ட "pariah" போன்ற சிகிச்சையிலிருந்து தீண்டாமை என்ற கருத்தை உருவாக்கியதாக, வரலாற்றுப் பேராசிரியரான நிருந்திர குமார் தத், இந்த கருத்தை திராவிடர்களிடமிருந்து இந்திய-ஆரியர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர் என்று கருதுகின்றனர். ஆர்.எஸ். சர்மா போன்ற அறிஞர்கள் இந்த கோட்பாட்டை நிராகரித்தனர், இந்தோ-ஆரியர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவதற்கு முன்னர் திராவிடர்கள் தீண்டாமையைப் பின்பற்றுவதற்கான சான்றுகள் இல்லை என்று வாதிட்டனர்.^[6]

சிந்து நதி நாகரிகத்தின் நகர்ப்புற பகுதிகளில் வர்க்கத் தகடுகளாகத் தீண்டாமை தோற்றுவிக்கப்பட்டதாக ஆஸ்திரிய இனவழி வல்லுனர் கிறிஸ்டோஃப் வொன் பியூரர்-ஹெமென்டார்ஃப் கருதுகிறார். இந்த கோட்பாட்டின் படி, 'அசுத்தமான' ஆக்கிரமிப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்கள், துப்புரவு அல்லதுதோல் வேலை போன்ற வரலாற்று ரீதியாக பிரித்து, நகர வரம்புகளுக்கு வெளியே தடைசெய்யப்பட்டனர்.காலப்போக்கில், தனிப்பட்ட தூய்மை அடையாளம் காணப்பட்டது "தூய்மை", மற்றும் தீண்டாமை கருத்து இறுதியில் கிராமப்புற பகுதிகளில் பரவியது. சிந்து பள்ளத்தாக்கு நகரங்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர், இந்த தீண்டத்தகாதவர்கள் இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளுக்கு பரவியிருக்கலாம்.^[7] சூரிரா ஜெய்ஸ்வால் போன்ற அறிஞர்கள் இந்த கோட்பாட்டை நிராகரிக்கிறார்கள், இது ஆதாரங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று வாதிடுகின்றனர், மேலும் தீண்டாமை என்பது கிராமப்புறங்களில் ஏன் உச்சரிக்கப்படுகிறது என்பதை விளக்குவதில்லை.^[8]

புராணநூறு போன்ற பழைய தமிழ் நூல்களை அவரது விளக்கம் அடிப்படையாகக் கொண்ட அமெரிக்க அறிஞர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், பண்டைய தமிழ் சமுதாயத்திற்கு தீண்டாமையை தோற்றுவித்தார். அவரை பொறுத்தவரை, இந்த சமுதாயத்தில், சில ஆக்கிரமிப்பு குழுக்கள் கொடூரமான இயற்கை சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளன; ஒரு உதாரணமாக, ஹார்ட் போர்யார்கள் பற்றி குறிப்பிடுகிறார், யார் போர்கள் மற்றும் பிறப்பு

மற்றும் இறப்பு போன்ற கடுமையான நிகழ்வுகள் போது டிரம்ஸ் நடித்தார். இந்த ஆக்கிரமிப்புக் குழுக்களில் இருந்து வந்தவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு வந்தனர், அவர்கள் "ஆபத்தானவர்கள் மற்றும் மற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்கு சக்தி கொண்டிருந்தனர்" என்று நம்பியவர்கள்.^[8] ஹார்ட் "மிகவும் பலவீனமானவர்" மற்றும் முரண்பாடான சான்றுகளை ஜெய்ஸ்வால் நிராகரித்தார். பண்டைய தமிழ் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் பல பிராமணர்கள் (ஹார்ட்டால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மை) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக ஜெய்ஸ்வால் சுட்டிக் காட்டுகிறார்; இதனால், இந்த நூல்களில் விவரித்த சமுதாயம் ஏற்கனவே பிராமணியர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டது, மேலும் தீண்டாமை என்ற கருத்தை அவர்கள் கடனாகக் கடன் வாங்கியிருக்கலாம்.^[9]

பிரிட்டிஷ் மானுடவியலாளர் ஜான் ஹென்றி ஹட்டன், தீண்டாமைக்கு பிற சாதியிலிருந்து ஒருவர் சமைத்த உணவை ஏற்றுக்கொள்வதில் தீண்டாமையை தோற்றுவித்தார். தூய்மையின் கவலைகளால் இந்தத் தட்டு உருவானதாகத் தோன்றுகிறது, இறுதியில் இறுதியில் ஒரு சாதிக்கு வெளியே திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் போன்ற பிற முரண்பாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது. தீண்டாமை என பல்வேறு சமூக குழுக்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக அல்லது ஒரு சமூக பதவிக்கு எப்படி வழங்கப்பட்டன என்பதை இந்த கோட்பாடு விளக்க முடியாது என்று ஜெய்ஸ்வால் வாதிடுகிறார்.^[10] பழங்கால வேத நூல்களின் பல பத்திகள் வேறுபட்ட வர்ணா அல்லது பழங்குடி மக்களிடமிருந்து உணவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எதிராக தடை இல்லை என்று ஜெய்ஸ்வால் குறிப்பிடுகிறார். உதாரணமாக, விஷ்வாஜித் தியாகம் செய்த நடிகைநிஷாதாஸ் (ஒரு காலத்தில் பழங்கால தீண்டாக கருதப்பட்ட ஒரு பழங்குடியினருடன்) அவர்களது கிராமத்தில், மூன்று நாட்களுக்கு, தங்களுடைய உணவில் சாப்பிட வேண்டும் என்று சில ஹராடா சூத்திரங்கள் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.^[11]

சுவிர்யா ஜெய்ஸ்வால், ஆர்.எஸ்.ஷர்மா மற்றும் விவேகானந்த் ஜா போன்ற அறிஞர்கள் வர்ணா மற்றும் சாதி முறையை ஸ்தாபித்த பிறகு தீண்டத்தகாதது பின்னர் ஒப்பீட்டளவில் பிற்போக்குத்தனமாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.^[12] முந்தைய வேத வேதாகம ரிக்வேதர் தீண்டத்தகாததைக் குறிப்பிடாமல், மேலும் வேதகால நூல்களையும் கூட குறிப்பிடுவதில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார், இது சண்டாலஸ் போன்ற சில குழுக்களை நிராகரிக்கிறது, சமகால சமுதாயத்தில் தீண்டாமை இருப்பது தெரியவில்லை. ஜா, படி, பல குழுக்கள் தீண்டாமை என வகைப்படுத்தப்படும் தொடங்கியது, 600-1200 CE போது அதன் உச்சத்தை அடைந்தது ஒரு வளர்ச்சி. "குறைந்த பொருள் பண்பாடு" மற்றும்

"வாழ்வாதாரமின்மையின் வழி" போன்ற பழங்குடியினர் பழங்குடியினர் பழங்குடி மக்களை வெறுமையாக்கிக் கொண்டனர், அவை கைமுறை உழைப்புகளை வெறுத்து, "குறிப்பிட்ட பொருள் பொருள்களுடன்" தொடர்புடைய தூய்மையற்ற தன்மையைக் கருதினர் என ஷர்மா கருதுகிறார்.^[13] ஜெய்ஸ்வால் கூறுகையில், பழங்குடி இனக்குழு உறுப்பினர்கள் பிராமண சமுதாயத்தில் இணைந்த போது, அவர்களில் சலுகை பெற்றவர்கள் தங்களது உயர் நிலைப்பணியாளர்களிடமிருந்து தங்களை ஒதுக்குவதன் மூலம் தங்களின் உயர்ந்த நிலையை நிலைநாட்ட முயற்சித்திருக்கலாம், அவர்கள் படிப்படியாகத் தீண்டத்தகாதவர்கள் என முத்திரை குத்தப்பட்டனர்.^[14]

தர்மசாஸ்திரத்தில் முதலில் தீண்டாமை என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உரை படி, தீண்டத்தகாதவர்கள்வரண அமைப்புக்கு ஒரு பகுதியாக கருதப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் துயரங்கள், கொலை, துன்புறுத்தல் போன்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான அல்லது நியாயமற்ற செயல்களால் அவர்கள் சரணர்கள் (பிராமணர்கள், சத்ரியர்கள், வைஷாஸ் மற்றும் சுத்ராஸ் போன்றவர்கள்)

1950 ல் அதன் அரசியலமைப்பு ஒழிப்பு போதிலும், "தீண்டாமை" நடைமுறை - ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிக்கு பிறப்பு காரணமாக நபர்கள் மீது சமூக குறைபாடுகள் சுமத்தப்படுதல் - கிராமப்புற இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது. இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கை அல்லது 160 மில்லியன் மக்கள்-தலித்துகள் முழு சமூக ஒற்றுமைக்கு அருகில் உள்ளனர். "தீண்டத்தகாதவர்கள்" உயர் சாதியினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட கிராமத்திலிருந்து தங்கள் பகுதியைப் பிரித்து வளைக்க முடியாது. அவர்கள் ஒரே கிணறுகளைப் பயன்படுத்தாமலும், அதே கோயில்களைப் பார்வையிடவோ அல்லது தேநீர் களஞ்சியங்களில் அதே கப் இருந்து குடிக்கவோ கூடாது. தலித் குழந்தைகள் அடிக்கடி வகுப்பறைகளின் பின்னால் உட்கார வைக்கிறார்கள். இந்தியாவின் "மறைக்கப்பட்ட இனக்கலவை" என அழைக்கப்படுவதில், பல இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள முழு கிராமங்களும் சாதியினரால் முற்றிலும் பிரிக்கப்படுகின்றன.²

வளங்கள் மற்றும் வசதிகளை மாநில ஒதுக்கீடு மூலம் "தீண்டத்தகாதது" வலுவூட்டியது; தனி சாதி அடிப்படையிலான அண்டை நாடுகளுக்கு தனி வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. தலித்துகள்

பெரும்பாலும் ஏழைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், அவர்கள் இருவரையும் பெற்றால். பல கிராமங்களில், மாநில நிர்வாகம், மின்சாரம், சுகாதார வசதிகள், நீர் பம்புகள் மேல் ஜாதி பிரிவில் நிறுவுகிறது, ஆனால் அண்டை நாடான தலித் பகுதியை பிரித்துப் பார்க்க மறுக்கிறது. தண்ணீர் குழாய்கள் மற்றும் கிணறுகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் கூட பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றன, மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் சிறந்த, வளைந்த கூரை வீடுகள் மேல் ஜாதி காலனிகளில் பிரத்தியேகமாக உள்ளன. குஜராத்தின் பூகம்பத்தில் கீழேயுள்ள படிப்பு படிப்பால் வெளிப்படுத்தியபடி, இந்த இயற்கை நடைமுறைகளில் கூட இந்த நடைமுறைகள் உண்மையானவை.

பண்புகள்

சாரா பிண்டோ படி, ஒரு மானுடவியலாளர், இந்தியாவில் நவீன தீண்டாமை "இறைச்சி மற்றும் உடல் திரவங்கள்" தொடர்பான வேலைகளுக்கு பொருந்தும்.^[16] தீண்டாமை என்ற பெயரில் தலித்துகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சாதிகளின் கைகளில் வேலை மற்றும் வம்சாவளியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரபட்சங்களை எதிர்கொண்டனர். தீண்டாமை (குற்றச்சாட்டுகள்) சட்டம், 1955 இல் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தண்டனையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இந்தியாவில் தீண்டத்தகாதவர்களுடன் தொடர்புடையதாக பின்வரும் நடைமுறைகள் புரிந்து கொள்ளப்பட்டன:^[17]

- பிற உறுப்பினர்களுடன் சாப்பிடுவதைத் தடுக்கும்
- கிராமத் தேயிலைக் கூடங்களில் தனியான கோப்பைகளை வழங்குதல்
- உணவகங்களில் தனி இருக்கை ஏற்பாடுகள் மற்றும் பாத்திரங்கள்
- கிராம விழாக்கள் மற்றும் திருவிழாக்களில் உட்கார்ந்த மற்றும் உணவு ஏற்பாடுகளில் பிரித்தல்
- பொது வணக்க இடங்களில் நுழைவதை தடை செய்ய வேண்டும்
- உயர் ஜாதி உறுப்பினர்களின் முன்பாக செருப்புகளை அணிந்து அல்லது குடைகளை வைத்திருப்பதிலிருந்து தடுப்பு
- பிற ஜாதி வீடுகளில் நுழைவதை தடை செய்ய வேண்டும்
- பொதுவான கிராம பாதைகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தடைசெய்தல்
- தனி அடக்கம் / சமாதான அடித்தளம்

- பொது / பொது சொத்துக்கள் மற்றும் வளங்களை (கிணறுகள், குளங்கள், கோயில்கள், முதலியன) அணுகுவதில் தடை
- பள்ளிகளில் குழந்தைகளின் பிரித்தல் (தனி இருக்கை பகுதி)
- பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்

இந்தியாவில் அரசு நடவடிக்கை

இந்திய சுதந்திரத்தின் போது, தலித் ஆர்வலர்கள் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தை அனுமதிக்க இந்தியாவில் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு தனி வாக்காளர்களை அழைத்தனர். அதிகாரப்பூர்வமாக சிறுபான்மையினர் சட்டம் என பெயரிடப்பட்டது, சீக்கியர்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட இந்திய அரசாங்கத்திற்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும். ராம்சே மெக்டொனால்ட் போன்ற பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதிகளால் இந்த சட்டம் ஆதரிக்கப்பட்டது. நவீன உலகில் மதங்கள், சட்டத்தின் ஆதரவாளராக இருந்த அம்பேத்கர், "தீண்டத்தகாத தலைவர்" என்று கருதப்பட்டார், அவர் சாதி முறைமை சலுகைகளை அகற்றுவதற்கு பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார், இதில் பொது விழாக்களில் பங்கெடுத்தல், கோயில்கள், மற்றும் திருமண சடங்குகள். அம்பேத்கர் அம்பேத்கர் 1932 இல் தீண்டத்தகாதவர்கள் தனித்தனி வாக்காளர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று முன்மொழிந்தார். ^[18]

காந்தி போன்ற சமயத்தில் இந்து சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினர் தேசியத் தலைவர்கள் எதிர்த்தார்கள், மற்ற சிறுபான்மையினரின் கோரிக்கைகளுக்கு விதிவிலக்கல்ல. இந்த வகையிலான உறுதியான நடவடிக்கையை எதிர்த்து அவர் ஒரு உண்ணாவிரத போராட்டத்தை தொடங்கினார், இது மதத்திற்குள் ஆரோக்கியமற்ற பிளவை உருவாக்கும் என்று குறிப்பிடுகிறார். வட்ட மேசை மாநாட்டில் அவர் தனது விளக்கத்திற்கு இந்த விளக்கம் அளித்தார்:

இஸ்லாமியர்கள் அல்லது கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டால், தீண்டத்தகாதவர்களை நான் விரும்பமாட்டேன். நான் அதை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும், ஆனால் கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு பிளவுகள் இருந்தால் இந்துக்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை நான் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. தீண்டத்தகாதவர்களுடைய அரசியல் உரிமைகளைப் பற்றி பேசுபவர்கள் தங்கள் இந்தியாவை அறிய மாட்டார்கள், இந்திய சமுதாயம் இன்று எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது, எனவே நான் வலியுறுத்திக் கொள்ளும் எல்லா முக்கியத்துவங்களுடனும் பேச நான் விரும்புவேன். இது என் வாழ்க்கையில் நான் எதிர்க்கும் விஷயம். ^[19]

காந்தி தனது உண்ணாவிரதத்தின் மூலம் சில வெற்றிகளைப் பெற்றார். தலித் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைத் தடுக்க அவரது போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர தலித் மக்கள் ஆர்வம் காட்டினர். இரு தரப்பினரும் இறுதியாக சமரசத்திற்கு வந்தனர், அங்கு தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட இடங்கள் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டது, ஆனால் முற்றிலும் அகற்றப்படவில்லை.

1950 ஆம் ஆண்டின் தேசிய அரசியலமைப்பை தீண்டத்தகாத நடைமுறை சட்டபூர்வமாக ஒழித்து, சாதி அமைப்புக்குள் தலித்துகள் மற்றும் பிற சமூகக் குழுக்களுக்கு கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுச் சேவைகளில் இருவரும் நேர்மறையான பாகுபாடுகளுக்காக நடவடிக்கைகளை வழங்கியது. இவற்றுடன் சேர்த்தல் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு தேசிய ஆணையம் போன்ற உத்தியோகபூர்வ உடமைகளால் சேர்க்கப்படுகின்றன .

இருப்பினும், தலித்துகளுக்கு எதிரான தப்பெண்ணத்தின் சம்பவங்கள் சில கிராமியப் பகுதிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன, கெர்லான்ஜி படுகொலை போன்ற நிகழ்வுகளால் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது .

சாதி மற்றும் திருமணம்

சாதிகளுக்கு இடையே திருமணம் அல்லது பிற சமூக தொடர்பு பற்றிய கடுமையான தடைகளால், தூய்மை மற்றும் மாசுபாடு ஆகியவற்றின் கடுமையான சமூக நெறிகள் சமூகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. சாதியினர் தவிர்ந்து பொருளாதார மற்றும் சமூக குறிகாட்டிகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக எடுத்துக் கொண்டாலும், உயர் ஜாதிகளிடையே திருமணம் செய்து கொள்வதும், பல நாடுகளில் வலுவான சமூக தடைகளும், குறைந்த மற்றும் உயர்ந்த சாதிகளுக்கு இடையே திருமணத்திற்கு எதிராக இருக்கின்றன.

இந்தியாவில் கண்டனம் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கும், சமூக ஒற்றுமை இருந்து தண்டனை வன்முறை வரை. 2001 ஆகஸ்ட் 6 ஆம் தேதி வட இந்தியாவின் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் உயர் ஜாதி பிராமண பையன் மற்றும் ஒரு சாதி சார்பு ஜாதிப் பெண் வீட்டின் கூரையில் இழுத்துச் சென்று நூற்றுக்கணக்கான பார்வையாளர்களைப் பார்த்து தங்கள் சொந்த குடும்பத்தினர்

பொதுமக்கள் தூக்கிலிடப்பட்டனர். மீது. ஒரு சாதி உறவை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க பொதுமன்னிப்புச் சாட்சியம் தண்டனையாக இருந்தது.⁴¹ சாதி திருமணங்கள் குறைந்த சாதி சமூகங்களில் பெரிய அளவிலான தாக்குதல்களுக்கு வழிவகுக்கலாம். 2000 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் உத்தரபிரதேசத்தில் உள்ள ஹார்டோ மாவட்டத்தில் தலித் பெண்ணின் மகள் திருமணம் செய்து கொண்ட ஒரு பொலிஸ் காண்ஸ்டபிள் அவரது உறவினர்களின் குடும்பத்தின் நான்கு உறுப்பினர்கள் துப்பாக்கி சூடு மற்றும் கொல்லப்பட்ட பிற உறவினர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார். *நேபாளத்தில்* உயர் ஜாதி ஆண்களை திருமணம் செய்து கொண்ட⁴² தலித்துகள், மேல் சாதிக் குடும்பங்களின் உறுப்பினர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட தவறான வழக்குகளால், சில இடங்களில் உள்ளூர் அதிகாரிகளால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தலித்துகள் பெரும்பாலும் பொது இடங்களில் திருமணம் அல்லது சடங்கு சடங்குகளை செய்வதிலிருந்து தடுக்கிறார்கள், சில இடங்களில், உயர் சாதிகளின் உறுப்பினர்களிடம் பேசுவதிலிருந்து.⁴³

ஸ்ரீலங்காவின் தமிழ் மற்றும் சிங்கள சமூகங்களில், உயர் ஜாதி மற்றும் குறைந்த ஜாதி மக்களுக்கு இடையே உள்ள உறவு இன்னும் சமூக அளவில் ஊக்கமளிக்கிறது.^[44] தமிழர்கள் மற்றும் சிங்கள மக்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள இலங்கை செய்தித்தாள்களில் திருமணமாகாத விளம்பரங்கள் குடும்பத்தின் கோரிக்கையின் சாதி பின்னணியை வாடிக்கையாக குறிப்பிடுகின்றன.

ஜப்பான் திருமணம் இன்று Buraku மக்கள் பாகுபாடு ஒரு முதன்மை ஆதாரமாக உள்ளது.^[45] ஒரு நபரை buraku வம்சாவளி என்று சந்தேகம் பெரும்பாலும் அவரது குடும்ப பின்னணி தனியார் விசாரணைக்கு வழிவகுக்கும். இந்த பின்னணி காசோலைகளை எளிதாக்குவது எளிது, ஏனெனில் குடும்ப பதிவேடுகள் எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவை, மற்றும் Buraku பெயர்கள் தனித்துவமான மற்றும் அடையாளம் காணக்கூடியவை. மணமகன் அல்லது மணமகன் Buraku வம்சாவளியை என்று கண்டுபிடித்து, திருமண திட்டங்கள்

பெரும்பாலும் கூறப்படுகிறது இரத்து செய்யப்பட்டது அல்லது கண்டனம்.

செனகல் வோல்ஃப் சமுதாயங்களுக்கான சாதிக் கோடுகளுடன் மணமகள் வீழ்ச்சியுற்றிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரைச் சேர்ந்த ஒருவரை திருமணம் செய்துகொள்பவர்,^[47] நேனோவில் கூட, ஒருவரது சொந்த சாதிக்குள்ளேயே திருமணமாகியுள்ளனர், குறிப்பாக சிறுவயது சமூகத்தில் உள்ளனர். தென்கிழக்கு நைஜீரியாவின் சில பகுதிகளில், ஓசு அல்லாத ஒரு உறவு மிகவும் சோர்வடைந்து, சமுதாயத்தால் கண்டனம் செய்யப்பட்டது, அதே நேரத்தில் அத்தகைய ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் குழந்தைகள் ஆஸ்ட்ரேட் மற்றும் மோசமானவையாக இருக்கக்கூடும்.⁴⁸

சாதி மற்றும் தொழிற்கட்சி

சாதி அடிப்படையில் உழைப்பு ஒதுக்கீடு என்பது சாதி அமைப்புகளின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். குறைந்த சாதியினர் வழக்கமாக உயர் ஜாதி சமூகங்களுக்கும் கூட "இழிந்த" அல்லது "மாசுபடுத்துதல்" என்று கருதப்படும் பணிகளை மற்றும் ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

செனகலின் வோல்ஃப் மத்தியில், சாதி என்ற கருத்து தொழில் குழுக்களில் நிறுவப்பட்டது, அதன்படி வோலோஃப் செனகலைசை நான்கு பிரிவுகளில் ஒன்றாக பிரிக்கிறது, ஒவ்வொன்றும் பரம்பரையாகவோ திருமணமாகவோ கருதப்படுகின்றன.^[49] விவசாயிகள், மீனவர், போர்வீரர்கள் மற்றும் விலங்கு வளர்ப்பாளர்கள் ஆகியோரால் பாரம்பரியமாக நிலப்பகுதிகளில் "உயர்ந்த" வகைகளாக இருந்தன-அவை இன்னமும் சமுதாயத்தின் மிக உயர்ந்ததாக கருதப்படுகின்றன. அவர்கள் பாரம்பரியமாக மட்டுமே குழுவிற்குள் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும், மேலும் குறைந்த சாதிகளின் மரபார்ந்த தொழில்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. குறைந்த சாதிச் சார்பான தொழில்கள்

முன்று தனித்தனி சாதிகளிடையே பிரிக்கப்பட்டுள்ளன என்றாலும், அவர்கள் கூட்டு நெனையோ என அழைக்கப்படுகின்றனர், இவ்விதத்தில் அவை புவியியலிலிருந்து வேறுபடுகின்றன.

நேனோ மேலும் subcastes பிரிக்கப்படுகின்றன: jeff-lekk கைவினைஞர்கள் மற்றும் gesters சப்- lekk உள்ளன போது கைவினைஞர்கள் கொண்டிருக்கும். எண்ணிக் களில் முன்றில் ஒரு பகுதியினர், ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக உள்ளவர்கள், ஊழியர்களையும் பணிப்பெண்களையும் உருவாக்குகிறார்கள். கைவினைஞர்கள் மேலும் நான்கு துணை சாதிகளாக பிரிக்கப்பட்டனர், அதாவது கறுப்பர்கள் அல்லது நகைக்கடைக்காரர்கள், ஷுமேக்கர்ஸ், மரக்கட்டைக்காரர்கள் மற்றும் நெசவாளர்கள். நேனோவின் கீழ் ஜாம் அல்லது அடிமைகளின் வகையாகும் - அவை ஜாதி அமைப்புக்கு வெளியே இருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றன. காலப்போக்கில், வோலோஃப்களை நகரங்களுக்கும் பெரிய நகரங்களுக்கும் இடையில் குடியேற்றுவது, நேனோ சாதிகளுக்கு கல்வி மற்றும் தொழில்முறை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்தியுள்ளது.⁵¹

துப்புரவு வேலைகள் உட்பட, தெரு துப்புரவு மற்றும் மனித கழிவு மற்றும் விலங்குகளின் உடல்களை கையாளுதல் போன்றவை - இந்தியா, இலங்கை, பங்களாதேஸ் மற்றும் நேபாளத்தில் தலித்துகள் மட்டுமே செயல்படுகின்றன.

வங்காளதேசத்தில் தலித்துகள் முதன்முதலில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்தனர் மற்றும் 1947 இல் துணைக்கண்டத்தின் பிரிவினைக்குப் பிறகு இருந்தனர்-முக்கியமாக நகராட்சி சுத்தம் மற்றும் உள்நாட்டுத் தொழிலாளர்கள், நாட்டின் பெரும்பான்மை முஸ்லீம் பெங்காலி மக்களால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டுள்ள குறைவான வேலைகள். உதாரணமாக நாட்டின் தலைநகரில், தாகா சிட்டி கார்ப்பரேஷனுக்கு 5,500 துப்புரவாளர்கள் தலித்துகள் பெரும்பான்மையினர். அவர்கள் நகர்ப்புற நிறுவனத்தால்

வழங்கப்பட்ட சிறிய, குறுகலான காலாண்டுகளில் வாயு அல்லது மின்சாரம் இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள் மற்றும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு அமெரிக்க டாலருக்கு மேல் பணம் செலுத்துகிறார்கள். டாக்காவின் சிறுபான்மை இந்து மற்றும் கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு தலித்துகள் பன்றிகளை இனப்பெருக்கம் செய்கிறார்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள் மற்றும் ரிகூலா இழுக்கும் பணியாளர்களாக வேலை செய்கின்றனர்.⁵³

இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளியினர் தமிழர்கள் கடுமையான சமூக பாகுபாட்டை எதிர்கொள்கின்றனர். 18 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கீழ் சாதிக் குழுக்கள் இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் நகர துப்புரவாளர்கள் ஆகியோருக்கு சிறைப்பிடிக்கப்பட்டார்கள். இன்றைய தினம், பாரம்பரிய உழைப்பு பிரிவானது தொடர்கிறது.^[54] இந்திய தமிழ் சமூகத்தில் சாதி படிநிலையின் கீழ் மூன்று தீண்டப்படாத சாதிகள் உள்ளன. *பல்லாஸ்* மற்றும் *நாளவாசிகள் சம்பள உயர்வுக்கு* மேல் சாதி நிலத்தில் பணியாற்றும் போது, *பராயர்கள்* பெரும்பாலும் "அசுத்தமான" துப்புரவு பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.⁵⁵ தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பொருளாதார, கல்வி, சமூக வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றில் இருந்து விலகி இருக்கிறார்கள், மேலும் மோசமான சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையில் பங்கு பெற முடியாத நிலை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.⁵⁶

வேலை மற்றும் வம்சாவளியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாகுபாடு பற்றிய துணை மாதிரியான பணித்தாளின் படி:

மலைப்பிரதேசத்தில் தேயிலை எஸ்டேட் தொழிலாளர்கள் முக்கியமாக பணியாற்றிய இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஊதியங்கள், வீடுகள், சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் கல்வி வசதிகள் தொடர்பாக அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட குழுவினர். அரசாங்க கொள்கைகள் மற்றும் சக்தி வாய்ந்த தொழிற்சங்க நடவடிக்கையின் விளைவாக வளர்ச்சிகள் மெதுவாக செய்யப்பட்டுள்ளன. சமுதாயத்தின் மற்றுமொரு

ஒருங்கிணைப்பும் பாரபட்சம் காரணமாக மிகவும் கடினமாக உள்ளது, ஆனால் இது உடைந்து போகிறது. கல்வி மற்றும் பாரபட்சமற்ற சட்டங்கள் மூலம் மேல்நோக்கி நகர்வதற்கான அறிகுறிகள் உள்ளன. சாதி வேறுபாடுகள் தங்களுக்குள்ளேயே உள்ளன, மேலும் தொழிலாளர்கள் (பெரும்பாலும் தலித்துகள்) உயர் சாதி மேற்பார்வையாளர்களால் தொழிற்சங்க அலுவலகத்திலிருந்து வெளியேறுகின்றனர் என்று புகார் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.⁵⁷

இலங்கையின் அரசாங்க அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக நல திட்டங்கள், ரோடியைபிரதான சமுதாயமாக ஒருங்கிணைக்கத் தவறிவிட்டன, [58] பலர் ஊனமுற்ற தொழிலாளர்களை மற்றும் சுகாதார உதவியாளர்களாக பணியாற்றி வருகின்றனர்.⁵⁹

இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான தலித்துகள், வறுமை நிலைமையில் தொடர்ந்து வாழ்கின்றனர், நிலம் அல்லது வாய்ப்புகள் இல்லாமல் நல்ல வேலைவாய்ப்பு அல்லது கல்விக்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. கல்வி மற்றும் அரசாங்க வேலைகளில் இந்தியாவின் கொள்கைகளின் கொள்கைகளால் பயனடைந்த சிறுபான்மையினர் தவிர, மனித கழிவு மற்றும் இறந்த விலங்குகள், தோல் தொழிலாளர்கள், தெரு வனப்பகுதிகள், மற்றும் கொக்கர்கள் ஆகியவற்றை அகற்றுவதற்கு தலித்துகள் மிகவும் பணிபுரியும் பணிக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். தலித் குழந்தைகள் மேல் ஜாதி கடனாளர்களுக்கு கடன்களை செலுத்துவதற்கு அடிமைகளாக விற்கப்பட்ட குழந்தைகள் பெரும்பான்மையினர்.

அரசாங்க புள்ளிவிபரங்களின்படி, இந்தியாவில் ஒரு மில்லியன் தலித்துகள் "கைக்குழந்தைகள்" (அவர்களில் பெரும்பான்மையான பெண்கள்), பொது மற்றும் தனியார் கழிவுகள் மற்றும் இறந்த விலங்குகளை அப்புறப்படுத்துவது ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளனர். அதிகாரப்பூர்வமற்ற மதிப்பீடுகள் மிக அதிகம். மனித கழிவுகளை கையாளுதல் ஒரு சாதி அடிப்படையிலான ஆக்கிரமிப்பு ஆகும், தலித்துகளே தவிர யாரும் "தூய்மையற்றதாகவும், தீயதாகவும்" கருதுகின்றனர். குஜராத்தின் பங்கிஸ், ஆந்திரப்

பிரதேசத்தில் பக்கிஸ் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள சீக்கியர்கள் போன்ற நாட்டின் பல்வேறு சாதி பெயர்களில் கைத்தொழில்களே உள்ளன. இந்த சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் சாதி படிநிலையின் மிகக் கீழ்நிலையிலும், தலித் துணை சாதிகளின் வரிசைமுறையிலும் கூட மாறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். துடைப்பம், தகரம் தகடு, மற்றும் கூடை ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் சற்று அதிகமானவற்றைப் பயன்படுத்தி, பொது மற்றும் தனியார் கழிவறைகளில் இருந்து மலம் கழிப்பதற்கும் கழிவுகளை உறிஞ்சும் நிலத்திற்கும் அகற்றும் இடங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. நீண்ட சட்டப்பூர்வமாக தடை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், பெரும்பாலான மாநிலங்களில் கையேடு துளைத்தல் நடைமுறை தொடர்கிறது.

1999 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம், *இந்தியாவின்* கிழக்கு மாநிலமான ஒரிசாவில் மோதல் ஏற்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்று, மில்லியன் கணக்கான மக்களை வீழ்த்தியது, அரசாங்கம் புதுடில்லியிலிருந்து இருநூறு தலித் கையேடுகளை கொண்டு வந்தது, மேலும் ஒரிசாவின் பிற பகுதிகளில் இருந்து ஐநூறு அதிகமானவற்றை கொண்டு வர திட்டமிட்டது, கையால் வரையப்பட்ட வண்டிகளில் விலங்கு சடலங்களை ஏற்றுவதற்கும் அவற்றை எரிக்கவும் எடுக்கும். ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் தினசரி குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை விட உள்ளூர் உயர் ஜாதி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டதாக அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர், ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர், இறந்தவர்களின் சிதைந்த நிலைமைகள் மற்றும் பணி கீழே இருந்தன என்ற உண்மையை சுட்டிக்காட்டி: "சில சுய மரியாதைகளை விட்டுவிட்டனர்." குஜராத்தில் நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டது போல, இயற்கை பேரழிவு நேரங்களில் கூட, "தூய்மை மற்றும் மாசுபாடு" சட்டங்கள் நிலவும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் தப்பெண்ணத்தை வலுப்படுத்துகின்றன.

புருகுவிற்கு எதிரான பாகுபாடு *ஜப்பானின்* பொருளாதாரத்தில் தொடர்கிறது. 1998 ஆம் ஆண்டில் புராக்கின் சிவில் உரிமைகள் குழுக்களின் கூற்றுப்படி, ஏழு நூறு நிறுவனங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு விண்ணப்பதாரர்கள் 'புருகு வம்சாவளியினர், இனப் பின்னணி,

தேசியவாதம், சித்தாந்தம், மதம் மற்றும் அரசியல் தொடர்பு ஆகியவற்றிற்கு தனியார் புலனாய்வாளர்களை பணியமர்த்தியுள்ளனர்.^[61] ஒவ்வொரு பண்புக்கும் காரணியாக இருந்தபின், விண்ணப்பதாரர் "சிறந்த", "வாடகைக்கு அமர்த்த வேண்டாம்" அறிவுறுத்தப்பட்டார். இருப்பினும், Buraku தோற்றம் இருப்பதாக ஒரு நபர் கண்டுபிடித்தார் மற்றும் அதன் விளைவாக வாடகைக்கு விடப்படவில்லை.⁶²

ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன், 1975 ல், "buraku பட்டியல்கள்" விற்பனை நடைமுறையில் அம்பலமானது. விசாரணைக் குழுக்களால் தொகுக்கப்பட்டு, இந்த பட்டியல்கள் buraku குடும்பங்களின் பெயர்கள் மற்றும் இடங்களில் தகவல்களை உள்ளடக்கியது மற்றும் வேலை விண்ணப்பதாரர்கள் மற்றும் திருமணங்கள் ஏற்பாடு மற்றும் ஒப்புதல் பெற முயன்ற குடும்பங்கள் நோக்கங்களுக்காக தனியார் நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன.^[63] உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கான ஒரு நிலையான வேலை விண்ணப்பத்திற்காக வெற்றிகரமாக பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது மற்றும் குடும்ப பதிவேடுகளை பாரபட்சமாக பயன்படுத்துவது சட்டப்பூர்வமாக கட்டாயப்படுத்தப்படுவதற்கு தடைவிதிக்கும் Buraku உரிமைகள் இயக்கத்தை எதிர்த்துப் பட்டியலிட பயன்படுத்தப்பட்டது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.^[64] அத்தகைய பட்டியல்கள் சமீபத்தில் 1996 ஆம் ஆண்டு வரை புழக்கத்தில் இருந்ததாக கூறப்பட்டது

கடன் பத்திரங்கள் மற்றும் அடிமைத்தனம்

கைத்தொழில் துண்டிக்கப்படுதல், வேளாண் உழைப்பு, மற்றும் பிற சாதியினரின் வேலைகள் ஆகியவற்றின் மோசமான ஊதியம் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளின் அல்லது சாதி போன்ற குழுக்களின் குடும்பங்களை அடிமைகளாக கட்டாயப்படுத்துகிறது. சம்பந்தப்பட்ட பெரும்பாலான நாடுகளில் கடன் அடிமைத்தனத்தை தடைசெய்வதற்கு பொருத்தமான சட்டம் அமல்படுத்தப்படாமல் இருப்பது, நடைமுறையில் நடைமுறையில் இல்லாததை தொடர அனுமதிக்கிறது.

இந்தியாவில் சுமார் 40 மில்லியன் மக்கள், அவர்களில் சுமார் பதினைந்து மில்லியன் குழந்தைகள், அடிமைத்தன வேலைகளை கடனாளிகளாக கடனாக செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளனர். அதிக வட்டி விகிதங்கள் விதிக்கப்படுவதால், பதிவாளர்களின் முதலாளிகளின் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் மிகக் குறைவான ஊதியங்கள் ஆகியவை காரணமாக, கடன்கள் அரிதாகவே தீர்க்கப்படுகின்றன. கடனாளிகள் / முதலாளிகள் பொதுவாக உயர் ஜாதி, கல்வியறிவு, ஒப்பீட்டளவில் செல்வந்தர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமான உறுப்பினர்கள் என்று பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி குறைந்த ஜாதி, கல்வியறிவு மற்றும் மிகவும் ஏழைகளாக உள்ளனர்.

பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் முறைமை (Abolition) சட்டம், 1976 பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் முறையிலிருந்து எழும் அனைத்து உடன்படிக்கைகளையும் கட்டப்பாடுகளையும் ரத்து செய்கிறது. இது அடிமைத்தனத்திலிருந்து அனைத்துத் தொழிலாளர்களை விடுவிப்பதற்கும், எந்தவிதமான கடன்களை ரத்து செய்வதற்கும், புதிய பாண்டேஜ் உடன்படிக்கைகளை உருவாக்குவதை தடைசெய்வதோடு, அரசால் விடுவிக்கப்பட்ட பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார மறுசீரமைப்புக்கு ஆணையிடுவதற்கும் இது நோக்கமாக உள்ளது. சிறைச்சாலையில் அதிகபட்சமாக மூன்று வருட சிறைதண்டனையும், ரூ. 2,000 (அமெரிக்க \$ 43) அபராதம். இருப்பினும், சில பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நாட்டில் அடையாளம் காணப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டு, மறுவாழ்வு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

பாக்கிஸ்தானில் கடன் பாண்டேஜ் அமைப்பு தெற்கு பஞ்சாப் மற்றும் சிந்து மாகாணங்களில் விவசாய மாகாணங்களில் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. இவற்றில் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் சிறுதொழில் சிறுபான்மையினர்.^[66] இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்தியதைப் போலவே, உயர்ந்த வட்டி விகிதங்கள் வசூலிக்கப்படுவது நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து வரும் கடன்கள் திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. கடன் ஒப்பந்தம் பெரும்பாலும் நில உரிமையாளருக்கும் ஆண்

விவசாயிகளுக்கும் இடையில் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், கடனை செலுத்துவதற்கான வேலை, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் உட்பட முழு குடும்பத்தினரும் செய்யப்படுகிறது.^{167]} மனைவியின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் நிலத்தை அல்லது பிரதேசத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, மனைவியாகவோ அல்லது விபச்சாரத்திலோ விவாகரத்து செய்யப்படுவதால், மனைவியின் குடும்ப அங்கத்தினர் திரும்பி வரக்கூடாது என நில உரிமையாளர்களால் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.^{168]} இந்தியாவில், குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தங்கள் குடும்பத்தின் கடன்களை வாரிசாகக் கொண்டு, கடன் அடிமைத்தனத்தின் சுழற்சியில் சிக்கியுள்ளனர்.⁶⁹

கடந்த நூற்றாண்டுகளின் அடிமைத்தனத்தின் ஒரு குழப்பமான பிரதிபலிப்பாக பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு தடையாக அல்லது பிணைக்கப்படுவதை நன்கு ஆவணப்படுத்திய நடைமுறையாகும். தெற்கு சிந்து மாகாணத்தில் 1995 ல் இருந்து 7,500 பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தப்பியோடி அல்லது விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதாக மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர்களில் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் "பிணைக்கப்பட்டார்கள் அல்லது சங்கிலிகளால்" கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக அறிக்கை கூறுகிறது. இதேபோல், 1991 ல் பாகிஸ்தானிய இராணுவம், 132 பேர் உட்பட 295 தொழிலாளர்கள் சட்டவிரோதமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இரகசியத்தை நடத்தியதாக கூறப்படுகிறது. பெரும்பாலானவை மட்டுமே மாவு மற்றும் மிளகாய் மிளகுத்தூள் ஆகியவை மட்டுமே உணவுப்பொருட்களை வழங்கின.^{171]} பாக்கிஸ்தானில் இந்த சட்டங்களை தடைசெய்யும் தேசிய சட்டங்கள், அவற்றை ஒழித்துக்கட்டுவதாக இல்லை. அவர்கள் அமலாக்கத்திற்கு பொறுப்பான மாகாண அரசாங்கங்கள் நடைமுறையில் அவற்றை செயல்படுத்த இன்னும் வழிமுறைகளை நிறுவியுள்ளன.⁷²

ஐ.நா. அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் "நேபாள மனித அபிவிருத்தி அறிக்கை 1998" படி, நேட்டோவில் சட்டபூர்வமான அறிவிப்புகள் இருந்த

போதிலும், பிணைக்கப்பட்ட உழைப்பு முற்றிலுமாக அழிக்கப்படவில்லை. அறிக்கை சேர்க்கிறது:

மேற்கு மற்றும் மேற்கு மேற்கு மலைகளில், கடனாக இணைக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஹலிய்யாக்கள், முக்கியமாக "தீண்டத்தகாத" சாதிகளிடமிருந்து, இந்த அமைப்பின் கீழ் பணிபுரிகின்றனர். உயர் சாதிக் குழுக்களின் உறுப்பினர்களிடமிருந்து 1996-ல் எதிர்ப்பு-அடிமைத்திறன் மற்றும் ஐஎன்எஸ்இசி⁷³ ஆகியவை அரிதாகவே கவனிக்கப்பட்டன .... மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பகுதிகளில், "தீண்டப்படாத" குடும்பங்களின் உறுப்பினர்கள் மிக உயர்ந்த வட்டி விகிதங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளனர் - தங்கள் நில உரிமையாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கடன்களில் 10 சதவிகிதம் அதிகபட்சமாக, "உயர் சாதி" குடும்பங்களின் உறுப்பினர்கள் பொதுவாக 2-3% மாதத்திற்கு மட்டுமே கட்டணம் விதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய பாகுபாடு உயிருடன் இருக்க மற்றும் கடன் அடிமை முறையை தீவிரப்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. முசாஹர், துசாத், டோம், சாமர் போன்ற "குறைந்த ஜாதி" தாரா குழுக்கள் இதே போன்ற சிக்கலை எதிர்கொள்கின்றன: கடன்களின் திருப்பிச் செலுத்துதல் நில உரிமையாளர்களால் தீவிரமாக ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் நிலப்பிரபுக்களின் முதன்மை நலன் அவரது நிலத்தின் தொடர்ச்சியான பயிர்ச்செய்கை மற்றும் உழைப்பு அளிப்புக்கான தொடர்ச்சியான உத்தரவாதத்தில் உள்ளது என்பதால், அவருடைய கடன்கள் வட்டியில்லா வட்டியினை (NRB 1988) செலுத்துவதற்கு அல்ல.⁷⁴

சாதி மற்றும் வம்சாவளியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரபட்சம் என்ற ஒரு அடிமைத்தனத்தின் மரபு, *மவுரித்தேனியாவில் இடம்பெற்றுள்ளது*.^[75] ஜனாதிபதி மாளையியா ஒளல்ட் ஸிட் அஹம்ட் ஒல்ட் தாயா நாட்டின் நவீன தற்காலிக அடிமை முறைகளுக்கு பொதுமக்களிடமிருந்து கவனத்தைத் திருப்பியுள்ள அதே வேளையில், கல்வி மற்றும் வேளாண் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் அறிவுறுத்துகிறது-அடிமைத்தனம் சார்ந்த குறிப்பிட்ட சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் அதன் சாதனை

மற்றும் ஊக்குவிப்பு சட்டம் முன்னாள் அடிமைகளின் சிவில் உரிமைகள் பலவீனமாக உள்ளன.⁷⁶

அரேபிய மற்றும் ஆபிரோ-மெளரிடானிய குழுக்கள் நீண்ட காலமாக சாதி அடிப்படையிலான சமூக உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளன, இந்த இரு அமைப்புகளின்கீழ் "அடிமை" சாதி என்ற பெயரைக் கொண்டது. இன்றைய தினம் ஒரு முன்னாள் "அடிமை" வேறுபாடு-குறிப்பாக *ஹராட்டிகளுக்கு* சப்-சராரான ஆப்பிரிக்க வம்சாவளியைச் சார்ந்த அரபு மொழி பேசும் பேச்சாளர்கள்-இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க சமூக தாக்கங்களை கொண்டுள்ளது. சிறந்த, குறைந்த மற்றும் உயர்ந்த சாதிகள் உறுப்பினர்கள் intermarrying இருந்து ஊக்கம். *சோனின்கே* சமூகங்களில், அடிமை சாதியினரின் உறுப்பினர்களும் தனித்தனி கல்லறைகளில் புதைக்கப்பட்டனர்.¹⁷⁷ இருப்பினும், மிக மோசமான நிலையில், அடிமைகளாகத் தன்னை அடையாளம் காணும் சமூகங்களின் உறுப்பினர்கள் செலுத்தப்படாத அடிமைத்தளங்கள் பரவலாக உள்ளன. அரசாங்கம் நீண்டகாலமாக அடிமை போன்ற வேறுபாடுகளையும் நடைமுறைகளையும் தடை செய்திருந்தாலும், இந்த சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. ஒரு பலவீனமான பொருளாதாரம் முன்னாள் அடிமைகளை தங்கள் முன்னோர்கள் சொந்தமான எஜமானர்களின் குடும்பங்கள் மீதமுள்ள தவிர வேறு சில விருப்பங்கள் விட்டு.¹⁷⁸ *செனிகல்* வோல்ஃப் என்ற இடத்தில் காணப்படும் சாதி அமைப்புகள் சோனின்கே, ஹால்பூலர் மற்றும் வோல்ஃப் ஆப்ரோ-மெளரிடானியர்கள் ஆகியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன.

சாதி மற்றும் சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள்

குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார மற்றும் கல்வி ஏற்றத்தாழ்வுகள் இந்த அறிக்கையில் உயர்த்தப்பட்ட நாடுகளில் குறைந்த மற்றும் உயர் ஜாதி சமூகங்களுக்கு இடையில் தொடர்கின்றன. கீழ் ஜாதி சமூகங்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த எழுத்தறிவு மட்டங்கள் மற்றும் சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் கல்விக்கான அணுகல் இல்லாமை ஆகியவற்றால்

பாதிக்கப்படுகின்றன. முறையான கல்வி அல்லது பயிற்சியின் பற்றாக்குறை, அத்துடன் பலவிதமான வேலைவாய்ப்புகளிலிருந்து அவற்றைத் தடுக்கக்கூடிய பாகுபாடு மற்றும் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் நீக்கம், சாதி அடிப்படையிலான வேலைவாய்ப்பை நீடித்து, அதன் பரம்பரை தன்மை உயிருடன் வைத்திருக்கிறது.

1997 ஆம் ஆண்டு வரை, இரு தலித் மருத்துவ மருத்துவர்கள் மற்றும் பதினைந்து தலித் பொறியாளர்கள் *நேபாளத்தில்* இருந்ததாக கூறப்படுகிறது.^[79] நேபாளத்தின் தலித்துகளின் வாழ்வாதார விகிதம் 55. தேசிய சராசரியாக 55 ஆண்டுகளில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக உள்ளது.⁸⁰ குழந்தைகள் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடுகளில் அதிகமாக உள்ளனர்⁸¹ மற்றும் பொது மக்களுக்கு சுத்தமான குடிநீர் அல்லது முறையான சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதில்லை.⁸²

நேபாளத்தின் 1998 மனித அபிவிருத்தி அறிக்கையில், வளர்ச்சி சுட்டிகள் நெருக்கமாக சாதி வழிமுறைகளை பின்பற்றின. ஒரு விதிவிலக்கு இல்லாமல், குறைந்த சாதி, வாழ்க்கை ஆயுட்காலம், கல்வியறிவு விகிதம், ஆண்டு கல்வி, மற்றும் தனிநபர் வருமானம்.^[83] 1999 ஆம் ஆண்டில், CERD க்கு நேபாளின் பதினாறாவது கால அறிக்கை வெளிப்படையாகவும், ஆக்கபூர்வமாக குறைந்த மற்றும் உயர் ஜாதி மக்களிடையே தொடர்ந்து நீடிக்கும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை வெளிப்படுத்தியது:

பின்தங்கிய சமூகங்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்காக, [ஒரு] விழிப்புணர்வு உருவாக்கம், வருவாய் உற்பத்தி, கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகள் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும், உயர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் என்று அழைக்கப்படும் இடையில் இடைவெளி குறுகியதாக இல்லை. சமூகத்தில் ஏதேனும் மாற்றங்கள் அல்லது ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அரிதாகவே காணமுடியவில்லை. இதன் விளைவாக, பின்தங்கிய சமூகங்கள் மக்களுக்கு எதிராக பாரபட்சம் உணர்ந்திருக்கின்றன, அரசாங்கம் அவர்களின் நலனுக்காகவும் அபிவிருத்திக்காகவும் எதையும் செய்யவில்லை என்று நம்ப முடியவில்லை. இது முக்கிய

காரணங்கள்: ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள், பலவீனமான செயல்படுத்தல் மற்றும் நிலைத்தன்மை, முக்கிய பின்தங்கிய சமூகங்களுக்கு தோல்வி மற்றும் தேசிய வளர்ச்சி செயல்முறை, மையம் அடிப்படையிலான / பங்கேற்பு திட்டங்கள் விட மையமாக சார்ந்த / சார்ந்த திட்டங்கள், மனித குறைவாக கவனம் வளம் அபிவிருத்தி மற்றும் பாரம்பரிய ஆக்கிரமிப்புக்கள் மற்றும் திறன்களின் மேம்பாடு மற்றும் நவீனமயமாக்கலுக்கு ஊக்கம் அளித்தல், பயனுள்ள நிறுவன வழிமுறைகள் இல்லாதது போன்றவை.

கல்விக்கான அணுகல்

குறைந்த சாதி மக்கள் மத்தியில் அதிக குறைவு-அவுட் மற்றும் குறைவான எழுத்தறிவு விகிதங்கள் எளிமையாக வறுமை மற்றும் வளர்ச்சியின் இயற்கை விளைவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த விகிதங்கள் குறைந்த வம்சாவளியைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு உழைப்பு மூலம் ஊதியம் வழங்குவதன் அவசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்தாலும், மிகவும் நயவஞ்சகமான மற்றும் குறைவான நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டவை, பள்ளிக்கூடத்தில் செல்ல முயற்சித்த குறைந்த-சாதி சிறுவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாரபட்சம் மற்றும் தவறான சிகிச்சை அவர்களின் ஆசிரியர்கள் மற்றும் சக மாணவர்கள்.

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு உறுதிமொழியின் படி *இந்தியாவின்* அரசியலமைப்பு உறுதிமொழியின்போது, பதினான்கு வயது வரை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச, கட்டாய, முதன்மை கல்வி வழங்கப்பட்ட பின்னர், ஐ.நா.வின் கல்வி முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக சிறப்பு பாதுகாப்பு மற்றும் கருத்தில் கொண்டு, இன்னும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு தலித் மக்கள் தொகையில் ஏறக்குறைய பாதிக்கும் மேலானவர்கள் தலித்துகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள கல்வியறிவு இடைவெளி 1961 மற்றும் 1991 க்கு இடையில் 0.39 சதவிகிதம் குறைந்துவிட்டது. தலித் மாணவர்கள் சேரும் பெரும்பாலான அரசு பள்ளிகளில் அடிப்படை உள்கட்டமைப்பு, வகுப்பறைகள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் கற்பித்தல்

உதவிகளில் குறைபாடாக இருக்கிறது. ஆங்கில மொழி பேசும் பள்ளிகளில் கற்றுக் கொள்வோருடன் ஒப்பிடுகையில், வேலைவாய்ப்பு சந்தையில் கடுமையான குறைபாடு உள்ள மாணவர்களின் பள்ளிகளில் பெரும்பான்மையான தலித் மாணவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.⁸⁵

ஆரம்பக் கல்வியில் அரசு உதவி இருந்தாலும், தலித்துகள் ஆபத்தான வீழ்ச்சி விகிதத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றனர். 1996-1997 மற்றும் 1997-1998 அறிக்கையின் தேசிய ஆணையத்தின்படி, தலித் குழந்தைகளுக்கான தேசிய வீழ்ச்சியடைந்த விகிதம், பெரும்பாலும் வகுப்பறைகளின் பின்னால் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் - இது முதன்மை மட்டத்தில் 49.35 சதவிகிதம், 67.77 சதவீதம் நடுத்தர பள்ளி, மற்றும் 77.65 சதவீதம் உயர்நிலை பள்ளி.⁸⁶

இலங்கையில் ரோடிய குழந்தைகள் அரிதாகவே கடந்த கால அடிப்படை படிப்புகளைப் படிக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக, பெற்றோர்கள் தங்கள் வருமானத்தை சம்பாதிக்கும் திறன்களை இளம் குழந்தைகளிடம் கூட உணர வேண்டும், பெரும்பாலும் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வெளியே வரமுடியாது.⁸⁷ இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் *லங்காவில்* குறைந்த கல்வியறிவு நிலைகள் உள்ளன. ஒரு இலங்கை செயற்பாட்டாளர் கூற்றுப்படி, 65 சதவீத தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமே 90 சதவீத தேசிய சராசரியை விடவும் வாசிக்கலாம் அல்லது எழுத முடியும். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் மத்தியில் அதிக வீதங்கள் வீழ்ச்சியடைவதால், இந்தத் தொழிலாளர்களின் வீட்டு வேலைகள், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள், அல்லது சுத்திகரிப்பு துப்புரவாளர்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து ஓரளவு ஓரளவிற்கு வந்துவிடுகிறது.⁸⁸

ஜப்பானின் buraku மேலும் தேசிய சராசரி விட உயர்நிலை உயர்நிலை கல்வி பாதிக்கப்படுகின்றனர், மற்றும் பரந்த சமுதாயத்தை விட அதிக வீழ்ச்சி விகிதங்கள். குறிப்பாக, Buraku பெண்கள் குறைந்த அளவு எழுத்தறிவு, உயர்நிலை பள்ளி மற்றும் பல்கலைக்கழக சேர்க்கை,

மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அறிக்கை. Buraku கல்வியின் தேசிய சராசரியை அதிகரிக்க⁸⁹ சிறப்பு புலமைப்பரிசில் திட்டங்கள் 2002 மார்ச்சில் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, அவர்கள் Buraku மற்றும் Buraku- க்கும் இடையில் கல்வி இடைவெளியை குறைப்பதில் கணிசமான வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும்.

நேபாளத்தில் தலித்துகளின் கல்வியறிவு விகிதம் ஆண்களுக்கு 10 சதவிகிதமாகவும், பெண்களுக்கு 3.2 சதவிகிதமாகவும் உள்ளது. இது தேசிய கல்வியறிவு விகிதம் 50 சதவிகிதம் அதிகமாக உள்ளது. ஐ.சி.ஆர்.டி யின் கீழ் அரசாங்கத்தின் பதினாறாவது கால அறிக்கையின்படி, "தொழில்சார் சாதிகளில் மிகக் குறைந்த கல்வியறிவு உள்ளது, பெண்கள் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களில் மூன்றில் இரு பங்கினராக உள்ளனர்."⁹⁰

நிலத்திற்கு அணுகல்

இந்தியாவில் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய பெரும்பாலான தலித் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள். இவர்கள் நாட்டின் விவசாய பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்குகின்றனர். பல தசாப்தங்களாக நில சீர்திருத்த சட்டம் இருந்தாலும், இன்று தலித் குடும்பங்களில்⁸⁶ சதவீதத்தினர் நிலமற்றவர்கள் அல்லது நிலமற்றவர்கள். நிலத்தை சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் மிகக் குறைந்தவர்கள். ஒரு தனி நபரின் வாழ்க்கை மற்றும் சமூக அந்தஸ்து நிர்ணயிக்கும் கிராமப்புற பகுதிகளில் நிலமானது பிரதான சொத்து ஆகும். பல பிற சாதி மக்களைப் போலவே, நிலத்திற்கான அணுகல் இல்லாததால் தலித்துகள் பொருளாதார ரீதியாக பாதிக்கப்படுகின்றனர்; அவர்களது சார்பு மேல் மற்றும் நடுத்தர ஜாதி நிலப்பிரபுக்களால் சுரண்டப்படுகிறது மற்றும் பல துஷ்பிரயோகங்கள் தண்டிக்கப்பட அனுமதிக்கின்றன. நாட்டில் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சில கிலோகிராம் அரிசி அல்லது ரூ. 15 முதல் ரூ. 35 (அமெரிக்க \$ 0.32 முதல் \$ 0.75 வரை) ஒரு நாள், குறைந்தபட்ச ஊதியத்தில் தங்கள் மாநிலத்தில் பரிந்துரைக்கப்படும். பல தொழிலாளர்கள் தங்கள்

முதலாளிகளுக்கு அல்லது வேறு பணக்காரர்களிடம் கடன்களைக் கொடுக்கின்றனர்.⁹¹

தலித் நிலங்களை அன்னியப்படுத்துதல், ஒரு நில உரிமையாளரின் உடைமைகளை நிறுவுதல், அல்லது மேலதிக அரசாங்க நிலங்களை திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினருக்கு ஒதுக்குதல் ஆகியவற்றை இந்திய சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் புறக்கணித்துள்ளன அல்லது மோசமாக, மாவட்ட நிர்வாகங்களின் உதவியுடன் மேல்சாதியினரால் கையாளப்படுகின்றன.⁹²

நேபாளத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பலர் தலித்துகள் என்றாலும், தலித்துகள் தங்களது நிலப்பிரபுத்துவத்தில் குறைந்த அளவு நில உரிமையாளர்களாக உள்ளனர்-தலித்துகளின் 3.1 சதவீதத்தினர் மட்டுமே,⁹³ -க்கும் மேற்பட்ட நிலங்களைக் கொண்டுள்ளனர். மொத்தம்⁹³ தலித்துகள் மட்டுமே நேபாளத்தின் மொத்த விவசாய நிலத்தில் 1 சதவிகிதம் மட்டுமே உள்ளனர். மேலும், நேபாள தலித்தியில் 90 சதவிகிதம் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கிறது, மொத்த மக்கள் தொகையில் 45 சதவிகிதம். தனிநபர் தனிநபர் வருமானம் ஒரு சிறிய அமெரிக்க டாலர் 39.60 டாலர்கள் ஆகும், அதே சமயம் நேபாள சராசரி சராசரி 210 அமெரிக்க டாலர் ஆகும்.⁹⁴ நேபாள தலித்துகள் ஏழைகளின் உலகின் ஏழ்மையில் உள்ளனர்.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்

"இடஒதுக்கீடு" அல்லது சாதி அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடுகளின் *இந்தியாவின்* கொள்கையானது, குறைந்த ஜாதி நிலைமை தொடர்பான கடந்த அநீதிகளை சரிசெய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் முயற்சியாகும். சில மாநில மற்றும் மத்திய நிறுவனங்களில் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தை அனுமதிக்க, அரசியலமைப்பு 22.5 சதவிகிதம் மத்திய அரசின் வேலைகள், மாநில சட்டமன்றங்களில் உள்ள இடங்கள், நாடாளுமன்றத்தின் கீழ்தரப்போர்

மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர்களுக்கான கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

இருப்பினும், முன்பதிவு கொள்கை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. மத்திய அரசில் மொத்தமாக திட்டமிடப்பட்ட ஜாதி ஒதுக்கீட்டை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தவிர, 54 சதவீதங்கள் நிரப்பப்படாத நிலையில், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியின மக்களுக்கான தேசிய ஆணையம் (1996-1997 மற்றும் 1997-1998) குறிப்பிடுகிறது. பொதுத்துறைகளில் ஒதுக்கப்பட்ட பதிவிலுள்ள 88 சதவிகிதத்தினர் மாநில வங்கிகளில் 45 சதவிகிதம் வரை நிரப்பப்படவில்லை. அரசு சேவைகள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற சேவைகளின் சாதி அமைப்பு பற்றி ஒரு நெருக்கமான ஆய்வு, தலித் செயற்பாட்டாளர்கள், உயர் ஜாதியினருக்கு குறிப்பாக "பிராமணர்கள்" என்ற அமைப்பில் கட்டமைக்கப்பட்ட "அங்கீகரிக்கப்படாத இட ஒதுக்கீடு கொள்கையை" அழைக்கின்றனர். 1989 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகையில் 5% மட்டுமே அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருந்தாலும், பிராமணர்கள் அரசாங்க சேவைகளில் வகுப்பு I அதிகாரிகளின் 70 சதவீதத்தினர். பல்கலைக்கழகங்களில், மேல்சாதியினர் சமுதாய அறிவியல் துறையில் 90 சதவிகித ஆசிரியர்களையும், விஞ்ஞானத்தில் 94 சதவிகிதத்தையும், தலித் பிரதிநிதித்துவம் முறையே 1.2 மற்றும் 0.5 சதவிகிதம் மட்டுமே வகிக்கிறார்கள்.⁹⁵

இந்தியா முழுவதும் உள்ள தலித்துகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நடைமுறையில்லாதவர்களிடமிருந்து கூட பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்தியா உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயகமாகவே இருந்தாலும், பல தலித் குடிமக்கள் ஜனநாயகம் ஒரு மோசமாக உள்ளது. தேர்தல்களில் பலர் அரசியல் கட்சிகளின் வலுவாக அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர் மற்றும் தாக்கப்படுகின்றனர், சில வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்க அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். உள்ளூர் நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரிகளின் கீழ் ஏற்கனவே தலித் கிராமவாசிகளுக்கு

தொல்லை கொடுக்கப்பட்டு, தாக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தியாவின் மாநிலங்களில் சக்திவாய்ந்த அரசியல் தலைவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தலித் வாக்காளர்களை தண்டிப்பதற்காக போலீசார் மற்றும் உயர் சாதி போராளிகள் போராடி வருகின்றனர். 1998 பெப்ரவரியில், தமிழ் தேசியக் கூட்டத் தொடரை புறக்கணித்திருந்த தலித் கிராமத்தை காவல்துறையினர் சோதனை செய்தனர். பெண்கள் உதைத்தார்கள், அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர், அவர்களின் ஆடை கிழிந்தது, பொலிஸ் குச்சிகள் மற்றும் இரும்பு குழாய்களை அவற்றின் வாயிலாக கட்டாயப்படுத்தியது. மண்ணெண்ணெய் சேகரிக்கப்பட்ட உணவு தானியங்கள் மற்றும் மளிகை பொருட்களுக்கு ஊற்றப்பட்டது மற்றும் சமையல் பாத்திரங்களில் சிறுநீர் கழித்ததாக கூறப்படுகிறது. பீகாரில், அரசியல் வேட்பாளர்கள் தங்கள் பெரும்பான்மை வாக்குகளை *சேனாக்கள்*, குடிமக்கள் போராளிகளுக்கு உதவுகின்றனர், இதன் உறுப்பினர்கள் அச்சுறுத்தி கொல்லுகின்றனர். பீகாரில் 1995 மாநில தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டதற்கு மேல் ஜாதி நில உரிமையாளர்களின் தனியார் படையணி ரன்வீர் சேனா பொறுப்பு. 1998 பிப்ரவரி தேசிய நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஆரா மாவட்டத்தில், ஆஹாரா மாவட்டத்தில் வாக்காளர்களை பயமுறுத்துவதற்காக சேனா மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டது.⁹⁶

கிராமப்புற சபைகளிலும் நகரசபைகளிலும் அரசியலமைப்பு அலுவலகத்தில் போட்டியிட்ட தலித்துகள் அரசியலமைப்புரீதியாக "ஒதுக்கப்பட்ட" இடங்களினாலேயே பிரச்சாரத்தில் இருந்து விலக்கப்படுவதற்காக அவர்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததோடு மட்டுமல்லாது மரணத்தையும் அச்சுறுத்தியுள்ளனர். தமிழ்நாட்டின் மதுரை மாவட்டத்தில், மேலவளவ கிராமத்தில், தலித் கிராமத் தலைவர் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், உயர் ஜாதிக் குழு உறுப்பினர்கள் 1997 ஜூன் மாதம் ஆறு தலித்துக்களை கொலை செய்தனர், அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சில் தலைவர் உட்பட, அவர்கள் தாக்கப்பட்டனர்.⁹⁷

இந்தியாவைப் போலன்றி, நேபாளம் அரசியல் அமைப்புகள், குடிமக்கள் வேலைகள், மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பதவிகள் அல்லது ஒதுக்கீடுகளை இட ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. மக்கள் தொகையில் 20 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் உள்ளனர் என்றாலும், குறைந்த சாதியினர் அரசாங்கத்தில் வியத்தகு அளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர். 1958

முதல், நேபாளில் பதினான்கு தலித்துகள் மட்டுமே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் (மேல் வீட்டிற்கு) வேட்பாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். ஒரு தலித் மட்டுமே பிரதிநிதிகள் சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மேலும், நேபாளின் நிர்வாக மற்றும் நீதி அமைப்புகளில் தலித்துகளின் பஞ்சம் நிலவுகிறது; மற்றும் பாகுபாடு நேபாள ராயல் இராணுவத்தில் தொடர்ந்தும் தொடர்கிறது. நேபாளத்தில் தலித்துகள் மீதான பாகுபாடு பற்றிய ஒரு அரசு சாரா அமைப்பு படி, பிராமணர்கள் மக்கள் தொகையில் 16 சதவிகிதம் மட்டுமே உள்ளனர், அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் 57 சதவிகிதம் மற்றும் நீதித்துறைகளில் 89 சதவிகிதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.¹⁰⁰ இதன் விளைவாக, நேபாளின் மொத்த மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினர் முழுமையாக விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் நாட்டில் வசிக்கின்ற இந்திய-வம்சாவளியினர் தமிழர்கள்-பதிவு செய்வதன் மூலம் மட்டுமே குடிமக்களாக முடியும். இலங்கையின் ஏனைய மக்களுக்கு உரிமை உண்டு என்ற பெயரில் குடியுரிமை பெறும் உரிமை அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது.¹⁰¹

உடல் மற்றும் பொருளாதார வீழ்ச்சி

இந்தியாவில் உள்ள தலித்துகளின் குறைந்த நிலைப்பாட்டைத் தக்கவைக்கும் ஒரு முக்கிய ஆயுதம் என்பது சமூக மற்றும் பொருளாதார புறக்கணிப்பு மற்றும் பழிவாங்கும் வன்முறைகளின் பயன்பாடு ஆகும். தலித்துகள் சாதி அடிப்படையிலான பணிகளை

நிறைவேற்ற மறுப்பதற்காக சமுதாயத்தில் இருந்து பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒடுக்குமுறையால் உடல் ரீதியாக தவறாக நடத்தப்படுகிறார்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள். கிராமச் சடங்குகளை மாற்றி, சமூக ஒழுங்கை மீறுவதாக அல்லது நிலம், அதிக ஊதியம், அல்லது அரசியல் உரிமைகளை கோருவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியும், வன்முறை மற்றும் பொருளாதார பதிலடிக்கு இட்டுச்செல்லும். தலித் சமூகங்கள் மொத்தமாக தனித்தனி மீறல்களுக்கு தண்டனையாக தண்டிக்கப்படுகின்றன; தலித்துகள் சமுதாய நிலத்தில் இருந்து விலகி சமூக வேலை நிறுத்தங்களில் பணிபுரிந்து வருகின்றனர், தலித் பெண்கள் உடல் ரீதியான தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள், சட்டம் அரிதாக அமல்படுத்தப்படுகிறது.¹⁰²

1990 களின் ஆரம்பத்திலிருந்து, தலித்துகளுக்கு எதிரான வன்முறை, தலித் உரிமை இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்கும் பெருமளவில் அதிகரித்துள்ளது. 1995 மற்றும் 1997 க்கு இடையில், மொத்தம் 90,925 வழக்குகள் போலீசாருடன் தேசிய அளவிலான குற்றங்கள் மற்றும் திட்டமிட்ட சாதிகளுக்கு எதிரான "அட்டூழியங்கள்" என பதிவு செய்யப்பட்டன. இதில் 1,617 பேர் கொல்லப்பட்டனர், 12,591 பேர் காயம், 2,824 கற்பழிப்பு, 31,376 பேர் அட்டூழியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளனர். தலித்துகள் தங்களைத் தாங்களே குற்றங்களுக்குத் தெரிவிக்க தயங்காதவர்களாகவும் (பொலிஸ் ஒத்துழைப்பு இல்லாமலேயே) தங்களைத் தாங்களே எதிர்க்கமுடியாதவர்களாகவும் இருப்பதால், உண்மையான துஷ்பிரயோகம் மிக அதிகமாக உள்ளது.¹⁰⁴

இந்த வழக்குகள் வழக்கமாக மூன்று வகைகளில் ஒன்று: "தீண்டாமை" நடைமுறை தொடர்பான வழக்குகள் மற்றும் சமூக ஒழுங்கை மீறுவதற்கான முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன என்று பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்ச ஊதியங்களுக்கு நிலம் பூசல்கள் மற்றும் கோரிக்கைகளுடன் தொடர்புடைய வழக்குகள்; பொலிஸ் மற்றும் வன அதிகாரிகளின் அட்டூழியங்கள் மற்றும் வழக்குகள். ஏராளமான பூசல்களிலும்,

ஏழ்மையிலும், ஏழ்மையிலும், நிலமற்ற வேலையாட்களிலும், சிறிய நிலப்பிரபுத்துவரிடத்திலும், மோதல்களின் மிகக் குறுகிய பகுதிகளிலும் மோதல்கள் நடைபெறுகின்றன. உயர் சாதி இந்துக்கள் அல்லது தலித் அல்லாதவர்கள் உள்ளூர் பொலிஸ், மாவட்ட நிர்வாகங்கள் மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் மேலாக உழைக்க முடியும் என்பது கணிசமான அளவிலான அளவு வேறுபாடு ஆகும். ¹⁰⁵

டிசம்பர் 1, 1997 அன்று இரவு, ராணிவீர் சேனா என்ற 16 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள், ஜீனாபாத் மாவட்டத்தில் பீகாரில் உள்ள லட்சுமன்பூர்-பாத்தெ கிராமத்தில், பதினைந்து குழந்தைகள், இருபத்தி ஏழு பெண்கள், மற்றும் பதினெட்டு ஆண்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். மார்பில் சுடப்படுவதற்கு முன் ஐந்து இளம் பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டு, சிதைக்கப்பட்டனர். நக்சலைட்டுகள் என்று அழைக்கப்படும் கொரில்லா குழுவினருக்கு இந்த கிராமத்தில் அனுதாபம் ஏற்பட்டுள்ளதாக கிராமவாசிகள் கூறினர். சேனா ஏன் குழந்தைகள் மற்றும் பெண்களை கொலை செய்தார் என்று ஒரு சேனா உறுப்பினர் ஒருவர் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகத்திற்கு கூறினார்: "நாங்கள் குழந்தைகள் கொல்லப்படுகிறோம், ஏனெனில் அவர்கள் நக்சலைட்டுகளாக வளருவார்கள், நாங்கள் பெண்களைக் கொல்வோம், ஏனென்றால் அவர்கள் நக்சலைட்டுகளுக்குப் பிறப்பார்கள்." ¹⁰⁶

பல அரசியல்வாதிகள் உறுப்பினர்களாகக் கூறிக்கொள்ளும் செனாக்கள், மெய்நிகர் தண்டனையுடன் செயல்படுகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில், போலீசார் அவர்களைத் தொடர்ந்து சோதனை செய்தனர்; அவர்கள் கிராமங்களைக் கொண்டு, தங்கள் வீடுகளை எரித்தனர். ஏப்ரல் 10, 1997 அன்று, பிஹார் மாநிலத்தின் போஜ்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏக்வாரி கிராமத்தில், குறைந்த சாதி கிராமங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக காவல்துறையினர் தங்கினர், அவர்களது குடியிருப்புகளின் கதவுகளை திறந்து வைத்தார். சேனாவின் உறுப்பினர்கள் எட்டு மக்களைக் கொன்றனர். மற்ற சந்தர்ப்பங்களில், சேனலின் தாக்குதல்களால் பொலிஸ் சோதனைகளும் தொடர்ந்தன. சேனா தலைவர்கள் இத்தகைய

படுகொலைகளுக்கு அரிதாகவே வழக்கு தொடரப்படுகிறார்கள், கிராமவாசிகள் தங்கள் இழப்புகளுக்கு அரிதாகவோ அல்லது தகுதியற்றோ இழப்பதில்லை. தலித்துகளுக்கு பொலிஸ் விரோதமாக இல்லாத வழக்குகளிலும் கூட, அவை பொதுவாக அழைக்கப்பட முடியாதவை: பெரும்பாலான போலீஸ் முகாம்கள் கிராமத்தின் உயர் ஜாதிய பிரிவில் அமைந்துள்ளன, தலித்துகள் பாதுகாப்புக்காக அவர்களை அணுக முடியாது.¹⁰⁷

சாதி மற்றும் பாலினம்

ஜாதி, வர்க்கம், பாலின செல்வாக்கு ஆகியவற்றின் கீழ் கீழ் சாதி பெண்கள் தனித்தனியாக இருக்கிறார்கள். உலகளவில் தங்களுடைய ஆண் நண்பர்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாகவே செலவழிக்கப்பட்ட மற்றும் தொடர்ந்து பணம் சம்பாதித்தவர்கள், அவை தவிர்க்கவியலாமல் சுரண்டல், பாகுபாடு மற்றும் உடல் ரீதியான தாக்குதல்களைச் சமக்கின்றன. பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பெண்களுக்கு எதிரான இதர வடிவங்கள் பெரும்பாலும் நிலப்பிரபுக்களாலும் பொலிசாராலும் அரசியல் "படிப்பினைகளை" தீர்த்து, சமூகத்திற்குள்ளான அதிருப்தியை நசுக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உயர் ஜாதி பெண்களுடன் ஒப்பிடுகையில், உடல்நலப் பாதுகாப்பு, கல்வி மற்றும் வாழ்வாதார ஊதியங்கள் ஆகியவற்றின் கீழ், குறைந்த சாதி பெண்களும் விகிதாச்சாரத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இந்தியாமற்றும் நேபாளத்தில் உள்ள தலித் பெண்கள் பெரும்பான்மை நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் தோட்டக்கலைஞர்கள் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் விபச்சாரத்திற்கு தள்ளப்பட்ட பெண்களின் கணிசமான சதவீதத்தை அல்லது நகர்ப்புற வணக்கத்திற்கு விற்கின்றனர். எனவே, அவர்கள் மேலோட்டமாக இருப்பதோடு, தங்கள் உயர் ஜாதி ஒற்றுமைகளை விட நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் அமலாக்க முகவர் நிறுவனங்களுடன் அதிக தொடர்பு கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களது கீழ்த்தரமான நிலைப்பாடு அவர்களது தாக்குதல்களால் தண்டனையை நிறைவேற்றும்

சக்தியால் சுரண்டப்படுகிறது. தலித் பெண்களைத் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பெண்களை கற்பழித்த சம்பவங்கள், தெருக்களால் நிர்வாணமாகி, மறைத்து வைக்கப்பட்டன. பாலியல் வன்முறை இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், மற்றும் நேபாளத்தில் கடன் அடிமைத்தனத்துடன் தொடர்புடையது.

தலித் பெண்களின் கற்பழிப்பு சாதி அமைப்புகளின் பாசாங்குத்தனத்தை அம்பலப்படுத்துகிறது "பாலியல் தொடர்பாக தீண்டாமை எதனையும் தீண்டாது."¹⁰⁸ பிற இந்தியப் பெண்களை போலவே, அவர்களது உறவினர்களும் போலீசாரிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள், தலித் பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டு, தங்கள் உறவினர்களிடம் இருந்து மறைத்து வைத்திருக்கும் ஆண் உறவினர்களை தண்டிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பாலின-குறிப்பிட்ட வன்முறை என்பது *இலங்கையில்* உள்ள குறைந்த சாதித் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் தொற்றுநோய்களின் பிரச்சனையாகும்.¹⁰⁹ நேபாளத்தில், தலித் பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்டு, தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் வெளியேயும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். கைத்தொழில் மற்றும் வேளாண் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் மிகப்பெரிய குழுவாக, அவர்களது வேலைகள் பெரும்பாலும் கழிவுகள் அகற்றப்படுதல், இறந்த உடல்களைச் சுத்தம் செய்தல் மற்றும் தோல் பராமரிப்பு ஆகியவை அடங்கும். தலித் பெண்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அவர்களின் கடினமான பணிகள் மற்றும் நீண்ட காலமாகவும், சுரண்டப்படும் ஊதியங்கள் உறுதிசெய்யப்படுகின்றன. சில கிராமப்புறங்களில், தலித் பெண்கள் ஒரு வருடம் பத்து இருபது கிலோகிராம் உணவு தானியத்தை சம்பாதிக்கிறார்கள், ஒரு குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்கு போதுமானது.¹¹¹ விபச்சாரத்திற்கு பலர் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, ஒரு சாதி, *கெட்டிக்கள்* என அறியப்படுவது, விபச்சாரி சாதி என்று கருதப்படுகிறது. பல தலித்

பெண்கள் மற்றும் பெண்கள், பாடி சாதி உட்பட, இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர்.¹¹²

தேவதாசி முறையின் கீழ், இந்தியாவின் தெற்கு மாநிலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தலித் பெண்கள் சடங்குபூர்வமாக "அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள்" அல்லது ஒரு தெய்வத்தை அல்லது ஒரு கோயிலுக்கு திருமணம் செய்து கொண்டுள்ளனர். அர்ப்பணிப்புடன், அவர்கள் மேல் ஜாதி சமூக உறுப்பினர்களுக்கு விபச்சாரிகள் ஆக கட்டாயப்படுத்தி, இறுதியில் ஒரு நகர்ப்புற விபச்சாரத்தில் ஏலம்.¹¹³ பாக்கிஸ்தான் மனித உரிமைகள் அமைப்புகளில் பெண் பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கற்பழிப்பு கடன் அடிமைத்தனத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் இயக்கத்தை எதிர்கொண்டிருக்கும் மிகுந்த அழுத்தமான பிரச்சினையாகும். இது ஒரு பரவலான, வன்முறை பிரச்சனை மட்டுமல்ல, ஆனால் சட்டபூர்வமான சட்டப்பூர்வ அனுமதியும் இல்லை.¹¹⁴

மவுரித்தேனியாவில், பெண்கள் குறிப்பாக "அடிமை" என்ற பதத்தின் மூலம் சுமைகளை சுமக்கிறார்கள். ஆண்கள் சிலசமயங்களில் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும், மற்றும் சட்டத்தால் அவர்களால் "எஜமானர்களுக்கு " திரும்பத் திரும்பப் பெறமுடியாது " பெண்கள் அடிக்கடி தங்கள் 'முதுகலைகளை தங்கள் பிள்ளைகளை வைத்திருப்பதற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். அடிமைக் குழந்தைகளின் ஏறத்தாழ சட்டபூர்வமான நிலைப்பாடு பெண்கள் தங்கள் எஜமானர்களிடம் கட்டி வைத்திருக்கிறது.¹¹⁵

சாதி மற்றும் தெற்காசிய புலம்பெயர்ந்தோர்

கிழக்கு மற்றும் தென்னாபிரிக்கா, மொரிஷியஸ், பிஜி, சுரினாம், மத்திய கிழக்கு, மலேசியா, கரிபியன், ஐக்கிய ராஜ்யம், வட அமெரிக்கா மற்றும் பிற பிராந்தியங்களில் உறுதியுடன் வேருன்றி சாதி, தெற்காசிய புலம்பெயர்ந்தோருடன் குடியேறியுள்ளது.¹¹⁶

வட அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் உள்ள குடியேறிய சமூகங்களில், ஜாதிக் கொள்கைகள் இந்தியாவிற்கு திரும்பி வருவதன் மூலம் தங்கள் சொந்த சாதிக்குள்ளேயே திருமண பந்தங்களைத் தேடிக் கொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறது. பிராந்திய மாநாடுகள் உட்பட அமெரிக்க அடிப்படையிலான திருமண சேவைகள், இந்திய வம்சாவளி வளர்ந்து வரும் மக்கள்தொகைக்கு மத்தியில் வளர்ந்து வருகின்றன. வட அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் உள்ள இந்திய சமுதாய ஆவணங்களின் (இந்தியாவில் உள்ள ஒரு பொதுவான நடைமுறையில்), அதேபோல இணைய போட்டிகளிலான தளங்களில் உள்ள திருமண பிரிவுகளில் தங்களது சாதி முன்னுரிமையை¹¹⁷ குடும்பங்கள் வெளிப்படையாக விளம்பரம் செய்கின்றன.

ஐக்கிய மாகாணங்களில், சாதி அடிப்படையிலான குழுக்களின் உயர்ந்து வரும் பல குழுக்கள், பல பிரதான நகரங்களின் அத்தியாயங்கள் ஒவ்வொன்றும், சாதிகளின் முக்கியத்துவத்தை இந்திய குடியேற்ற புலம்பெயர்ந்தோருக்கான ஒரு அடையாளமாக சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தெற்காசியாவில் சாதி அடிப்படைவாதத்தை மீண்டும் எழுப்புவதற்கு அமெரிக்காவிலும் அத்தகைய சாதி அடிப்படையிலான சங்கங்கள் நிதி மற்றும் அரசியல் ஆதரவை வழங்குகின்றன.¹¹⁸

பிரிட்டனில் குடியேறிய தலித்துகள் தனித்த கோயில்களில் வணங்க வேண்டும், இதனால் குறைந்த சாதி கோயில்களுக்கு குரு குலதெய்வம் பிரிவினருக்கு ஒரு குடையை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். புகம்ப நிவாரண விநியோகத்தில் சாதி பாகுபாடுகளின் சம்பவங்கள் காரணமாக குஜராத்தில் புகம்ப பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த இரு கோயில்களிலும் இருபத்திரண்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டன (இறுதியாக திருப்பி விடப்பட்டன).¹²⁰

மேலும் பிரிட்டனில் ஜாதி பஞ்சாலைகள் (ஜாட்கள்) மற்றும் குறைந்த ஜாதி பஞ்சாபிகள் (சாமர்கள்) இடையே அடிக்கடி சாவுகின்றன. இரு சமூகங்களுக்கும் இடையிலான உறவுமுறையைப் பின்பற்றுவதற்காக உடல்ரீதியான வன்முறை அறியப்படுகிறது.^[78] ஐக்கிய ராஜ்யத்தில் ஜேட்ஸ் மற்றும் சாமர்ஸின் கணிசமான மக்கள் தொகைக்கு ஜாதி நனவு குறிப்பாக சிக்கலாகிவிடுகிறது. லண்டனில் செப்டம்பர் 2000 ம் ஆண்டு சர்வதேச தலித் மனித உரிமைகள் மாநாட்டில் பங்கேற்றவர் சத் பால் மும்மான் என்பவர், ஒரு ஜாதி பின்னணி பற்றிய விசாரணைகள் பெரும்பாலும் தனியார் ரன் அல்லது ஜாட்-இயங்கும் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு இடங்களில் செய்யப்படுகின்றன. உயர் ஜாதி ஜாதிகளின் வால்வெர்ஹம்ப்டன் சம்பவங்களில், தண்ணீர் தொட்டிகளை பகிர்ந்து கொள்ளவோ அல்லது குறைந்த சாதித்தோருடன் எந்தத் தொடர்பும் செய்யவோ மறுக்கப்படுகிறது.¹⁹⁹⁹ ஆம் ஆண்டில் பர்மிங்காமில் நடந்த ஒரு விளையாட்டு போட்டியில் ஜேட்ஸ் சாமர் சமுதாயத்திலிருந்து வந்த உணவு சாப்பிட மறுத்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.¹²²

சுரினாமில், தலித்-வம்சாவளியைச் சேர்ந்த இந்தியர்கள் தங்கள் சாதி அடிப்படையிலான ஆக்கிரமிப்புகளால் பெரிதும் வேறுபடுகிறார்கள்.¹²³ சாமர்ஸ்பாரம்பரியமாக டிரம் பீட்டர்ஸ், பிச்சைக்காரர்கள், ஹேக்கர்கள் மற்றும் ஷூமேக்கர்ஸ் ஆகியோருடன் பணிபுரிந்தார்; பள்ளத்தாக்கு நிலம் இல்லாததொழிலாளர்கள்; துப்பிகள் துவைப்பிகள்; கொத்தாகப்போடு பவர்கள்; மற்றும் தாஸிஸ் ஆகியோர் வீட்டு வேலைக்காரிகள். உயர் ஜாதி குழு குர்மிஸைவிவசாயிகளாகவும், பசு மாடுகளைப்போல் அஹிர் என்றும், நாய்க்குட்டிகள், barbers, shopkeepers, மற்றும் பணக்காரர்களாகவும் சேட்டிர் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. மூன்றாவது மற்றும் உயர்ந்த சாதி பிரிவில் குருக்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் உள்ளனர்.¹²⁴

மொரிஷியஸில், இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த மக்களால் மிகப்பெரிய அளவில், சமூக அமைப்பானது குடும்பம், உறவினர்

நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் "குறைந்த அளவிலான அளவிற்கு, சாதி அடிப்படையிலான அமைப்புக்கு" அடிப்படையாக உள்ளது. அரசியல் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறையில் சாதி அடிப்படையிலான கருத்தாய்வுகளும் பதிவாகியுள்ளன.¹²⁶

மலேசிய இந்திய சமுதாயத்தில் அதன் செல்வாக்கின் அளவு கணிசமான விவாதத்திற்கு உட்பட்டது என்றாலும், சாதி வேறுபாடுகள் மலேசியாவின் சிறுபான்மை "இந்திய" சமுதாயத்தில் உள்ள தனியார் வாழ்க்கை மற்றும் அரசியல் அமைப்பு ஆகியவற்றில் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன.¹²⁷ ஜாதிக் கணக்கீடுகள் தனியார் துறையில் மிகவும் குறிப்பாக வெளிப்படையானவை. திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பும் பல குடும்பங்கள் ஜாதி தேவைகள் மற்றும் திருமண தரகர்கள் போன்ற திருமண விளம்பரங்கள் வைக்கின்றன.¹²⁸ ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிட்டபடி, "ஜாதி, உண்மையில், உயர்ந்த சாதி நிலைமைகளுக்கு இடையேயான திருமணங்களை இடைவிடாமல் திருமணம் செய்து கொள்வது, பெற்றோர்களின் ஒப்புதலுடனான, உயர்ந்த மற்றும் குறைந்த சாதி உறுப்பினர்களிடையே மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. இந்த பகுதியில் சாதி பாகுபாடு ஒரு தொலைதூர கனவு. "சாதிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாமல் வீட்டிற்கு வெளியேயான இடைச்செயல்கள் நடைபெறுகின்றன என்றாலும், சாதிகளுடனான வீட்டினருடன் வீட்டுக்குள்ளேயே தொடர்புகொள்வது மிகவும் குறைவாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, சில குடும்பங்கள் உணவு சாப்பிடுவதை அல்லது உணவு சாப்பிடுவதை ஏற்க மறுக்கின்றன.¹³⁰

பஹ்ரைன், குவைத், ஐக்கிய அரபு எமிரேட்டுகள், மற்றும் பிற வளைகுடா நாடுகளுக்கு உயர் மற்றும் கீழ்-சாதி இந்தியர்களை வெகுஜன குடிமக்கள் குடியேற்ற சாதி அமைப்புகளுடன் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

தீண்டாமை வடிவங்கள் (forms of untouchability)

சாக்ஷி - மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் நடத்திய ஆய்வின் படி, 100 க்கும் மேற்பட்ட தீண்டாமைத் தீமைகள் மற்றும் SC ST க்கள் மீது பாரபட்சம் நிலவுகின்றன. இவை அனைத்தும் மனித உரிமைகளின் மொத்த மீறல் மற்றும் நிலத்தின் சட்டங்களை மீறுவதாகும்.

1. பொதுப்பதையில் நடக்க முடியாமை^[4].
2. செருப்பு, போட்டு நடக்க முடியாமை^[5].
3. சைக்கிளில் செல்ல முடியாமை^[6].
4. தோளில் துண்டு போட முடியாமை^[7].
5. வேட்டியை மடித்துக்கட்டி நடக்க முடியாமை.^[8]
6. பாலிஸ்டர் வேட்ட கட்ட முடியாமை.
7. தலைமையில் தலைப்பாகை கட்ட முடியாமை
8. முகத்தில் அரும்பு மீசை வைக்க முடியாமை.
9. துணிகள் இஸ்திரி செய்து கொடுக்காமை.
10. துணிகள் சலவைச் செய்து கொடுக்காமை.
11. சில சலவை நிலையங்களில் தலித்துகளுக்கு தனி அலமாரி (இரட்டை அலமாரி)
12. சலூன்களில் முடிவெட்ட முடியாமை.^{[9][10]}
13. சில சலூன்களில் தலித்துகளுக்கு தனியான சேர் (இரட்டை சேர்)
14. தேநீர் கடைகளில் இரட்டை குவளை^[11], ^[12].
15. உணவகங்களில் தலித்துக்கள் தரையில் அமர்ந்துதான் சாப்பிட வேண்டும்.
16. சில கிராமங்களில் தலித் உட்பிரிவு வாரியாக 4 குவளைகள்.
17. தேநீர் கடைகளில் பெஞ்சுகளில் உட்கார முடியாமை.
18. தரையில் குதிக்காலில் உட்கார்ந்து மட்டுமே தேநீர் அருந்துவது.
19. தேநீர்க் கடைகளில் சிரட்டைகளில் தேநீர் கொடுப்பது.
20. தாகத்தால் தண்ணீர் கேட்கும் தலித்துகளுக்கு குவளைகளில் தண்ணீர் தராமல் கைகளை ஏந்தி குடிக்க வைப்பது.^[13]

21. பொதுக் குழாய்களில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாமை.
22. சில கிராமங்களில் தண்ணீர் எடுக்க தனியாக நேரம் ஒதுக்குவது
23. திருவிழா காலத்தில் தலித்துக்கள் பட்டாசு வெடிக்கக் கூடாது.
24. கிராமங்களில் தலித் அதிகாரிகள் தலைமை தாங்கும் விழாக்கள் புறக்கணிப்பு.
25. குளங்களில் குளிக்க முடியாமை.
26. சில குளங்களில் தலித்துகளுக்கு தனிப் படித்துறை
27. ஆலயங்களில் நுழைய அனுமதி மறுப்பு
28. திருவிழாக்களில் தலித் தெருக்களுக்கு சப்பரம் வராது
29. ஆலய மண்டகப்படி தலித்துகளுக்கு கிடையாது
30. ஆயலங்களில் தலித்துகளின் தாம்பூலத்தை தண்ணீர் தெளித்து எடுப்பது
31. ஆலயங்களில் தலித்துகளுக்கு வழிபட தனியான இடம் (கிறித்துவ தேவாலயங்களிலும் கூட)
32. பொது மயான உரிமை இல்லை.
33. பொது மயானத்தில் சாதி வாரியாக இட ஒதுக்கீடு.
34. தலித்துகளுக்கு எனத் தனி மயானம்^[14].
35. தனி மயானம் இருந்தாலும் மயானத்திற்கு செல்ல பொதுப் பாதை மறுப்பு.
36. கிராமப் பஞ்சாயத்து தொலைக்காட்சிகளை தலித்துக்கள் பார்க்கக் கூடாது.
37. தலித்துகளுக்கு தனியான ரேஷன் கடைகள்.
38. தலித்துக்கள் ஆடு, மாடு வளர்க்கக் கூடாது.
39. பொது ரேஷன் கடைகளில் தலித்துகளுக்கு சில நாட்கள் மட்டும் ஒதுக்குவது
40. கிராம பொது மேடைகளில் தலித்துக்கள் பேச, பாட முடியாது.
41. சில கிராமங்களில் தபால்காரர்கள் தலித்துகளின் வீடுகளுக்கு தபால் கொடுப்பதில்லை (சொல்லியனுப்பினால் வந்து வாங்கிச் செல்ல வேண்டும்)
42. சில கிராமங்களில் தலித்துகள் ஆண் நாய் வளர்க்கக் கூடாது.

43. கோவில் திருவிழாக் காலங்களில் ஆதிக்க சக்திகளுக்கு (பழைய ஆண்டைகளில் வாரிசுகள்) தலித்துகள் ஆடுகள் இலவசமாகக் கொடுப்பது.
44. கோவில் திருவிழா காலத்தில் கையில் காப்பு கட்டிய பிறகு தலித்துக்கள் முகத்தில் முழிக்கக் கூடாது.
45. செத்த விலங்குகளை அப்புறப்படுத்தக் கட்டாயப்படுத்துவது.
46. மயான வேலைகளைச் செய்யுமாறு கட்டாயப்படுத்துவது.
47. பறையடிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துவது.
48. பேருந்து நிறுத்த நிழற்குடையில் தலித்துக்கள் உட்கார முடியாது.
49. மரணம் நேர்ந்தாலும் அக்குடும்பத்தின் உறவினர்களுக்கு தகவல் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்துவது (பஸ் கட்டணம் மட்டும் தருவார்கள் - உணவு கொடுத்தால் தான் சாப்பிட முடியும்)
50. ஆதிக்க சக்திகளின் குடும்பத்திற்கு இலவசமாக உடலுறுப்புக் கொடுப்பது (மனம் இருந்தால் உடனடி கிடைக்கும்).
51. திருமணங்களில் பொதுப் பந்திகளில் உணவு அருந்த முடியாது.
52. தனியார் திருமண மண்படங்களை தலித்துகளுக்கு வாடகைக்கு தர மாட்டார்கள்.
53. வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் நகர்புறங்களில் சிலவற்றில் தலித்துகளுக்கு வாடகை வீடு கிடைக்காது.
54. கிராமப்புறங்களிலும் தலித்துகள் வாழ ஊருக்கு வெளியே தனியாக சேரிகள் தான்.
55. பெயர்களில் மரியாதையானப் பகுதியை வெட்டி விடுவது (மாடகாரியை மாடர், முனியசாமி முலியர்)
56. மலம் சுமக்க கட்டாயப்படுத்துவது.
57. பள்ளிக் கூடங்களில் தலித் (அருந்ததியர்) மாணவர்களை கழிப்பிடம் சுத்தம் செய்யக் கட்டாயப்படுத்துவது.
58. வயதான பெரியவர்களையும் ஆதிக்க சாதி சிறுவர்கள் பெயர் சொல்லியும், வாடா, போடா என்றும் அழைப்பது.
59. தனியார் கல்லூரிகளில் தலித்துக்களை நிர்வாகப் பிரிவில் நியமனம் செய்ய மாட்டார்கள்.
60. சில பள்ளிகளில் தலித் மாணவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை.

61. தலித் குடியிருப்புகளிலிருந்து பொதுத் தெருவுக்கு செல்ல முடியாமல் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவது (உத்தபுரம் சுவர் 600 மீட்டர்).
62. கிராமங்களில் - சில நகரங்களில் பொதுத்தெருவிலிருந்து தலித் தெருவிற்கு நுழைய முடியாதபடி சுவர்கள் கட்டப்பட்டிருப்பது (வளைவு) இதர ஜாதி தெருக்களில் இப்படி வளைவு இருக்காது.
63. அரசாங்கமே துப்புறவுப் பணியாளர்களாக தலித் (அருந்தியர்களை) மட்டுமே நியமனம் செய்வது.
64. அலுவலகங்களில் தலித் பிரிவினருக்கு காட்டுப்படு தீண்டாமை - குறிப்பாக சுகாதாரப் பணியாளர்கள்.
65. கூலி வேலை செய்யும் தலித்துக்கள் உணவு நேரங்களில் அவர்களே தட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும்.
66. தலித் மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் பாரபட்சமாக நடத்துவது.^[15]
67. பொது இடத்தில் உள்ள தபால் அலுவலகத்தில் தலித் தபால்காரரை போட அனுமதிக்காதது (தூத்துக்குடி மாவட்டம்).
68. பஞ்சமி நிலங்களை ஆக்கிரமித்து திருப்பித் தர மறுப்பது - 13 லட்சம் ஏக்கர்.^[16]
69. தலித்துகளின் ஊராட்சிகளை போதுமான நிதி ஒதுக்காமல் அரசு நிர்வாகமே புறக்கணிப்பது.
70. தலித் உள்ளாட்சி பிரதிநிதிகளை செயல்பட விடாமல் தடுப்பது.
71. கிராமப் பொதுச் சொத்தில் தலித்துக்களுக்கு பங்கு கிடையாது.^[17]
72. புரவி எடுப்பு விழாவில் தலித் மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவது^[18]
73. மதம் மாறிய பிறகும் தலித் மக்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகள் மாற வில்லை என்பதற்கு அடையாளமாக காஞ்சி மாவட்டம் தச்சூர் கிராமத்தில் உள்ள ஆரோக்கிய மாதா தேவாலயத்தில் ஆதி திராவிட அருந்ததிய கிருத்துவர்கள் நேர் வாசல் வழியாக நுழைவதற்கு அனுமதி மறுப்பு.^[19]
74. ஆதிக்க சாதியினரின் வன்கொடுமை பின்புலத்தில், தலித் மாணவர்களுக்காக என தனிப் பள்ளி அமைக்க வேண்டிய அவசியம்.

இந்தியாவில் தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கான பரிந்துரை

தீண்டாமை என்பது மனிதகுலத்திற்கான ஒரு குழப்பம், இந்து சமுதாயத்தின் பின்தங்கிய தன்மை மற்றும் தேசிய ஒருங்கிணைப்பின் கடுமையான சிக்கல் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு மூல காரணம்.

பின்வரும் பரிந்துரைகளைத் தீண்டாமை தீமைகளை ஒழிக்கவும் முடியும்:

1. கல்வி பரவல்:

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு கல்வி சிறந்த வழிமுறையாகும்; தீண்டத்தகாதவர்களிடையே கல்வி விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். மேலும், ஹரிஜன் மாணவர்களிடையே பொதுவான மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வியின் பரவலுக்காக அரசாங்கத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். புலமைப்பரிசில்கள், இலவச விடுதி விடுதி, புத்தகங்கள், எழுதுபொருள் போன்றவற்றுக்கான சிறப்பு குறிப்புகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

2. பொருளாதார வசதிகள்:

தீண்டத்தகாதவர்களின் பொருளாதார நிலை இன்னும் மோசமாகிவிடுகிறது. ஹரிஜன் உன்னதமானது வரை ஒரு பக்தியான நம்பிக்கை இருக்கும். அவர்களின் பொருளாதார நிலை மாறாமல் உள்ளது. எனவே, அவர்கள் பல்வேறு கைத்தொழில்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப திறன்களில் தொழிற்பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும், மேலும் சிறிய அளவிலான மற்றும் குடிசைத் தொழிற்துறைகளைத் தொடங்குவதற்கு நிதியளிக்கப்பட வேண்டும்.

விளம்பரங்கள்:

Harijans- ன் பொருளாதார பின்தங்கிய தன்மை, சமூக நலத்திட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான வாய்ப்பின்கீழ் நீக்கப்பட்டால், நிலம், நீர்ப்பாசன வசதிகளை வழங்குதல்; காளைகளை, விவசாய கருவிகள், விதைகள் மற்றும் உரம் ஆகியவற்றை வழங்குதல்; கிராமப்புற குடிசை தொழில்களின்

வளர்ச்சி; தகவல்தொடர்புகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்றவற்றை மேம்படுத்துவது அவற்றின் பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்த பல வழிகளில் உதவியாக இருக்கும். எனவே, தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு, அனைத்து பொருளாதார வசதிகளும் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

3. வீட்டு வசதிகள்:

தற்போது ஹரிஜன்கள், பெரும்பாலும் சேரிகளின் மோசமான வகைகளில் வாழ்கின்றனர், மேலும் உயர் சாதிகளின் குடியிருப்புப் பகுதிகளிலிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். மோசமான வீட்டுவசதி நிலைமைகள் அவற்றின் ஆரோக்கியத்தை பாதிக்கின்றன ஆனால் அவற்றின் அறநெறியைப் பாதிக்கின்றன. ஆகையால், ஹரிஜன்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்காக ஏராளமான வீட்டு வசதிகளை வழங்க வேண்டும். வீட்டுவசதி நிலைமைகளை முன்னேற்றும் போது, புதிய ஹிரோஜன்களுக்கு புதிய வீடுகளை வழங்க வேண்டும். தவிர, பழைய மற்றும் கெட்ட வீடுகளை சரிசெய்ய அவர்களுக்கு அதிகபட்ச நிதி உதவி வழங்கப்பட வேண்டும்.

4. வேலைவாய்ப்பு வசதிகள்:

Harijans மற்றும் பிற பின்தங்கிய வகுப்புகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவதற்கு, அரசாங்கம் முடிந்தவரை வேலைவாய்ப்பு வசதிகளை வழங்க வேண்டும். அரசாங்க சேவைகள் இணைந்து, Harijans க்கான காலியிடங்களின் ஒதுக்கீடு அனைத்து தொழிற்துறை நிறுவனங்களிலும் செய்யப்பட வேண்டும்.

5. டர்ட்டி ஆக்கிரமிப்புகளிலிருந்து விடுதலை:

தற்போது ஹரிஜன்கள் பெரும்பாலும் பல்வேறு அழுக்கு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அழுக்கு ஆக்கிரமிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு அசுத்தமானதாக தோன்றுகிறது என்பது உண்மைதான். இது அவருடைய ஆளுமையையும் பாதிக்கிறது. எனவே, அனைத்து மட்டங்களிலும் தலித்துகள் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

6. சாதி அமைப்பு அழிக்கப்பட்டது:

ஜாதி அமைப்பு தீண்டாமை தோற்றத்தின் மூல காரணம்! எனவே, தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு சாதி அமைப்பு ஒழிப்பு மிக அவசியம்.

7. இனம்-சாதி திருமணங்களுக்கு உற்சாகம்:

இது தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு மிகவும் பயனுள்ள வழியாகும். வெவ்வேறு சாதியினருக்கு மட்டுமல்லாமல், அவர்களது குடும்பங்களும் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். வயதான பழைய பாரபட்சங்களை அழிக்க இது அவர்களின் சொந்த ஜாதியைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு அனைத்து வகையான வசதிகளையும் வழங்குவதற்கான அரசாங்க கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். எனவே, தீண்டாமை, இனக்குழு திருமணம், குறிப்பாக உயர் சாதியினருக்கும் தீண்டத்தகாத சாதியினருக்கும் இடையில் அகற்றப்பட வேண்டும்.

8. தீண்டாமைக்கு எதிரான பிரச்சாரம்:

இந்த பிரச்சினையை அகற்றுவதற்கான பொது விழிப்புணர்வு அவசியம். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக, வானொலி, தொலைக்காட்சி, செய்தித்தாள் போன்ற செய்தி ஊடகம் மூலம் இந்த தீய நோக்கத்திற்காக அரசாங்கமும் பிற சமூக அமைப்புகளும் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். அனைத்து கல்வி நிறுவனங்களும் இந்த திசையில் செயல்பட வேண்டும். இதன் விளைவாக, தீண்டாமை உணர்வுகள் மக்களுடைய மனதில் எந்த இடத்தையும் காணவில்லை, அது தானாகவே அழிக்கப்படுகிறது.

9. சாதி இந்துக்கள் மற்றும் ஹரிஜனங்களுக்கு இடையே தொடர்பு:

ஹரிஜன்கள் மற்றும் சாதி இந்துக்களுக்கு இடையே எப்போதும் அதிகரித்துவரும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம். தீண்டாமை பாரம்பரியம் அழிக்கப்பட வேண்டும், தீண்டாமைக்கு உயர்ந்த இந்துஸ்தான் துறைமுகம் மற்றும் ஹரிஜன்களின் தாழ்ந்த தன்மை ஆகியவற்றை அகற்றும் வெறுப்பு உணர்வு அகற்றப்பட வேண்டும்.

Intercaste marriages- issues and problems

சாதி அமைப்பு மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பிளவுகளும் இந்திய சமுதாயத்தில் ஆழமாக உட்பொதிந்துள்ளன. ஜாதி இந்தியர்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பாதிக்கிறது. இது போன்ற ஒரு அம்சம் திருமணமாகும். ஒரு சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரை திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று பொதுவாகக் கருதுகிறது. ஏனென்றால், திருமணம், பெற்றோர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் மட்டுமல்லாமல், சமுதாயத்தினால் மட்டுமல்ல ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். மறுபுறத்தில், ஒரு சாதி திருமணம் என்பது முடி குடும்பத்தையும் அவமானப்படுத்துகின்ற ஒரு வெட்கக்கேடான செயலாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இந்த முன்னோக்கு மாறிவிட்டது, இப்போதெல்லாம் மக்கள் உள்-சாதி மற்றும் மத-மத திருமணங்களை விரும்புகின்றனர்.

வெவ்வேறு சாதியினருக்குச் சொந்தமான இருவர் ஒருவர் ஒருவருக்கொருவர் அன்பாகி திருமணம் செய்து கொள்ள முடிவு செய்தால், இந்த வகையான மணமகன் சங்கம் நடைபெறுகிறது. சாதி அமைப்பின் தடைகளை உடைத்து, காதல் வரம்புக்குட்பட்டது என்று உலகத்தை காண்பிப்பதற்காக அவர்கள் ஒன்றாக வருகிறார்கள். இந்திய மனிதவள அபிவிருத்தி கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவில் திருமணத்தின் 5% மட்டுமே சாதி திருமணம் ஆகும். 21 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட இந்தியாவில் உள்ள பிற ஜாதிக் கலவரம் இன்னமும் சவால் செய்யப்பட்டு, மிகவும் கடுமையானதாக உள்ளது என்று இது காட்டுகிறது.

சாதி அமைப்பின் சுமைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய கிராமப்புற பகுதிகளில் இது முக்கியமாக உள்ளது. கல்வியறிவு, தகவல் மற்றும் தகுந்த அறிவு ஆகியவற்றின் காரணமாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உள்-சாதி திருமணம் பற்றிய கருத்துக்கு மிகவும் திறந்தவை. இருப்பினும், பொதுவாக, அன்பு சாதி அமைப்புடன் பழமைவாய்ந்த பாரம்பரிய மரபுகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இது உண்மையிலேயே

மனச்சோர்வினாலும், ஸ்மார்ட் மற்றும் விரைவாகவும் சமாளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஏன் உள்நாட்டில் சாதி திருமணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை?

கூற்றுக்கள் இருந்தபோதிலும், நாங்கள் நவீன மற்றும் சாதி, மதம், பொருளாதார நிலை போன்ற விஷயங்கள் போன்றவற்றை உருவாக்குகிறோம். எங்களை தொந்தரவு செய்யக்கூடாது, நம் இதயங்களில் ஆழமாக இறங்குகிறோம், இந்த விஷயங்களை உண்மையில் அலட்சியம் செய்ய முடியாது என்று நமக்குத் தெரியும். இது திருமணத்திற்கு வரும்போது மிக அதிகம். பின்வரும் சாதிகளால் இந்திய சமுதாயத்தில் உள்ளூர் சாதி திருமணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை:

1. சித்திரவதை பற்றிய தொடர்ச்சியான அச்சம் அந்த ஜோடி மற்றும் அவர்களது குடும்பம் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்
2. தம்பதியர் திருமணத்திற்குப் பிறகு ஒருவருக்கொருவர் பண்பாட்டை சரிசெய்ய முடியாது என்று உறுதியாக நம்புகின்றனர்
3. கட்டுப்படுத்த விரும்பும் மக்களுக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கும் ஜோடிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமூக நெறிகள் மற்றும் பழக்கங்கள் உடைக்கப்படும்
4. ஒரு சாதி திருமணம் நடந்தால் குடும்ப பெயர், மரியாதை மற்றும் நற்பெயர் பாதிக்கப்படும்
5. ராஜஸ்தான், உத்தரப் பிரதேசம், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களில் கௌரவக் கொலைகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

பல்வேறு இந்தியர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் தம்பதிகளை ஊக்கப்படுத்துகிறார்கள். ஜாதி சம்பந்தப்பட்ட திருமணங்களை நிராகரித்ததன் மூலம், ஜாதி அமைப்புகளின் தீமைகள் தொடர்ந்து பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. சமூகத்தில் பல்வேறு குழுக்களுக்கு இடையில் பிளவுகளும் பிளவுகளும் பரவி வருகின்றன. இறுதியில், தேசிய ஒற்றுமை உள்-சாதி மற்றும் மத-மத திருமணங்களை அங்கீகரிப்பதன் மூலம்

அச்சுறுத்தப்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட சாதிக் கலவரம் : 'முற்றிலும் சட்டவிரோதமானது': இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் கூறுகிறது

வேறுபட்ட சாதித் தம்பதிகள் கையாள வேண்டிய 15 பொதுவான பிரச்சனைகள்.

1.தம்பதியர் குடும்பத்தினர் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள்

ஒருவருக்கொருவர் திருமணம் செய்துகொள்ள தைரியம் காட்டிய தம்பதிகள், தங்கள் குடும்பங்களின் மறுப்புக்கு மீறி இருந்தாலும், தங்கள் குடும்பங்களுக்கு எப்போதும் விடைகொடுக்க வேண்டும்.தம்பதியினருடன் அனைத்து உறவுகளையும் முறித்துக் கொள்ளும் அந்தந்த குடும்பத்தினரால் அவர்கள் மறுக்கப்படுகிறார்கள். பழமை வாய்ந்த மதிப்புகளும் கோட்பாடுகளும் தங்கள் மகன் அல்லது மகளுக்கு பதிலாக குடும்பங்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

2. சமுதாயத்தால் இந்த ஜோடி அலைக்கழிக்கப்படுகிறது

தம்பதியினருடன் உறவுகளைத் தவிர்ப்பது மற்றும் துண்டித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜோடிகளின் குடும்பங்கள் மட்டுமல்லாமல், தம்பதியரை ஒதுக்கித் தள்ளி, தம்பதிகளின் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளை உருவாக்குகிறது. சமுதாய மக்கள் தம்பதியினருடன் தொடர்புகொள்வதில்லை, தம்பதிகள் இருப்பதை புறக்கணிக்கிறார்கள்.கிராமப்புறங்களில், அவர்கள் தங்களுடைய கிராமத்தில் தங்கி இருக்கிறார்கள்.

3. சமூக அழுத்தம் ஜோடி வாழ்க்கை மன அழுத்தம் செய்கிறது

இந்திய சமுதாயத்தில் உள்-சாதி திருமணம் நன்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததால், தம்பதியர் நிறைய சமுதாய அழுத்தங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பெற்றோரின் ஒப்புதலின்றி

அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால், யாரும் தம்பதியருக்கு ஆதரவளிக்க மாட்டார்கள். அடுக்கு மாடி குடியிருப்புகள் போது, நில உரிமையாளர்கள் உள்நாட்டில் சாதி நிலைமை பற்றி ஒரு பிரச்சினை உருவாக்க கூடும். இந்த ஜோடிக்கு எந்தவொரு நண்பரும் இருக்கக்கூடாது, எந்தவொரு உறவினரும் எந்தவொரு உதவியும் செய்ய முன்வர மாட்டார்கள்

4. வாழ்க்கை வேறுபாடுகள் சமாளிக்க கடினமாக உள்ளன

வேறுபட்ட சாதிகளுக்குச் சொந்தக்காரர் என்பதால், கூட்டாளிகள் வெவ்வேறு வாழ்க்கை மற்றும் கலாச்சாரங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த வேறுபாடுகளை அவர்கள் சரிசெய்ய வேண்டும் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். தம்பதிகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிடுகிறார்கள், ஏனெனில் வாதங்கள் மற்றும் சண்டைகள் ஜோடிகளுக்கு மத்தியில் ஒரு பொதுவான நிகழ்வாக மாறியுள்ளன.

5. திருமண வாழ்க்கையில் குடும்ப உறுப்பினர்களின் தொடர்ச்சியான குறுக்கீடு

குடும்பங்கள் உள்நாட்டிலுள்ள திருமணத்தை ஒப்புக்கொண்டாலும், தம்பதிகளின் வாழ்க்கையில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தொடர்ச்சியாக தலையிடுவது ஒரு அறிவிப்பு. அவர்கள் தங்களது குடும்பம் மற்றும் ஜாதி விதிகளை தம்பதியினர் மீது சுமத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். இத்தகைய அழுத்தங்களின் கீழ் காதல் பொதுவாக பின்னடைவு ஏற்படுகிறது.

6. உயர்ந்த சிக்கலானது உறவை சேதப்படுத்தும்

கூட்டாளிகளில் ஒருவர் தனது / அவள் சாதி, அவரது / அவள் கூட்டாளியின் சாதியைவிட மிக உயர்ந்தவராகவும், சிறந்தவராகவும் இருப்பதாக நினைக்கலாம். இது நபர் ஒரு மேன்மையான சிக்கலான உருவாக்க மற்றும் அவர் / அவள் ஒரு இழிவான முறையில்

பங்குதாரர் சிகிச்சை தொடங்கலாம். காலப்போக்கில், இது கோபத்திற்கு வழிவகுக்கும், இறுதியில் திருமணத்தை உடைக்கலாம்.

7. தம்பதியருக்கு சர்வைவல் மிகவும் கடினமாகிவிடுகிறது

நாட்டில் கௌரவம் கொலைகள் மிகவும் பரவலாகி விட்டன. தேசிய குற்றப்பதிவு பணியியல் புள்ளிவிவரங்கள் 2015 ஆம் ஆண்டில் 251 ஆக உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கின்றன. நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ளுங்கள், இவை மட்டுமே கூறப்படும் வழக்குகள். ஆகையால், தம்பதியர் நிலையான அச்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பது தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் உயிர்வாழ்வது மிகவும் கடினமாகிவிடும்.

8. நிதி பிரச்சினைகள் ஜோடி எதிர்நோக்கும்

தம்பதியர் தனக்குள்ளேயே தற்காத்துக் கொள்ளத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அவர்களது குடும்பத்தினர் அல்லது நண்பர்களுக்கு எந்த ஆதரவும் இல்லை. தம்பதிகள் சிலர் ஜீவனை சம்பாதிக்க முயற்சி செய்து தங்கள் வாழ்நாளில் தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ முயற்சிக்கும்போது கூட தடைகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இவை எல்லாம் காரணமாக, நிதி பிரச்சினைகள் ஜோடி எதிர்நோக்கும், கூட்டணி மீது மேலும் உணர்ச்சி விகாரம் வழிவகுக்கிறது.

9. தொழில் ரீதியாக தம்பதியும் கஷ்டப்பட வேண்டும்

பல முறை, இந்த ஜோடி தொழில் ரீதியாக பாதிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டாளிகளும், பணியிடம் நபர்களும், அந்தப் பங்காளர்களை வெறுப்புடன் நடத்தலாம். உழைக்கும் இடத்தில் ஒருவரைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடும், மேலும் நியாயமற்ற காரணங்களில் இருந்து விலகியிருக்கலாம்.

10. தம்பதியர் ஒரு தவறான வழியைக் கேட்க வேண்டும்

திருமணத்திற்குப் பிறகு, தம்பதியர் ஒரு தவறான வழியைக் கேட்க வேண்டும். திருமணத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும்,

உறவினர்களும் நண்பர்களும் தம்பதியரை அவமானப்படுத்தவும் அவமானப்படுத்தவும் வழிகளை தேடுகிறார்கள். உதாரணமாக, மனைவியின் மகள், மருமகன் மற்றும் குடும்பத்தில் உள்ள அத்தை ஆகியோரால் அவரது உடை உடைமை, அவளுடைய தோற்றம், முதலியன எப்போதும் விமர்சிக்கப்படுகிறது.

11. குழந்தைகளை வளர்க்கும் போது அந்த ஜோடி கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்

தங்கள் குழந்தைகளை உயர்த்தும் பிரச்சினையில் இருவருக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படலாம். உதாரணமாக, குழந்தைகள் பின்பற்ற வேண்டிய எந்த மதம் அல்லது சாதி பற்றிய கருத்து வேறுபாடு இருக்கும். என்ன பண்டிகைகளை கொண்டாடுவது, கடவுளை வணங்க வேண்டும், என்ன கலாச்சார நெறிமுறைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் - இது உறவு மீது எடுக்கும்.

12. சாதி திருமணத்தில் உள்ள உறுதியற்ற தன்மை

தம்பதிகளுக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசமான வேறுபாடு மற்றும் விருப்பம் இருப்பதால், ஒரு சாதி திருமணம் உடைப்புக்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். அன்பைத் தழுவக்கூடிய பிற சமூக அழுத்தங்களைச் சேருங்கள். எனவே, ஒரு சாதி தம்பதியின் திருமணம் மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை பொதுவாக மிகவும் நிலையற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

13. உளவியல் ரீதியாக இடையிலான சாதி திருமணம் தீர்ந்து வருகிறது

ஒருவருக்கொருவர் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால், அந்த தம்பதியினர் தங்கள் முடிவைச் சிந்தித்து, ஒருவருக்கொருவர் பழிவாங்க வேண்டும். இதன் விளைவாக, தம்பதியர் விரக்தியடைந்து ஒருவருக்கொருவர் மகிழ்ச்சியற்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

14. சாதி தம்பதிகளின் குழந்தைகள் கூட பாகுபாடு காண்பார்கள்

சாதி அல்லது மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், எந்த ஜாதியினரின் சச்சரவில் எப்போதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கப்பட்டாலும், அவர்கள் இதைப் பற்றி ஒரு தெளிவான பதில் கொடுக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள், இதன் காரணமாக அவர்கள் மற்றவர்களிடம் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள்.

15. ஒரு சாதி திருமணத்தில் பரம்பரை தொடர்பான பிரச்சினைகள் பொதுவானவை

பொதுவாக, இரு குடும்பங்களும் இடையிலான தம்பதியரை ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறினால், பரம்பரை தொடர்பான பிரச்சினைகள் பொதுவானவை. சொத்துரிமை மற்றும் செல்வத்துடனான சச்சரவுகளைச் சமாளிக்க அவர்களது உரிமைப் பங்கைப் பெறுவதற்காகச் சாதி தம்பதியர் இருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் பார்க்க முடியும் என, இண்டர்நெட் ஜோடி ஜோடி ஒன்றாக குடும்ப பிரச்சினைகள் மற்றும் பிரச்சனைகள் வழியாக செல்ல வேண்டும் மற்றும் ஒரு மகிழ்ச்சியான திருமண வாழ்க்கை வேண்டும். இந்த பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதற்கும் ஒருவரையொருவர் உதவுவதற்கும் தயாராக இருப்பதன் மூலம், ஒரு சாதி தம்பதிகள் ஒரு வளமான திருமண வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற முடியும்.

Problems of minorities and the marginalized

சமூக விலக்கு

சமூக விலக்கு அல்லது சரணடைதல் , அல்லது சமூக ஓரங்கட்டுதல் , சமூகத்தின் பரம்பரை சமூக தீமை மற்றும் புறக்கணிப்பு ஆகும். இது ஐரோப்பாவில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல் மற்றும்

முதல்பிரான்சில் பயன்படுத்தப்பட்டது.^[1] இது கல்வி , சமூகவியல் , உளவியல் , அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் உட்பட துறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சமூக விலக்கு என்பது தனிநபர்கள் அல்லது மக்கள் வேறுபட்ட குழு உறுப்பினர்களுக்கு பொதுவாக கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு உரிமைகளும், வாய்ப்புகளும், வளங்களும், மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் மனித உரிமைகளை கடைபிடிப்பதற்கான அடிப்படையானது ஆகியவற்றில் இருந்து தனிநபர்களோ அல்லது மக்கள் முறையாகத் தடைசெய்யப்பட்ட செயல்முறை அந்த குறிப்பிட்ட குழுவில்^[3] (எ.கா. வீட்டுவசதி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம், குடிமகன் ஈடுபாடு, ஜனநாயக பங்கேற்பு, மற்றும் முறையான செயல்முறை) ஆகியவற்றிற்குள்.

சமூக ஒதுக்கீட்டின் விளைவாக ஏற்படும் புறக்கணிப்பு அல்லது குறைபாடு காரணமாக ஒரு நபரின் சமூக வர்க்கம் , இனம், தோல் நிறம், மத அடையாளங்கள், இனவழி, கல்வித் தகுதி , சிறுவயது உறவுகள்,^[4]வாழ்க்கைத் தரநிலைகள் அல்லது தோற்றம் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்படலாம். பாரபட்சமின்றி இத்தகைய விலக்களிப்பு வடிவங்கள், இயலாமை , சிறுபான்மையினர் , LGBTQ + மக்கள், போதை மருந்து பயனர்கள் ,^[5] நிறுவன பராமரிப்பாளர்,^[6] வயதானவர்கள் மற்றும் இளம் வயதினருக்கும் பொருந்தும் . ஒரு மக்கள்தொகையின் உணரப்பட்ட விதிமுறைகளிலிருந்து எந்த வழியிலிருந்தும் விலகிச் செல்லும் எனவும், சமூக விலக்கத்தின் கடுமையான அல்லது நுட்பமான வடிவங்களுக்கு உட்படுத்தப்படலாம்.

சமூக விலக்கு விளைவு என்னவென்றால் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபர்கள் அல்லது சமூகங்கள், அவை வாழும் சமூகத்தின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் வாழ்வில் முழுமையாக பங்கேற்பதில் இருந்து தடுக்கப்படுகின்றன.^[7] இது ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், அல்லது விலக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து பரப்புதல் ஆகியவற்றின் எதிர்ப்பிற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

சமூக விலக்கு என்பது முற்போக்கான சமூக முறிவு, குழுக்கள் மற்றும் சமூக உறவுகள் மற்றும் நிறுவனங்களில் இருந்து தனிநபர்களை ஒரு பன்முக வழிமுறை செயல்முறையாகும், அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் சாதாரண, சாதாரணமாக பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக பங்கேற்பதைத் தடுக்கிறது.^[9]

ஒரு மாற்று கருத்தாய்வு, சமூக விலக்கு கோட்பாட்டளவில் தனித்தனி அல்லது குழு மட்டத்தில் நான்கு கூட்டு பரிமாணங்களில் வெளிப்படுகிறது: சமூக உரிமைகளுக்கு போதுமான அணுகல், பொருள் இழப்பு, வரையறுக்கப்பட்ட சமூக பங்கேற்பு மற்றும் ஒழுங்குமுறை ஒருங்கிணைப்பு

இல்லாதது. தனிப்பட்ட அபாய காரணிகள் (வயது, பாலினம், இனம்) ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த விளைவாக இது கருதப்படுகிறது;

தனிப்பட்ட விலக்கல்

"ஓரளவிற்கு மனிதன் ... இரண்டு சமுதாயங்களில் வாழ்கிறார், இரண்டு சமுதாயங்களில் வாழ்கிறார் என்றும், மாறாக வேறு ஆனால் விரோதம் கொண்ட கலாச்சாரங்கள் அல்ல என்றும் ... அவரது மனது இரண்டு வித்தியாசமான மற்றும் பயனற்ற கலாச்சாரங்கள் உருகுவதாகவும், , முற்றிலும் அல்லது பகுதியாக, உருகி. " ^[11]

சமுதாயத்தில் அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பிலிருந்து தனிநபரின் சமூக விலக்கம் தனி நபரின் விலையில் விளைகிறது. ^[12] 1900 களின் நலன்புரி சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னர் [நலன்புரி](#) முறையிலிருந்து [ஒற்றைத் தாய்மார்கள்](#) விலக்கப்படுவதற்கு உதாரணம் ஆகும். [சமுதாயத்தின்](#) ஒரு கரிம செயல்பாடு மற்றும் சமுதாயத்தில் பயனுள்ள உழைப்புக்கான இழப்பீடாக சமூகத்தின் உற்பத்தித்திறன் வாய்ந்த உறுப்பினராக இருப்பதற்கான அடிப்படை வழிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நவீன நலன்புரி அமைப்பு அடிப்படையிலானது. சமுதாயத்தில் ஒரு ஒற்றை தாயின் பங்களிப்பு [முறையான வேலைவாய்ப்பின்](#) அடிப்படையில் இல்லை, ஆனால் குழந்தைகளுக்கு நலன்புரி வசதி என்பது ஒரு தேவையான சமூக செலவினமாகும். சில தொழில் சூழல்களில், கவனிப்பு வேலை குறைவாக உள்ளது மற்றும் [தாய்மை](#) வேலைவாய்ப்பிற்கு ஒரு தடையாக காணப்படுகிறது. ^[13] ஒரு தனிமனிதர், "நன்மை பயக்கும்" வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தனித்துவமான தாய்மார்களுக்கு எதிரான ஒரு கலாச்சார சார்பு ஆகியவற்றின் மூலம் மட்டுமே சமூகத்திற்கு அர்த்தமுள்ள வகையில் பங்களிக்க முடியும் என்ற கருத்தின் காரணமாக [குழந்தைகளின்](#) சமூகமயமாக்கலில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாத்திரங்கள் இருந்த போதிலும், ஒற்றைத் தாய்மார்கள் முன்னதாகவே புறக்கணிக்கப்பட்டனர். தந்தையின் ஒரே பணியாளர் பணக்காரர் எனக் கருதப்பட்டபோது, அவரது ஓரங்கீரமைப்பு முதன்மையாக வர்க்க நிலைப்பாட்டின் ஒரு அம்சமாக இருந்தது. சமுதாயத்தில் ஒற்றை தந்தைகள் ஒப்புதல் மற்றும் பொது கவனக்குறைவு / குறைபாடற்ற ஆண்களை 'சமாளிக்கும் சமுதாயம் காரணமாக சோனோ தந்தையர் கூடுதல் சோதனைகள் கொண்டு வருகிறார். மே 2004 இல் [அமெரிக்க அகாடெமி ஆஃப் பீடியாட்ரிக்ஸ்](#) வெளியிட்ட தந்தையின் பாத்திரத்தின் அசல் மருத்துவ அறிக்கையில் இருந்து மாற்றங்களை ஆராய்வதன் மூலம் தேவைப்படும் பங்கேற்பு பெற்றோரின் ஒப்புதலைக் கண்டறியலாம். ^[14] எட்டு வாரம் தந்தை விடுப்பு ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு நல்ல உதாரணம் . சிறுவர்களுக்கு

உதவுவதன் மூலம், குழந்தை மற்றும் குடும்ப கட்டமைப்பு மீது அதிக செல்வாக்கைச் செலுத்துவதற்கும், தந்தையின் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்துவதற்கும் குழந்தை நல மருத்துவர்கள் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ^[15]

மேலும் பரந்த அளவில், பல பெண்கள் சமூக விலக்குக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். சமுதாயத்தில் வெள்ளைமக்கள் பெண்களை ஓரங்கட்டிவிடுவதன் நேரடி பிரதிபலிப்பாக மேற்கத்திய பெண்ணிய இயக்கத்தை முசா-மிதா விவாதிக்கிறது. ^[16] பெண்கள் உழைப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் மற்றும் வீட்டிலுள்ள பணிகள் மதிக்கப்படவில்லை. ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் சமமாக தொழிலாளர் மற்றும் தொழிலாளர் மற்றும் பொதுத்துறை மற்றும் வீட்டுப் பகுதிகளில் பங்கேற்க வேண்டும் என்று பெண்ணியவாதிகள் வாதிட்டனர். வேலைவாய்ப்புக்கான அதிகரிப்பு மற்றும் குழந்தை வளர்ப்பை ஒரு மதிப்புமிக்க வடிவமாக அங்கீகரிப்பதற்காக தொழிலாளர் சட்டங்களில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினார்கள். இன்று சில இடங்களில், பெண்கள் இன்னமும் நிர்வாக பதவிகளில் இருந்து ஓரங்கட்டப்பட்டு, மேலதிக நிர்வாக நிலைகளில் ஆண்கள் விட குறைவாக சம்பாதிக்கின்றனர். ^[17]

தனி நபர் பிரிவின் மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு என்பது தொழிலாளிடமிருந்து குறைபாடுகள் உள்ள நபர்களின் விலக்கு ஆகும். கிராண்ட்ஸ் குறைபாடு உள்ளவர்களிடமிருந்து பணியாளர்களை பணியமர்த்துவது, வேலை இழப்பு விகிதம் அதிகரிப்பது, பணியிடத்தில் அதிக விபத்துகளை உருவாக்குதல் போன்றவற்றை பணியமர்த்துவது பற்றி முதலாளித்துவ பார்வையில் விவாதிக்கிறது. ^[18] கேன்டோர் குறைபாடுகள் கொண்ட மக்களுக்கு அதிக செலவில் அதிக செலவில் முதலாளித்துவ கவலையை விவாதித்துள்ளார். ^[18] பெரும்பாலான மேற்கத்திய நாடுகளில் தடுக்க சட்டத்தின் போதும், குறைபாடுகள் உள்ள தனிநபர்களின் ஓரங்கட்டல், மற்றும் கல்வி முறைகள், திறன் மற்றும் பல ஊனமுற்ற மக்களை பயிற்றுவித்தல் போன்றவை. ^[18]

லெஸ்பியன்-கே-பைசெக்ஸுவல்-டி.ரான்ஸ்ஜெண்டர் (எல்ஜிஜிடி) மற்றும் பிற பாலியல் வல்லுறவுகள் ஆகியோரின் பாலியல் சார்புகள் மற்றும் பாலின அடையாளம் ஆகியவற்றின் விலக்கல்களும் உள்ளன. LGBT நபர்கள் மற்றும் ஒரே மாதிரியான பாலின பாத்திரங்கள் பற்றிய எந்தவிதமான ஒரே மாதிரியான மாநிலங்களையும் சமூகங்களையும் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று யோகியாகார்ட் கோட்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

"ஒரு பெரிய நகரத்தின் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலை, சமய அல்லது கலாச்சாரக் குழுவுக்கும் தனிமைப்படுத்தல் பொதுவானது, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த உணர்வுகள், மனப்பான்மைகள், குறியீடுகள், அதன் சொந்த சொற்கள் ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறது, இவை மற்றவர்களிடம் மட்டுமே நன்கு அறிந்தவை." ^[19]

சமூக விலக்கல்

பல சமூகங்கள் இன ஒதுக்கல் (எ.கா., [கருப்பு](#))

(எ.கா., [தீண்டத்தகாதவர்கள்](#) அல்லது [இந்திய ஜாதி](#)

[அமைப்புகளில் தலித்துகள்](#) அல்லது [தலித்துகள்](#)) மற்றும் பொருளாதார (எ.கா.

ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள ஒரு [பழங்குடி](#) சமூகமாகும். பழங்குடியினர் சமூகங்களின் அடிப்பணிதல்காலனித்துவத்தின் ஒரு விளைவாகும். [காலனித்துவத்தின்](#) விளைவாக, பழங்குடியின மக்கள் தங்கள் நிலத்தை இழந்தனர், வறிய பகுதிகளில் தள்ளப்பட்டனர், அவர்களின் வாழ்வாதார ஆதாரங்களை இழந்தனர், மற்றும் தொழிலாளர் சந்தையில் இருந்து விலக்கப்பட்டனர். கூடுதலாக, பழங்குடியினர் சமூகத்தை [கட்டாயப்படுத்தி](#), அவர்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் மதிப்புகளை இழந்தனர் மற்றும் சமூகத்தில் தங்கள் உரிமைகளை இழந்தனர். ^[20] இன்றைய பல்வேறு பழங்குடியினர் சமூகங்கள், சமுதாயத்திலிருந்து "வெள்ளையின மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதும், அரைகுறையான குழுக்களின் தேவைகள் அல்ல" "நடைமுறைகளை, கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களின் வளர்ச்சியின் காரணமாக தொடர்ந்து வருகின்றன. ^[21] யீ மேலும் [சிறுபான்மை](#) சமூகங்களுக்கு [ஓரளவையும்](#) [இணைத்துக்கொள்கிறது](#), அதே நேரத்தில் வலுவற்ற கருத்துகள் மற்றும் சொற்பொழிவுகளை பேணுதல் மற்றும் செயல்படுத்துவது என்ற கருத்தை விளக்குகிறது. ^[21] [ரன்-கீழ் கவுன்சில்](#) [தோட்டங்களில் வசிக்கும் ஏழை மக்கள்](#) மற்றும் உயர் குற்றம் கொண்ட பகுதிகள் [சமூக இழப்புக்கு](#) பூட்டப்படலாம். ^[22]

பிற பங்களிப்பாளர்கள் [[தொகு](#)]

சமூக விலக்கு பல பங்களிப்பாளர்களிடம் உள்ளது. முக்கிய பங்களிப்பாளர்கள் இனம், வருமானம், வேலைவாய்ப்பு நிலை, சமூக வர்க்கம், புவியியல் இடம், தனிப்பட்ட பழக்கம் மற்றும் தோற்றம், கல்வி, மதம் மற்றும் அரசியல் தொடர்பு ஆகியவை அடங்கும்.

வேலையின்மை

விலக்குவதற்கான பல பரிமாணத்தை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளையில், ஐரோப்பிய ஒன்றிய மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் கொள்கை வேலை, வேலையின்மை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அல்லது குறைந்தபட்சம் சமூக விலக்குடன் தொடர்புபடுத்தப்பட வேண்டும். நவீன சமுதாயங்களில், பணம் சம்பாதித்து வருமானம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆதாரமாக மட்டுமல்லாமல், சேவைகளை வாங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், தனிநபர்களின் அடையாளம் மற்றும் தன்னிறைவு உணர்வு ஆகியவற்றின் ஊற்றாகும். பெரும்பாலான மக்கள் சமூக நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் சமுதாயத்தில் உட்பொதிந்த உணர்வு ஆகியவை அவற்றின் வேலைகளை சுற்றி சுழலும். வறுமை மற்றும் வீடற்ற தன்மை போன்ற கடுமையான சமூக விலக்குகளின் குறியீடுகள் பல, பொதுவாக பணியில் இருந்து பெறப்பட்ட நாணய வருமானத்தை சார்ந்தது. சமூக விலக்கு நீண்ட கால வேலைவாய்ப்பின்மையின் விளைவாக இருக்கலாம், குறிப்பாக பலவீனமான நலன்புரி பாதுகாப்பு வலைகள் கொண்ட நாடுகளில். ^[23] இவ்வாறு விலக்குவதை குறைக்கும் கொள்கை தொழிலாளர் சந்தையில் கவனம் செலுத்துகிறது:

- ஒருபுறம், தனிநபர்களை முதலாளிகளுக்கு விலக்களிப்பதற்கான அபாயத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், அதாவது "வேலைவாய்ப்பை" அதிகரிக்கச் செய்வது.
- மறுபுறம், முதலாளிகள் தங்கள் வேலைவாய்ப்பு கொள்கையில் கூடுதலானவர்களாக இருக்க வேண்டும் (மற்றும் / அல்லது கட்டாயப்படுத்துதல்) ஊக்குவிக்க.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் EQUAL சமுதாய முன்முயற்சியில் தொழிலாளர் சந்தையில் உள்ளூணர்வை அதிகரிக்க வழிகாட்டுதல்களை மேற்கொண்டது. சமூக ஒதுக்கீட்டின் மீதான வேலை இன்னும் பரந்த அளவில் உறுப்பினர் மாநில அரசாங்கங்களிடையே ஒருங்கிணைந்த திறந்த முறைகள் (OMC) மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மதம்

சில மத மரபுகள் தனிநபர்களின் மதகுருக்கள் மத போதனைகளிலிருந்து விலகிச் செல்லுமாறு பரிந்துரைக்கின்றன, சில சந்தர்ப்பங்களில் குடும்ப உறுப்பினர்களால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சில மத அமைப்புகள் விமர்சகர்களின் தணிக்கை அனுமதி.

சமூகங்கள், தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்கள் ஆகியவை சமூக ரீதியில் தங்கள் மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒதுக்கி வைக்கப்படலாம். மத சிறுபான்மையினர் மற்றும் [வகுப்புவாத வன்முறைகளுக்கு](#) எதிரான சமூக விரோதம் சிறுபான்மையினரின் மத நடைமுறைகளை கட்டுப்படுத்தும் கொள்கைகள் இல்லாத அரசாங்கங்களில் நடைபெறுகின்றன. சர்வதேச [மத சுதந்திரத்தின்](#) மீதான [பியூ ஆராய்ச்சி மையத்தின்](#) ஒரு ஆய்வு, ^{[24] [25]} 61 சதவீத நாடுகளில் சமூக சிறுபான்மையினர் சமூக சிறுபான்மையினரை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. ^[26] [பாகிஸ்தான்](#), [இந்தியா](#), [இலங்கை](#), [ஈராக்](#), மற்றும் [பங்களாதேஷ்](#) ஆகியவற்றிற்கு ஐந்து மிக உயர்ந்த சமூக விரோதப் போக்கு இருந்தது. ^[27] 2015 ஆம் ஆண்டில், சமூகப் போராட்டம் 2013 ல் வீழ்ச்சியடைந்ததாக பியூ அறிவித்தது, ஆனால் யூதர்களின் கொடுமை அதிகரித்தது. ^[28]

சமூகச் சேர்க்கைகள்

சமூக நீக்கம், சமூக விலக்கு தொடர்பில், சமூக விலக்குக்கு வழிவகுக்கும் (அல்லது வழிவகுத்தது) சூழ்நிலைகளையும் பழக்கங்களையும் மாற்றுவதற்கான [உறுதியான நடவடிக்கை ஆகும்](#). சமுதாயத்தில் பங்கேற்க, அவர்களின் அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பின்தங்கிய நபர்களின் திறனை, வாய்ப்பு மற்றும் கௌரவம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான செயல்பாடாக [உலக வங்கி](#) சமூக சேர்ப்பை வரையறுக்கிறது. ^[29] [உலக வங்கியின் உலகளாவிய அபிவிருத்தி அறிக்கையானது வேலை மாற்றத்தின் தன்மையைப் பற்றிய](#) ^[29] மனித வள மூலதனத்தில் மேம்பட்ட சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் சிறந்த முதலீடுகள் மற்றும் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் சமூக உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துகிறது என்று கூறுகிறது.

உலகெங்கிலும் பல அதிகார வரம்புகளில் சமூக சேர்த்த மந்திரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர், மற்றும் சிறப்பு பிரிவுகள் நிறுவப்பட்டன. 2002 இல் பிரதம மந்திரி [டோனி பிளேயர்](#) நிறுவிய பிரிட்டனின் [சமூக விலக்கு பிரிவின்](#) அடிப்படையில், ரான் 2002 ல் சமூக ஊக்கத் துவக்கத்தை நிறுவினார். இது 2002 இல் சமூக ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியை நிறுவினார். மான்சிங்கர் [டேவிட் காப்போவும்](#), பிரீமியர் மற்றும் கேபினெட் துறையின் துறையின் ஒரு பிரிவினரும் பணியாற்றினர். [தென் ஆப்பிரிக்க அமைச்சரவை](#) நிர்வாகக் குழுவில் Cappo அமர்ந்து பின்னர் சமூக தீர்ப்பைக் குறைப்பதற்காக பரந்த அதிகாரங்களுடன் சமூக உட்பூட்டு ஆணையரை நியமிக்கப்பட்டார். Cappo பெரும்பாலான சமூக தீமைகள் ஒரு நிறுவன பதில் விட ஒரு "சேர்ந்து" தேவைப்படும் பல காரணங்கள் என்று கொடுக்கப்பட்ட முகவர் முழுவதும் சுற்றி செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார். ^[30] இந்தத்

திட்டம், [வீடற்றவர்களை](#) எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான தந்திரோபாயங்களில் தெற்கு ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தால் ஒரு பெரிய முதலீட்டைத் தோற்றுவித்தது, "கடினமான தூக்கம்" வீடற்ற மக்களுக்கு உயர் தரமான உள் நகர்ப்புற குடியிருப்புகள், வீட்டிற்குச் செல்வதற்கான உள்நோக்கம் ^[31] மற்றும் ICAN பள்ளி வைத்திருத்தல் விகிதங்களை மேம்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்ட நெகிழ்வான சுற்றல் திட்டம். இது Cippo இன் "ஸ்டாப்பிங் அப்" அறிக்கையைத் தொடர்ந்து மனநல சுகாதார சேவைகளை சீரமைப்பதற்கு முக்கிய நிதியுதவி இதில் உள்ளடங்கியது, இது சமூகத்தின் மற்றும் இடைநிலை அளவிலான கவனிப்பு ^[32] மற்றும் ஊனமுற்றோரின் சேவைகளின் தேவைக்கு கவனம் செலுத்தியது. ^[33] 2007 ஆம் ஆண்டில் ஆஸ்திரேலிய பிரதம மந்திரி [கெவின் ரூட்ஜூலியா கில்லார்ட்டை](#) நாட்டின் முதல் [சமூக ஒருங்கிணைப்பு மந்திரியாக](#) நியமித்தார். ^[சான்று தேவை]

விளைவுகள்

உடல்நலம்

[ஒரினச்சேர்க்கையாளர்களில்](#), மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து, ^[35] [தற்கொலை](#) மற்றும் போதைப் பழக்கத்திலிருந்து விலகி உளவியல் ரீதியான உணர்ச்சியின் பாதிப்புகளின் முடிவுகள்.

விஞ்ஞானிகள் ஆரோக்கியத்தில் இனவெறி தாக்கத்தை ஆய்வு செய்கின்றனர். கலிஃபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில், [பெர்க்லி பல்கலைக்கழகத்தில்](#) ஒரு சமூக [நோய்த்தாக்கவியலாளர் அமானி நூரு-ஜெட்டர்](#), [நீண்டகால மன அழுத்தத்தை](#) வெளிப்படுத்துவது இனவாத குழுக்களிடையே சுகாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கலாம் என்று hypothesizing. ^[36] மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பேராசிரியரும், பொது சுகாதாரப் பள்ளியில் பேராசிரியருமான [Arline Geronimus](#) மற்றும் அவரது சக ஊழியர்கள், தீவிர வறுமையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் [உளவியல்](#) சார்ந்த வயது முதிர்ச்சி நோய்களை ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தலாம் என்று கண்டறிந்தனர். ^[37] 2015 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆய்வில், "டெட்ராய்ட் சமூக அடிப்படையிலான மாதிரியில் ரேஸ்-வம்சம், வறுமை, நகர ஸ்ட்ரைக்கர்ஸ் மற்றும் டெலோம்ரே நீளம்" என்ற தலைப்பில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில், வாழ்க்கைத் தரத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகளின் தாக்கத்தை தீர்மானிக்கவும் பல பல்கலைக்கழகம் சமூக விஞ்ஞானிகள், செல்லுலார் உயிரியலாளர்கள் மற்றும் சமூகப் பங்காளிகள்,

ஆரோக்கியமான சுற்றுச்சூழல் பங்களிப்பு (HEP) போன்றவை, வெள்ளை, ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க மற்றும் மெக்சிகன் இனம் என்ற ஏழை மற்றும் மிதமான வருமானம் கொண்ட மக்கள் தொகையை அளவிடுவதற்கு. ^{[37] [38]}

2006 ஆம் ஆண்டில், விலக்கு மற்றும் மூளை செயல்பாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையே சாத்தியமான இணைப்புகளில் ஆராய்ச்சி கவனம் செலுத்தியது. ^[39] ஜோர்ஜியா பல்கலைக்கழகம் மற்றும் சான் டியாகோ மாநில பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றால் வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுகள், குறைப்பு மூளை செயல்பாடு மற்றும் மோசமான முடிவெடுக்கும் வழிவகுக்கும் என்று கண்டறியப்பட்டது. ^[39] இத்தகைய ஆய்வுகள் சமூகவியலாளர்களின் முந்தைய நம்பிக்கையுடன் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சமூக விலகுதல் விளைவு கடந்தகால ஆய்வு ஆய்வில் பொருள்முதல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் அடிமையாதல், மற்றும் குற்றம் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையதாகக் கருதப்பட்டது. ^{[40] [41]}

பொருளாதாரம்

சமூக விலக்கு பிரச்சனை பொதுவாக சமமான வாய்ப்பினைக் கொண்டிருக்கிறது, ஏனெனில் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அத்தகைய ஒதுக்கீட்டில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். சில குழுக்களின் விளிம்புமையாக்கம் என்பது பொருளாதார ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட ஐக்கிய இராச்சியம் மற்றும் அமெரிக்கா உட்பட பல பொருளாதார ரீதியாக வளர்ந்த நாடுகளில் ஒரு சிக்கல் ஆகும். ^[சான்று தேவை]

சமூக பணி நடைமுறையில் உள்ள தாக்கங்கள்

ஒரளவிற்கு வரையறுக்கப்படுவதையும் விளக்கி, அதைக் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு மட்டங்களிலும், இப்போது சமூக வேலை நடைமுறைக்கு அதன் தாக்கங்களை ஆராய வேண்டும். முல்லாலி (2007), "தனிப்பட்ட அரசியல் என்பது" மற்றும் சமுதாயத்தில் பெரிய கட்டமைப்புகளுடன் தொடர்புடையது என்பதை அங்கீகரிப்பதற்கான தேவையை விவரிக்கிறது, இதனால் தனிநபர்களிடையே பல்வேறு வகையான ஒடுக்குமுறைகளை விளைவிப்பதன் மூலம் ஓரங்கட்டப்படுகிறது. ^[43] சமூக தொழிலாளி ஒடுக்குமுறையின் உன்னத இயல்பை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியம். சமூக தொழிலாளி ஒரு பகுதியினருக்கு தீங்கற்ற மற்றும் நடுநிலையான அணுகுமுறை அவசியம். தொழிலாளி ஒரு முறைமையான பிரச்சனையாக அடக்குமுறை மற்றும் பக்கவாட்டுப் பகுதியை புரிந்து கொள்ள ஆரம்பிக்க வேண்டும், தனி நபரின் தவறு அல்ல. ^[43]

ஒரு ஒடுக்குமுறை எதிர்ப்பு முன்னோக்கின் கீழ் செயல்பட்டு, சமூக தொழிலாளி ஒருவர் வாழ்ந்த, தனிமனிதனின் அகநிலை அனுபவங்களையும், அவர்களின் கலாச்சார, வரலாற்று மற்றும் சமூக பின்னணியையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். சமுதாயத்தின் மதிப்புமிக்க உறுப்பினராகவும், அடக்குமுறை மற்றும் ஓரங்கட்டுதல் (முல்லாலி, 2007) ஆகியவற்றிற்கு பங்களித்த கட்டமைப்பு காரணிகளாகவும் செயல்படுவதில் தொழிலாளி அரசியல்வாதியாக இருக்க வேண்டும்.^[43] சமூக தொழிலாளர்கள் எந்தவொரு ஆதரவையும் பெறாத தனிநபர்களையும் சமூகங்களையும் பாதிக்கும் உலகளாவிய சக்திகளை பெயரிடும் மற்றும் பெயரிடுவதில் ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும், அவர்கள் ஒருமுறை அறிந்த சமுதாயத்திலிருந்து (ஜார்ஜ், P, SK8101, விரிவுரை, அக்டோபர் 9, 2007).

சமூக தொழிலாளி தொடர்ந்து தொடர்ந்து பிரதிபலிப்புடன் இருக்க வேண்டும், ஒரு வேகமான உலகில் வாழும் தனிநபர்களின் நனவான அகநிலை உண்மைகளை நனவுப்படுத்தவும், அதிகரிக்கவும், புரிந்து கொள்ளவும், பயம் மற்றும் பாதுகாப்பற்ற தன்மை தொடர்ச்சியாக தனிநபரை ஒட்டுமொத்தமாக அடிபணியச் செய்து, மேலாதிக்க சக்திகளை நிலைநிறுத்த, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை மென்மையாக்கும் போது.^[44]

தொழில்சார் சமூகத் தொழிலாளர்கள் இல்லாத சில தனிநபர்களும் குழுக்களும் ஓரங்கட்டப்பட்ட நபர்களுடன் உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்வதன் மூலம், உறவினர் பாதுகாப்பு மற்றும் ஆதரவை அளிப்பதன் மூலம், உதாரணமாக, வீடற்ற அமைச்சின் மூலம். இந்த உறவுகள் ஓரங்கட்டப்பட்ட நபர்களை மதிப்பிட்டு முக்கியத்துவத்துடன் அவர்களுக்கு ஒரு அர்த்தமுள்ள தொடர்பை வழங்குகிறது.

உலகம் முழுவதும் மில்லியன் கணக்கான மக்களை பாதிக்கும் ஒரு அனுபவம் மார்ஜினலிட்டி. ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒப்பீட்டளவில் சிறிய கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனர், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் உள்ளன. இது சமுதாயத்தில் பங்களிப்பு செய்வதில் ஊனமுற்றவர்களிடமிருந்தே முடிகிறது. ஒரு தீய வட்டம் அமைக்கப்பட்டு, நேர்மறை மற்றும் ஆதரவான உறவுகளின் குறைபாடானது, உள்ளூர் வாழ்க்கையில் பங்கு பெறாமல் தடுக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது, இதனால் மேலும் தனிமைப்படுத்தப்படும். இது மனிதர்களின் வளர்ச்சிக்கும்,

சமுதாயத்தின் மீது மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். மக்கள் நலனுக்காக, ஆரோக்கியமான, ஆக்கபூர்வமான வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதற்கான ஒரு இயல்பான சூழலை உருவாக்குவதே வளர்ச்சியின் குறிக்கோள் ஆகும். வளர்ச்சி என்பது பரவலாக பங்கேற்பு அடிப்படையில் பரவலாக கருதப்படுகிறது. வளர்ச்சிக்கு உலகெங்கிலும் உள்ள பெரும்பான்மையான மக்களை மார்கினாலஜி தடுக்கிறது. இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாகும், மேலும் பல காரணிகள் உள்ளன. இந்தக் சிக்கலான மற்றும் கடுமையான சிக்கல் கொள்கை அளவில் கேட்கப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டமானது ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் மற்றும் அவற்றைக் குறைப்பதற்கு வழிகளைக் கையாள்கிறது.

ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பலவீனமான குழுக்கள் பின்வருமாறு சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன:

1. பெண்கள் -

பல்வேறு பொருளாதார நிலைமைகளின் கீழ், மற்றும் குறிப்பிட்ட வரலாற்று, கலாச்சார, சட்ட மற்றும் சமய காரணிகளின் செல்வாக்கின் கீழ், புறநிலையானது பாலின சமத்துவமின்மை வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சில வேலைகள் மற்றும் ஆக்கிரமிப்புகளிலிருந்து பெண்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கலாம், சிலர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள், மற்றவர்களிடமிருந்து ஓரங்கட்டப்படுவார்கள். பொதுவாக அவர்கள் எப்போதும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும், கலாச்சாரத்திலும் ஆண்கள், உறவினர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறார்கள். பெண்கள் (அல்லது, ஆண்கள்) பொதுவான ஒற்றுமை, திறமைகள், அல்லது நடைமுறைகள் உள்ள ஒரு தனித்துவமான பிரிவை முன்வைக்க மாட்டார்கள். கீழ் வகுப்புகள், தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள், கல்வியறிவு, மற்றும் வறிய பகுதிகளுக்குச் சொந்தமான பெண்கள் தங்கள் நலன்களைக் காட்டிலும் வித்தியாசமான நிலைகளை கொண்டுள்ளனர்.

2. குறைபாடுகள் கொண்ட மக்கள் -

குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஏராளமான கருத்துவேறுபாடுகள், தீங்குவிளைவிக்கும் பழக்கவழக்கங்கள், மற்றும் பகுத்தறிவற்ற அச்சங்களுக்கு எதிராக போராட வேண்டியிருந்தது. குறைபாடுள்ள தலைமுறையினரின் சமூக மற்றும் பொருளாதார ஓரங்கீரமைப்பில் இயலாமை காரணமாக, பல ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினரைப் போலவே, பல நூற்றாண்டுகளாக மோசமான வறுமையில் வாடுபவர்களிடமிருந்து மக்களை விடுவித்தது. இந்தியாவில் ஊனமுற்றோர் விகிதம் 21.9 மில்லியன் ஆகும். மொத்த மக்கட்தொகைக்கு ஊனமுற்றோரின் சதவீதம் 2.13 சதவீதம் ஆகும். ஊனமுற்றோரின் உள்ளாட்சி மற்றும் இடைவெளிக் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. உடல்நலம் மற்றும் சுகாதார சேவைகளை அணுகும் போது முடக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான தடைகள் எதிர்கொள்கின்றன. ஊனமுற்ற பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் முதியவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் மற்றும் கவனிப்பு தேவை.

3. அட்டவணை வகுப்புகள் (தலித்துகள்) -

சாதி அமைப்பு தூய்மை மற்றும் மாசுபாடு ஆகியவற்றின் அடித்தளமான கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு கடுமையான படிநிலை சமூக அமைப்பாகும். பிராமணர்கள் உயர்மட்டத்தின் மேல் மற்றும் சுத்ராஸ் அல்லது தலித்துகள் வரிசைமுறையின் கீழ் உள்ளனர். தலித்துகள் ஓரங்கட்டப்படுவது, அவர்களின் வாழ்க்கைத் துறைகள் அனைத்தையும் பாதிக்கிறது, சிவில், அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் போன்ற அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மற்றும் தலித்துகள் பெரும்பான்மையினர் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக மற்றவர்களிடமிருந்து இன்னமும் நம்பியிருக்கின்றனர். தலித்துகள் சாதியைக் குறிக்கவில்லை, ஆனால் அடக்குமுறை, சமூக இயலாமை மற்றும் உதவியற்றவர்கள் மற்றும்

ஏழைகளாக உள்ள ஒரு குழுவில் உள்ள ஒரு குழுவைக் குறிக்கிறது. தலித்துகள் மத்தியில் எழுத்தறிவு விகிதம் மிகவும் குறைவு. அவர்கள் குறைந்த வாங்கும் சக்தியைக் கொண்டுள்ளனர், ஏழை வீட்டுவசதி நிலைமைகள் மற்றும் ஆதாரங்களையும் உரிமைகளையும் குறைவாகவே பெற்றுள்ளனர். இந்த குழுக்களுக்கு எதிரான கட்டமைப்பு பாகுபாடு, சமூக அமைப்பு மற்றும் சமூக அமைப்புமுறையின் சட்டபூர்வமான தன்மையைப் பெறுகின்ற உடல், உளவியல், உணர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார முறைகேடு வடிவத்தில் நடைபெறுகிறது. கிராமங்களில் அவர்களது குடியேற்றங்கள் பிரிக்கப்படுவது பொதுவானது, அவர்கள் மிகவும் அசிங்கமான மற்றும் வசிப்போர் நிலைமைகளில் வாழ்கின்றனர். இந்த காரணிகள் அனைத்தும் அவர்களின் உடல்நிலை, ஆரோக்கிய பராமரிப்பு மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை அணுகுவதை பாதிக்கிறது. இறப்பு விகிதம், நோயுற்ற தன்மை மற்றும் இரத்த சோகை ஆகியவற்றால் ஏற்படும் பாதிப்புக்குள்ளான குழுவில் அதிக ஊட்டச்சத்து குறைபாடு உள்ளது. ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களுக்கிடையில் சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை அவர்களின் சமூக-பொருளாதாரத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன சமூகத்தில் உள்ள நிலை.

இன்றைய உலகில் மனித உரிமை மீறல் பிரச்சினைகளில் ஒன்றான சாதி அடிப்படையிலான ஓரங்கட்டுதல், இந்தியாவில் 260 மில்லியன் மக்கள் பாதிக்கப்படுவதை மோசமாக பாதிக்கிறது. சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு சமூக மற்றும் பொருளாதார விலக்கு, வீடுகள், மறுப்பு மற்றும் பொது மற்றும் தனியார் சேவைகள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அணுகல், மற்றும் தலித்துகள் சில வகையான வேலைகளை அமல்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் பிரித்து, நவீன கால அடிமை அல்லது பிணைக்கப்பட்ட உழைப்பு முறையை உருவாக்குகிறது. இருப்பினும், சமீபத்திய ஆண்டுகளில் உறுதியான நடவடிக்கை மற்றும் சட்டபூர்வ பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக, சாதி அடிப்படையிலான ஓரங்கடீப்பின் தீவிரம் குறைகிறது.

4. திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர் -
 திட்டமிட்ட பழங்குடியினர் போன்ற சமூகங்கள் இந்திய சமுதாயத்தில் கட்டமைப்பு பாகுபாட்டை எதிர்கொள்கின்றன. ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஜாதிகளை போலல்லாமல், பழங்குடி இனத்தவர்கள் இன அடிப்படையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓரங்கட்டப்பட்டவையாகும். இந்தியாவில், பழங்குடி மக்கள் தொகை 84.3 மில்லியனாக உள்ளது, இது சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் பின்தங்கியதாக கருதப்படுகிறது. மக்கள்தொகை மற்றும் எண்களின் விகிதங்கள் மாநிலத்தில் இருந்து மாறுபடும். நிலம், காடுகள் மற்றும் நீர் போன்ற ஆதாரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அவர்கள் முக்கியமாக நிலமற்றவர்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் பெரும்பகுதி இதுவாகும். இது அவர்களுக்கு வறுமை, குறைந்த அளவிலான கல்வி, உடல்நலக் குறைவு மற்றும் சுகாதார சேவைகளை குறைப்பது ஆகியவற்றிற்கு காரணமாக அமைந்தது. அவர்கள் சமுதாயத்தின் மிக வறிய நிலைக்குச் சொந்தக்காரர் மற்றும் கடுமையான சுகாதார பிரச்சினைகள் உள்ளனர்.

5. முதியோர் அல்லது முதியோரோ மக்கள் -
 வயதானது வாழ்க்கையில் தவிர்க்கமுடியாதது மற்றும் தவிர்க்கமுடியாத செயல் ஆகும். இந்தியாவில், முதியோரின் மக்கள் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது, அரசாங்கத்திற்கும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் தீவிர அக்கறையுள்ள பகுதியாக உருவாகிறது. இந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் படி, 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 76.6 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட மக்கள் தொகை 7.2 சதவீதமாக உள்ளது. 1991 ல் 60 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான மக்கள் தொகை நாட்டின் மக்கள்தொகையில் 6.8 சதவீதமாக இருந்தது. முதியவர்களிடையே உள்ள பாதிப்பு என்பது நோய் மற்றும் இயலாமை அதிகரித்த நிகழ்வுகளின் காரணமாக மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் வாழ்க்கைத்

துணை, குழந்தைகள் மற்றும் பிற இளைய குடும்ப உறுப்பினர்கள் மீது அவர்களின் பொருளாதார சார்பு காரணமாகவும் உள்ளது. 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவில் முதியோரில் 33.1 சதவீதம் பேர் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணை இல்லாமல் வாழ்கின்றனர். வயதான பெண்களில் 50.1 சதவீத விதவைகளுக்கு எதிராக வயது வந்தவர்களில் 14.9 சதவீதம் பேர் உள்ளனர். வயதானவர்களில் (80 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்), 71.1 சதவீதம் பெண்கள் விதவைகளாக இருந்தனர். பொருளாதார சார்பு இல்லாததால் உணவு, உடை மற்றும் உடல்நல பராமரிப்பு ஆகியவற்றின் அணுகல் பாதிக்கப்படுகிறது. முத்த வயதினரின் அடிப்படை தேவைகளுள், மருந்தின் மிக உயர்ந்த அசைவுத் தேவையாக இருக்கிறது. வயதானவர்களுக்கான பராமரிப்பு என்பது சமுதாயத்திற்கான முக்கிய கவலையாகும், வயதானால் பல நோய்கள் மற்றும் உடல் ரீதியான வியாதிகளால் அடிக்கடி ஏற்படும்.

6. பாலியல் சிறுபான்மையினர் - களங்கம் மற்றும் பாகுபாடு ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ளும் மற்றொரு குழு பாலியல் சிறுபான்மையினர், டிரான்ஸ்ஜெண்டர், இருபால், கோதி மற்றும் ஹிஜிரா ஆகியவை அடையாளம் காணப்பட்டவர்கள்; சமுதாயத்தில் உள்ள பல்வேறு வகையான பாகுபாடுகளையும் சுகாதார அமைப்பையும் அனுபவிக்கிறார்கள். சமுதாயத்திற்குள்ளேயே சாதாரண ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க உறவுகளின் ஒரே வடிவமாக, பாலின பாலியல் உறவுகளின் ஆதிக்கம் காரணமாக, பாலின பாலியல் விருப்பங்களை அடையாளம் காணும் தனிநபர்கள் தங்கள் சொந்த குடும்பத்தினால் கேலி செய்யப்பட்டு, மிகவும் குறைவான ஆதரவு கட்டமைப்புகள் மற்றும் நெட்வொர்க்குகள் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் ஆதரவு நிலைமைகள் வழங்கும் சமூகம். அவற்றின் தேவைகளும் கவலையும் பல்வேறு சுகாதார கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் இருந்து விலக்கப்படுகின்றன.

ஆயினும், இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு, நாட்டிலுள்ள பழங்குடி மக்களுக்கு நலன்புரி மற்றும் மேம்பாட்டுக்கான திட்டவட்டமான ஏற்பாடுகளை செய்துள்ளது. இன்றைய தினம் இந்திய அரசாங்கம் சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்து மிகப்பெரிய சவாலாக உள்ளது. இன்று வரையான சமூக நீதிக்கு முறையான ஒதுக்கீடு திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடி மக்களுக்கு, பழங்குடி வளர்ச்சி மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு புதிய கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அதன் கடுமையான முயற்சிகள் நாடெங்கிலும் துவங்கின..

Course Title: CONTEMPORARY SOCIAL ISSUES AND PROBLEMS
Non Major Elective Course II (for other than Social Work students)

Semester : IV

Course code : NME-II

Part : IV

Unit 3:

Prostitution: definition, types, causes - implications and rehabilitative measures.

Beggary: Definition - Causes - types and rehabilitation measures.

Beggary

பிச்சையெடுத்தல் (Begging) என்பது ஒரு மனிதர் பிறரிடம் தனது பிழைப்பிற்கு தேவையான பணமோ அல்லது பிற பொருளோ கேட்டல் ஆகும். இவ்வாறு கேட்டு பெறும் பணமோ அல்லது ஏதேனும் பொருளோ திருப்பி கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இவ்வாறு பிச்சையெடுப்போரை *பிச்சைக்காரன்* என அழைப்பர். கனடிய மருத்துவ அமைப்பின் ஆய்வுப்படி, 70% பிச்சைக்காரர்கள் தனக்கு குறைந்த பட்ச சம்பள பணிக் கிட்டினாலும் தான் அதனைச் செய்ய விருப்பம் இல்லையென்றும் தெருக்களில் தான் இருக்க விரும்புவதாக கூறுகிறது. எப்படியாயினும், பலர் அவர்கள் மனநிலை பாதிப்பு காரணமாகவும், திறனற்ற நிலையினாலுமே இவ்வாறான நிலையில் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என எண்ணுகின்றனர்.

தடைச் சட்டங்கள்

தமிழ்நாட்டில் 1945இல் பிச்சையெடுப்பதைத் தடைசெய்யும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதுபோலவே, இந்திய ஒன்றியத்தின் பல பகுதிகளிலும் பிச்சையெடுப்பதற்குத் தடைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத் திருத்தம் 2013 கீழ் பிச்சையெடுப்பவரைப் பிடியாணை இல்லாமல் கைதுசெய்ய வழிசெய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் விசாரணையின்றி

சிறை அல்லது முகாம்களில் அடைக்கும்வகையில் சட்டங்களைக் கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

பிச்சைக்காரர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள்

சமுதாயத்தில் அவர்கள் ஏழைகளாகவும், சோம்பேறியாகவும், மற்றவர்களின் அனுதாபத்தாலேயே வாழ்கிறார்கள் என்பதால் அவர்கள் எதிர்மறையான மனோபாவத்தை எதிர்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் போதைப் பொருள் கடத்தல்காரர்களாகவும் உணரப்படுகின்றனர். பிச்சைக்காரர்கள் உள்ளனர் .

இந்தியாவில் மொத்தம் 4,13,670 பிச்சைக்காரர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 2.21 லட்சம் பேர் ஆண்கள். 19.1 லட்சம் பேர் பெண்கள். அதிகம் பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கும் மாநிலங்களில் மேற்கு வங்க மாநிலம் முதலிடம் பிடித்துள்ளது. அம்மாநிலத்தில் 81,244 பிச்சைக்காரர்கள் உள்ளனர். 66,000க்கு மேலான பிச்சைக்காரர்களின் மாநிலமான உத்தர பிரதேசம் இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. பீகார் மாநிலம் 30,000க்கு மேற்பட்ட பிச்சைக்காரர்களுடன் முன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. அதிசயமாக, தமிழ்நாடு இப்பட்டியலில் 33வது இடத்தில் உள்ளது. காரணம், தமிழகத்தில் 6,800 பிச்சைக்காரர்கள்தான் இருக்கிறார்களாம்!

சாலைச் சந்திப்புகள், ரயில் நிலைய வாசல்கள், கோயில்கள் என மக்கள் கூடும் இடங்களில் எல்லாம் எதிர்ப்புபவர்களின் தயவை எதிர்நோக்கி இறைஞ்சும் மனிதர்களுக்குச் சமூகம் வைத்திருக்கும் பெயர் பிச்சைக்காரர்கள். ஒரு நகரின் அழகுக்கு இவர்கள் கரும்புள்ளிகளாகப் பார்க்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் எங்கேயிருந்து வந்தார்கள்? இவர்களின் வேர்கள் என்ன?

உணவு, உடை, வீடு என மனிதர்களின் வாழ்வுக்கான அடிப்படையினை இழந்த அந்தக் கரங்கள் யாசிக்கும்போது முகங்களைத் திருப்பிக்கொள்கிறோம். அந்த மனிதர்களைச் சாடுகிறோம் அல்லது நம்மால் என்ன செய்ய முடியும் என வெகு அரிதாய் நொந்துகொள்கிறோம். அந்த மனிதர்களுக்கும் மனிதக் கண்ணியமுண்டா? நமக்குள்ள உரிமைகள்

அவர்களுக்கும் உள்ளதா? இவர்களை பிச்சைக்காரர்களாய் அலையவிட்டதில் அரசாங்கத்துக்குப் பொறுப்பில்லையா என்றெல்லாம் நாம் யோசித்துள்ளோமா?

தமிழ்நாட்டில் 1945-ல் பிச்சையெடுப்பதைத் தடைசெய்யும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதுபோலவே, நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பிச்சையெடுப்பதற்குத் தடைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பொது இடங்களில் யாசகம் கேட்பது அல்லது பாட்டுப் பாடியோ, நடனமாடியோ, வித்தைகாட்டியோ பணம் பெறுவதையும் மற்றும் ஒரு பொருளைக் கெஞ்சி விற்பதையும் பிச்சை எடுத்தல் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத் திருத்தம் 2013 கீழ் பிச்சையெடுப்பவரைப் பிடியாணை இல்லாமல் கைதுசெய்யலாம். விசாரணையின்றி சிறை அல்லது முகாம்களில் அடைக்கும்வகையில் சட்டங்களைக் கடுமையாக்கியுள்ளது அரசு.

உடல் பாதிப்பு காரணமாய் பிச்சையெடுப்பவர்கள், பிச்சையெடுக்கும் தொழிலைச் செய்பவர்களின் பிடியில் சிக்கிக்கொண்டவர்கள், வாழ வேறு வழியற்றவர்கள், பிற பழக்கங்களால் வேலைக்குச் செல்லாதவர்கள், பிச்சையெடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்ட நாடோடிக் குழுக்கள் எனப் பிச்சையெடுப்பவர்களில் பல வகை உண்டு. குழந்தைகளும் சிறார்களும் இந்த வலைகளில் சிக்கிக்கொண்டவர்களாக உள்ளனர். ஆனால், வறுமையும் நீடித்த புறக்கணிப்பும் இவர்களின் நிலைக்குப் பெரும் காரணங்களாகும்.

யார் குற்றம்?

பிச்சையெடுத்த குற்றம் புரிந்ததாகக் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் 74% பேர் முறையான பணி எதுவும் அமையப்பெறாதவர்கள். அதில் 45% பேர் வீடற்றவர்கள். கல்வி, வேலை, உணவு, மருத்துவம் என்ற எந்த அடிப்படை வசதிகளையும் நிறைவேற்றாமல், வறுமையால் வீதிக்கு வந்த அந்த மக்களைக் குற்றவாளி என முத்திரை குத்துவதற்கு முன் இவர்களின் வாழ்க்கையில் எந்த மாற்றத்தையும் சமூகப் பாதுகாப்பையும் வழங்காத அரசும் குற்றவாளியே. அரசமைப்பின் தனிமனித சுதந்திரம் என்பது பாதுகாப்பான, கண்ணியமான வாழ்க்கை வாழ்வதுதான். அது மறுக்கப்படும் மனிதர்களை உரிமை இழந்தவர்கள் எனக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, யாசிப்பதாலேயே குற்றவாளியாகக் கருதக் கூடாது என்பது இந்தத் தீர்ப்பின்

முக்கிய நோக்கம். மேலும், தன் திறமையைப் பயன்படுத்தி பாடுபவர்கள், ஆடுபவர்கள், வித்தை காட்டுபவர்களையும், பொருட்களை விற்பவர்களையும் பிச்சைக்காரர்களாகச் சித்தரிப்பது சமத்துவ உரிமைகளை மறுக்கும் செயல் எனவும் நீதிமன்றம் தீர்மானித்துள்ளது.

மேலும், வேறு வழியில்லாத நிலையில் உயிர் வாழ்வதற்காகப் பிச்சையெடுப்பதும் கூட அடிப்படை உரிமையே. இந்தப் பிரச்சினையினை குறுகிய பார்வையில் அணுகாது, சமூகப் பொருளாதார அக்கறையுடன் அரசு அணுக வேண்டும் என்றும் 'சட்டம் வெறும் மந்திரத் தாயத்தல்ல; அது மக்களின் நம்பிக்கை. ஒரு சட்டம் சட்டவிரோதத்துக்குத் துணைபோகுமென்றால், சமூகநீதி செத்துப்போகும்' என்ற மறைந்த நீதியரசர் வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யரின் மேற்கோளையும் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

யாரும் விரும்பிப் பிச்சை எடுப்பதில்லை. சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகளால் அவர்கள் பிச்சையெடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள்' என்று நீதிபதிகள் கூறியுள்ளனர். 1959-ல் இயற்றப்பட்ட பம்பாய் பிச்சையெடுத்தல் தடைச் சட்டத்தைத் டெல்லி உள்பட பல மாநிலங்கள் சுவீகரித்துக் கொண்டன. இந்தியாவின் அனைத்து மாநிலங்களிலும் பிச்சையெடுத்தல் சட்டப்படிக்குற்றமாகும். தமிழ்நாட்டிலும் பிச்சை எடுத்தல் தடைச் சட்டம் நடைமுறையில் உள்ளது.

இந்தச் செய்தியின் தாக்கங்கள் என்ன? பிச்சையெடுத்தலைச், சரியான வாழ்வாதாரம் இல்லாதவர்களுக்கான உதவி, சமூக அவலம், தொழில் என்ற கோணங்களில் பார்க்கலாம்.

பிச்சைப் புகினும் கற்கை நன்றே' என்றும் 'ஈவது விலக்கேல்' என்றும் படித்து வளர்ந்த நமக்கு இந்த வாதம் பொருந்தாது. பிச்சையெடுத்தல் குற்றச்செயல் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது.

சமச்சீரான சமுதாயத்தில் வளங்கள் எல்லோருக்கும் அவரவர் தேவைக்கேற்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். எனவே யாரும் தமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்கெனப் பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் நிலைவராது. அத்தகையச் சமுதாயத்தைக் கட்டமைப்பதுதான் நல்லாட்சி செய்யும் அரசின் கடமை.

ஆதரவற்ற முதியோருக்கும், குடும்பத்தாலும் சமூகத்தாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டத் திருநங்கைகளுக்கும் பிச்சையெடுப்பதைத் தவிர வாழ்வாதாரம் ஏதும் கிடையாது என்பது நிதர்சனம். எனவே பிச்சையெடுத்தலைக் குற்றச் செயலாகப் பார்த்தல் சரியல்ல என்ற வாதம் வைக்கப்படுகிறது.

வழிகாட்டும் தீர்ப்பு

மக்களின் அடிப்படை வசதிகள், கல்வி மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை வகுத்திருந்தபோதும், சமூகப் பொதுப்புத்தியின் வெளிப்பாடு வேறு மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சூழலில் சமீபத்தில் டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. சமூக ஆர்வலர்கள் ஹர்ஸ் மந்தர், கர்னிக் செளனி ஆகியோர் பிச்சையெடுப்பதை குற்றமாகக் கருதக் கூடாது என்றும் பிச்சையெடுப்பதைத் தண்டிக்கும் பம்பாய் பிச்சை தடுப்புச் சட்டத்தைச் சட்டவிரோதம் என அறிவிக்கக்கோரியும் பொது நல வழக்கு தாக்கல் செய்தனர். இவ்வழக்கில் பிச்சையெடுப்பதைக் குற்றச் செயலாகக் கருதக் கூடாது என்றும் பிச்சைக்காரர்களுக்கும் அடிப்படை மனித உரிமை உண்டு அரசு அதனை மதிக்க வேண்டும் என உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

பிச்சையெடுப்பதற்காக வீதிக்கு வருபவர்கள் யாரும் அதற்காக மகிழ்ச்சியடைவதில்லை. அரசாங்கம் அவர்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிய நிலையில், உயிர் பிழைக்க வேறு வழியில்லாமல்தான் பிச்சையெடுக்கின்றனர். அவர்களின் நிலையை மாற்ற எதுவும் செய்யாத அரசாங்கம், அவர்களைக் குற்றவாளியாக நடத்துவதை ஏற்க முடியாது. பிச்சையெடுப்பதை வெறுமனே குற்றச்செயல் என முத்திரை குத்துவதன் மூலம் அல்லது அவர்களைச் சிறைப்படுத்துவதன் மூலம் அரசு மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளை வழங்க வேண்டிய கடமையிலிருந்து விலகிக்கொள்கிறது. இது அவர்களின் தனி மனித சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் செயல் என்கிறது டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு.

சரி, அரசுக்கு மட்டும் தான் இந்தக் கடமையிருக்கிறதா? இல்லை. சமூகப் பொறுப்புள்ள குடிமகனுக்கும் இந்தக் கடமை உண்டு. அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள சோசலிசக் கொள்கை இதற்குச் சான்று. இதன்படி ஒவ்வொரு

குடிமகனுக்கும் வரிகளை ஒழுங்காகச் செலுத்துதல், சொத்துக்களையும், வளங்களையும் விகிதாசார அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்க வகைசெய்யும் சட்டங்களை மதித்து நடத்தல் ஆகியவை அடிப்படைக் கடமைகள்.

இந்திய அரசமைப்பு சோசலிச சமூகத்தை ஏற்படுத்தத்தான் எத்தனிக்கிறதேயன்றிச் சோசலிச அரசை ஏற்படுத்துவதற்கல்ல. இந்தியச் சமூகம் சாதி, மத அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டதால் வளங்கள் தேவை அடிப்படையிலான விகிதாசாரத்தில் அல்லாமல் சாதி அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் விளைந்த சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் பிச்சைக்காரர்கள் உருவாக மிக முக்கியக் காரணமாகும்.

உலகமயமாக்கலுக்குப் பின் நகரங்களில் இந்தப் பிரச்சினை அதிகமாகியுள்ளது. அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல் வெறும் சட்டரீதியாகப் பிச்சையெடுத்தலைத் தடை செய்வது முரணான அணுகுமுறையாகும்.

அடுத்து தொழில் முறைப்படி பிச்சையெடுத்தலைப் பார்க்கலாம். விபசாரத்துக்கு அடுத்து உலகின் மிகத்தொன்மையான தொழில் பிச்சையெடுத்தல். இது குறித்து இந்தியாவில் மட்டுமல்ல பல நாடுகளிலும் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சமூக விரோதிகள் குழந்தைகளைக் கடத்திவந்தும், ஆதரவற்ற முதியோர், மாற்றுத்திறனாளிகள் மற்றும் திருநங்கைகள் போன்றோரைக் கட்டாயப்படுத்திப் பிச்சையெடுக்க வைக்கும் குற்றம் நாமறிந்ததே. இதை தடுக்கச் சட்டம் தேவையாகிறது. எனவே இந்தச் சட்டம் முற்றிலும் தேவையற்றது என ஒதுக்க முடியாது. ஆனால் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

முதலாவதாகப் பிச்சையெடுத்தலுக்கு ஓராண்டு முதல் மூன்றாண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனை வழங்கலாம். அல்லது ஏதேனும் ஒரு பணியகத்தில் பணியில் அமர்த்தலாம். ஆனால் பணியகம் என்பதற்கானச் சரியான வரையறையோ பொருளோத் தெளிவாகக் கொடுக்கப்படவில்லை.

இரண்டாவதாகக் காவல் துறையினர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை. பிச்சையெடுப்பவரைக் கைது செய்தால் அவரைப் பாதுகாப்பது பெரும் சவாலாக உள்ளது. பிச்சையெடுப்போர் பலர் நாள்பட்ட ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு உள்ளவர்கள். ஆகையால் கைது செய்யப்படும் சிலருக்கு நல்ல

உணவுகூட ஒவ்வாது இறந்து போகும் வாய்ப்பும் உள்ளது.

காவல்துறை பாதுகாப்பில் இருக்கும் ஒருவர் இறந்தால் சிக்கல் கூடுகிறது. இதனால் காவல்துறையினர் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முன்வருவதில்லை. நீதிமன்றங்களும் இந்தப் பிரச்சனைக்கு எந்தத் தீர்வுக் கொடுக்கவில்லை. இதனால் குழந்தைகளையும், மாற்றுத் திறனாளிகளையும் கட்டாயப்படுத்திப் பிச்சையெடுக்கச் செய்யும் சமூக விரோதிகள் சுலபமாகத் தப்பிவிடுகின்றனர்.

சரி, பிரச்சினைக்குத் தீர்வுதான் என்ன? விபசாரத் தடுப்புச்சட்டத்தின் விதி 8(பி) விபசாரத்தில் ஈடுபடும் பெண்ணையும் குற்றவாளியென்றே கூறுகிறது. ஆயினும் நீதிமன்றம் அந்தப் பெண்களைக் குற்றவாளிகளாகப் பார்க்கக் கூடாதென்றும், குற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டோர் என்று கருதி நிவாரணம் தரவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளது.

அதுபோல் பிச்சையெடுப்போரையும் பாதிக்கப்பட்டோரென்று கருதி தகுந்த நிவாரணம் தர அரசு ஏற்பாடு செய்வதோடு சமூக விரோதிகளைத் தண்டிக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பிச்சையெடுத்தல், உடல் உறுப்புகளை பெறுதல் உள்ளிட்ட காரணங்களுக்காக கடந்த 2 ஆண்டுகளில் கடத்தப்பட்ட 23,699 குழந்தைகள் நாடு முழுவதும் மீட்கப்பட்டுள்ளனர். பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகளைக் கண்டால் 1098 என்ற இலவச தொலைபேசி எண்ணுக்கு பொதுமக்கள் தகவல் தெரிவித்து உதவ வேண்டும் என இந்திய குழந்தைகள் நல கவுன்சில் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

வழிபாட்டுத் தலங்கள், சாலைகளின் முக்கிய சந்திப்புகள், சிக்னல்கள், சுற்றுலாத் தலங்கள் மற்றும் மக்கள் அதிகம் கூடும் இடங்களில் பொதுமக்களை வழிமறித்து பிச்சையெடுக்கும் வட மாநில குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை தமிழகத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. இதுதொடர்பாக சென்னையைச் சேர்ந்த ரமேஷ்குமார் என்பவர், 'தி இந்து' உங்கள் குரல் வசதியை பயன்படுத்தி கூறும்போது, "சென்னையில் போக்குவரத்து சிக்னல்களில் நிறைய சிறுவர்கள் பிச்சையெடுத்தும், பொருட்களை விற்பனை செய்தும் வருகின்றனர். இந்நிலை தொடர்ந்தால் இவர்கள் விபத்துகளில் சிக்கவும், கல்வியின்றி எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும் அபாயமும்

உள்ளது. எனவே, இச்சிறுவர்களுக்கு கல்வி அளிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டும்” என்றார்.

இதுகுறித்து ‘யுனிசெப்’ அமைப்பின் குழந்தை பாதுகாப்பு சிறப்பு அலுவலர் (ஓய்வு) வித்யாசாகர் கூறியதாவது:

தமிழகத்தில் பிச்சை எடுப்பவர்களில் வெளி மாநிலங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வருபவர்கள்தான் அதிகம் பேர் உள்ளனர். இதுதவிர, குடிசைப் பகுதிகளில் குழந்தைகளை வாடகைக்கு எடுத்து வந்தும், குழந்தைகளை கடத்திச் சென்றும் பிச்சையெடுக்க வைக்கின்றனர். சிறு குழந்தைகளை வைத்து பிச்சை எடுப்பவர்கள், அந்தக் குழந்தைகள் அழாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தூக்க மருந்து போன்றவற்றை அளிக்கின்றனர். இதனால், குழந்தைகளின் உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகள், கடத்தப்படும் குழந்தைகளை மீட்பது உள்ளிட்ட பணிகளை மேற்கொள்ள 32 மாவட்ட குழந்தைகள் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் பணியிடங்களை தமிழக அரசு அண்மையில் நிரப்பியுள்ளது. அந்த பணியிடங்கள் அனைத்தும் தற்காலிகமாகவே நிரப்பப்பட்டுள்ளன. எனவே, அந்தப் பணிக்கு நிரந்தரமாக அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களுக்கு போதிய பயிற்சியை அரசு அளிக்க வேண்டும்

சென்னையில் உள்ள குழந்தைகள் நல குழுமத்தின் (சிடபிள்யூசி) உறுப்பினர் ஷீலா சார்லஸ் மோகன் கூறும்போது, “பிச்சை எடுப்பதில் இருந்து மீட்கப்படும் குழந்தைகள் எங்கள் முன்பு ஆஜர்படுத்தப்படுகின்றனர். அந்தக் குழந்தைகள் குறித்த விவரங்களை சரிபார்ப்பதுதான் எங்களுக்கு சவாலான பணியாக உள்ளது. குழந்தைகளை பிச்சையெடுக்க வைப்பதில் மிகப்பெரிய கும்பல் செயல்படுகிறது. மீட்கப்படும் குழந்தைகளுக்கு அந்த கும்பல் சொந்தம் கொண்டாடும். இருப்பினும், தீவிர விசாரணை நடத்தி உரியவர்களிடம் குழந்தையை ஒப்படைக்கிறோம். பெரும்பாலான குழந்தைகளின் மறுவாழ்வு, கல்விக்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு உத்தரவிட்டு வருகிறோம். வெளிமாநில குழந்தைகள் மீட்கப்பட்டால் அந்தந்த மாநில குழந்தைகள் நல குழுமத்திடம் அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறோம்” என்றார்.

இந்திய குழந்தைகள் நல கவுன்சில் (ஐசிசிடிபிள்யூ), தமிழ்நாடு பிரிவின் துணைத் தலைவர் சந்திரா தணிகாசலம் கூறியதாவது:

சிறார் நீதிச் சட்டம் 2015-ன் கீழ் பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகளை, பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு தேவைப்படும் குழந்தை என அறிவித்து 18 வயது வரை அவர்களுக்கு தேவையான படிப்பு, உணவு, உடை ஆகியவற்றுக்கு அரசு செலவு செய்ய வேண்டும். மீட்கப்படும் குழந்தைகளை பராமரிக்க அரசு, அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற இல்லங்கள் தமிழகத்தில் உள்ளன.

பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகளுக்கு நாம் பணம் கொடுப்பதால் அந்தக் குழந்தையின் வாழ்வில் எந்தவித முன்னேற்றமும் ஏற்படப் போவதில்லை. ஒருவேளை உணவுக்காக குழந்தைகள் பிச்சை எடுக்கின்றனர் என்பது தவறான கருத்து. அனுதாபத்தின் மூலம் எளிதில் பணம் பெறும் வகையில்தான் குழந்தைகளை பிச்சையெடுக்க பயன்படுத்துகின்றனர்.

எனவே, அவர்களுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு பதில், பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகள், சாலைகளில் பொருட்களை விற்கும் குழந்தைகளைக் கண்டால் '1098' என்ற 24 மணி நேர இலவச தொலைபேசி எண்ணில் பொதுமக்கள் தகவல் தெரிவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு தகவல் தெரிவிப்பது மட்டுமே பிச்சையெடுக்கும் குழந்தைகளை மீட்டு நிரந்தர மறுவாழ்வு அளிக்க உதவும்.

சென்னையில் காவல் துறையினர் பிச்சைக்காரர்களை அவ்வப்போது அகற்றினாலும், மீண்டும் மீண்டும் உலா வந்துகொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் ஹைதராபாத் நகரத்தைப் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நகரமாக்கும் நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக, தெருக்களில் திரிந்த 9,000 பிச்சைக்காரர்களைப் பிடித்த போலீசார், முதல் கட்டமாக 300 பேரை மறுவாழ்வு மையத்துக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளனர்.

தெலங்கானா தனி மாநிலமாக உருமாறிய பிறகு, ஆந்திர மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கான பல நடவடிக்கைகளை சந்திரசேகர் ராவ் தலைமையிலான அரசாங்கம் முன்னெடுத்துவருகிறது.

இதன் முயற்சியாக, தலைநகர் ஹைதராபாத்தைப் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நகரமாக மாற்ற முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. கடைவீதிகள், வழிபாட்டு இடங்கள், பொழுதுபோக்கு இடங்கள், சாலைகள் உள்ளிட்ட இடங்களில் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருந்த 9,000 பிச்சைக்காரர்களைப் போலீசார் பிடித்துள்ளனர். அவர்களில், 300 பேர் மறுவாழ்வு மையத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளனர். அங்கு, அவர்களுக்கு உணவு, கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு உள்ளிட்ட அடிப்படைத் தேவைகள் அனைத்தும் வழங்கப்பட உள்ளன.

இது குறித்து சிறைத் துறை அதிகாரி நரசிம்ஹா கூறுகையில், “தற்போது, பிச்சைக்காரர்களுக்காக இரண்டு மறுவாழ்வு மையங்களைத் தொடங்கியுள்ளோம். ஹைதராபாத்தைப் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நகரமாக மாற்றுவதே எங்களது நோக்கம். இந்தத் திட்டத்தை மற்ற மாநிலங்களிலும் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். பிடிக்கப்பட்ட பிச்சைக்காரர்கள், தங்களுடைய வீடுகளுக்குச் செல்ல விரும்பினால், அவர்களின் உறவினர்களை அழைத்து அறிவுரை வழங்கிப் புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க வழி செய்கிறோம்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தார். ஒழுங்குமுறையை மீறுபவர்கள் மீது ஹைதராபாத் நகர போலீஸ் சட்ட விதிகளின்படியும், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (IPC) தொடர்புடைய பிரிவுகளின் கீழும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

மேலும், கடந்த 2017 அக்டோபரில் பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாத நகரங்களை உருவாக்கும் திட்டங்களை தொடங்கினோம். அவர்களுக்கு இரண்டு புனர்வாழ்வு மையங்களை ஏற்பாடு செய்தோம். ஆண் பிச்சைக்காரர்களுக்காக சஞ்சல்பால் சிறைச்சாலை ஒன்று உள்ளது, மற்றொரு பெண் பிச்சைக்காரர்களுக்காக சார்லபல்லி சிறைச்சாலை உள்ளது என்று தெரிவித்தார்.

Prostitution

“உரைத்திடும் உலகமெல்லாம்” என்ற சிவஞான சித்தியாரில் உள்ள வாக்குக்கு இணங்க அன்றைய கால சமுதாயத்தில் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்றே மக்களது இல்லற வாழ்வு அமைந்தது. மேலும் பெண்களின் ஒழுக்கமே சமூகத்தை உயர்த்தும் என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் இருந்தது. அந்த ஒருவனும் ஒருத்தியும் பிறன்மனை நேக்கா பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதை வள்ளுவர் திருக்குறளில் அழுத்திக் கூறியுள்ளார்.

ஆணோ பெண்ணோ இதை நெறியில் இருந்து வழுவினால் சமூகத்திற்கே பெரும் கேடு விளையும் என்பதை சிலப்பதிகாரமும் வலியுறுத்துகின்றது. இன்று அந்நிலை மாற ஆண், பெண் என்ற இருபாலர் இடத்திலும் நெறி பிறழ்வு சர்வசாதாரணமாகி விட்டது.

இன்றைய சமுதாயத்தில் நலிந்து வரும் சமூக, கலாசார சீர்கேடுகளில் விபசாரமும் ஒன்றாகும். மாறி வரும் சமூகத்திலே விபசாரம் பற்றி அறியாதவர்கள் கூட விபசாரத்துக்குத் தள்ளப்படும் துர்ப்பாக்கிய நிலை காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

அதற்கு அவர்களின் இது பற்றிய அறிவின்மையே காரணமாகும். அதாவது விபச்சாரி ஒரு ஆணாக இருக்கலாம். பெண்ணாக இருக்கலாம். ஏதேனும் ஒரு ஆதாயம் கருதியோ சாதாரணமாகவோ அல்லது அதீத நிலையிலோ அதுவே தொழிலாகக் கொண்டு பலரோடு உறவு கொள்வதே விபசாரம் ஆகும். பணத்துக்கோ வேறு உடைமைக்கோ தன்னை விற்றல்.

அது தமிழர்களால் அன்றைய காலத்தில் தாசி தொழில் என்று அழைக்கப்பட்டது. விபசாரம் செய்யும் பெண்களால் சமூகத்தில் பல சீர்கேடுகள் அதிகரிக்கும் நிலை ஏற்படுவதனை தவிர்ப்பதற்காக தமிழ்ச் சமூகத்தில் அவர்களை பொது வாழ்வில் இருந்து ஓரம் கட்டினர். எனினும் இன்றைய காலத்தில் இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் மறைமுகமாக சமூகத்தில் வாழ்கின்றனர். இது சட்டத்தினால் மாத்திரம் அல்லாமல், சமூகத்தாலும் விலக்கப்பட வேண்டிய ஓர் சீர்கேடாகும்.

சமயங்களில் இந் நிலையை நோக்கும் போது நால்வகை சமயங்களினாலும் விலக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்து சமயத்தில் இவர்கள் ஒழுக்கத்திற்கு முரணானவர்களாகவும் சமூகத்தில் விலக்கப்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

கிறிஸ்தவ சமயத்தில் பத்து விலக்கப்பட்ட கட்டளைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

பௌத்தத்திலும் அவர்களது விலக்கப்பட்ட பஞ்ச மாபாதகங்களிலும் இதுவும் ஒன்றாகும்.

இஸ்லாம் சமயத்தில் திருமணம் மூலம் அல்லாமல் இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு நூறு கசை அடிகளும் திருமணத்திற்கு பின் ஈடுபடுபவர்களுக்கு மரண தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது.

மகிழ்ச்சியின்மை, வறுமை, மறுமணத்தில் உள்ள தடைகள், ஆடம்பர வாழ்க்கை போன்றனவும் இதற்கு காரணமாகின்றன. எனினும் இது மனித விழுமியங்களுக்கு முரணான ஒன்றாகும்.

அத்தோடு இயல்பான குடும்ப வாழ்க்கையை பாழாக்கின்றார்கள் பலர். உடல் உள நோய்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

வெளிநாடுகளிலும் குறிப்பாக பின்லாந்து, போலந்து , தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இது அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது.

இதற்குத் தூண்டுதலாக இன்றைய சமூகத்தில் தொடர்பு சாதன ஊடகங்களும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. அந்த வகையில் செல்போன்கள் பெரிதும் துணை புரிகின்றன.

மேலும் மாணவர்களின் தவறான இணையப் பார்வையினாலும் தொலைக்காட்சிகளில் வழங்கப்படும் ஆபாசச் சினிமாக்களினாலும் இன்றைய சமுதாயம் இன்னொருவகையில் படுநாசக் குழியில் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

மேலும் இத்தொழில் ஈடுபடுபவர்கள் உடல், உள நோய்களுக்கு உட்படுகின்றனர். அதாவது பாலுறவு நோய்கள், இதயக் கோளாறு, எயிட்ஸ் போன்றனவாகும். இந் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சமூகத்தில் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இத் தொழிலில் ஈடுபடுவதன் மூலம் கருக்கலைப்பு, தற்கொலை, கொலை, மனப்பிறழ்வுகள் எதிர்கால சந்ததிகளின் சீர்கேடுகள் போன்ற தீமைகளும் ஏற்படுகின்றன.

இந்நெறிபிறழ்வினால் இல்லற வாழ்வு சீர்கெட்டுப் போகின்றது. மேலும் குடும்பவாழ்வு சிதைவுபடுகின்றது. சமூக கட்டுக்கோப்பு குறைகின்றது. இதனால் பலருக்கு மனச்சிதைவு ஏற்படுகின்றது.

கலை கலாசாரப் பண்பாடு சிதைந்து போகின்றது. சந்ததியின் சிறப்பு அழிந்து போகின்றது. இவ்வாறே சமூகத்தின் விழுமியங்கள் அனைத்தும் வீழ்த்தப்படுகின்றன.

அதிகரித்துவரும் இச்சீர்கேட்டில் இருந்து நாம் சமுதாயத்தை மீட்பதற்கு அனைவரின் பங்களிப்பும் அவசியமான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீது அக்கறை கொள்ள வேண்டியது முக்கியமான ஒன்றாகும். அதாவது பிள்ளைகளின் இணையப் பாவனையை நல்லமுறையில் செயற்படுத்த வேண்டும்.

மேலும் பிள்ளைகளின் செயற்பாடுகளிலும் நடை உடை பாவனைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

சட்டங்கள்

- இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு 23-வது சட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொரு வடிவத்திலும் கடத்தப்படுவதை தடை செய்கிறது.
- பெண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு வர்த்தக ரீதியான பாலியல் சுரண்டல்.
- இம்மோரல் போன்ற சிறப்பு சட்டங்கள் உள்ளன.
- போக்குவரத்து தடுப்பு சட்டம் (ITPA) மற்றும் கோவா சிறுவர் சட்டம் போன்ற உள்ளூர் சட்டம் போன்றவை. இம்மோரியல் ட்ராஃபிக் (தடுப்பு) சட்டவிரோத கடத்தல் தடுப்பு சட்டம், ("ITPA"),
- ஐபிசி (இந்திய குற்றவியல் கோட்) விதிகள்
  - ✓ சிறுபான்மையின பெண்களின் ஆற்றல் (பிரிவு 366-ஐபிசி).

- ✓ பெண்கள் இறக்குமதி (பிரிவு -366-பி ஐபிசி).
- ✓ விபச்சாரத்திற்காக பெண்கள் விற்பனை செய்தல் (பிரிவு -372 ஐபிசி).
- ✓ விபச்சாரத்திற்கான பெண்கள் வாங்குதல் (பிரிவு -373 ஐபிசி).
- ✓ 1925 ஆம் ஆண்டு சட்டவிரோத கடத்தல் (தடுப்பு) சட்டம்.
- ✓ குழந்தை திருமண மறுவாழ்வு சட்டம், 1929

தடுப்புச் சட்டம் - 1986 :

பொது இடங்களிலும் அரசால் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட இடங்களிலும் (Notified Areas) விபசாரம் செய்வது குற்றமாகும்.

18 வயதுக்கும் குறைவான ஒரு விலைமாதுவிடம் சகவாசியாக இருந்தால் அந்த நபருக்கு 10 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும்.

விலைமாதர் இல்லம் (Brothel) நடத்துவது குற்றம். விலைமாதர் இல்லங்கள் நடத்தினால் 3 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை வழங்கப்படும்.

விலைமாதுவின் வருமானத்தில் பிழைப்பு நடத்துபவர்களுக்கும் (Pimps) இரண்டு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை என்று சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்களைக் கடத்தி பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்தும் நபர்களுக்கு 3 முதல் 7 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை என்று சட்டம் சொல்கிறது.

விபசாரம் தொடர்பான பல விஷயங்களை குற்றங்கள் என்று Immoral Traffic (Prevention) Act, 1986 விபசாரத் தடுப்புச் சட்டம் கூறுகிறது.

இத்தகைய குற்றங்களை விசாரிக்க காவல் துறையில் விபசாரத் தடுப்புப் பிரிவு என்ற ஒன்றும் செயல்படுகிறது.

மேலும், விபசாரத்தில் சிக்கிக்கொண்ட பெண்கள் அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்டால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அடைக்கலம் கொடுத்து மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டும்.

விபசாரம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் குற்றங்கள், ஆனால் விபசாரம் குற்றமில்லை. அதாவது, விபசாரத்தைத் தடுக்கத்தான் சட்டம் முனைகிறதே தவிர ஒழிக்க அல்ல.

- ✓ பெண்கள் இறக்குமதி (பிரிவு -356 பி ஐயிசி)
- ✓ விபச்சாரத்திற்காக பெண்கள் விற்பனை செய்தல் (பிரிவு -372 ஐயிசி)
- ✓ விபச்சாரத்திற்கான பெண்கள் வாங்குதல் (பிரிவு -373 ஐயிசி)
- ✓ 1925 ஆம் ஆண்டு சட்டவிரோத கடத்தல் குட்ப்பு சட்டம்
- ✓ குழந்தை திருமண மறுவாழ்வு சட்டம், 1929

தடுப்புச் சட்டம் - 1986 :

பொது இடங்களிலும் அரசால் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட இடங்களிலும் (Notified Areas) விபசாரம் செய்வது குற்றமாகும்

15 வயதுக்கும் குறைவான ஒரு விலைமாதுவிடம் சகவாசியாக இருந்தால் அந்த நபருக்கு 10 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும்.

விலைமாதர் இல்லம் (Brothel) நடத்துவது குற்றம். விலைமாதர் இல்லங்கள் நடத்தினால் 3 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை வழங்கப்படும்.

விலைமாதுவின் வருமானத்தில் பிழைப்பு நடத்துபவர்களுக்கும் (Pimp) இரண்டு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை என்று சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்களைக் கடத்தி பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்தும் நபர்களுக்கு 3 முதல் 7 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை என்று சட்டம் சொல்கிறது.

விபசாரம் தொடர்பான பல விஷயங்களை குற்றங்கள் என்று Immoral Traffic (Prevention) Act, 1986 விபசாரத் தடுப்புச் சட்டம் கூறுகிறது.

இத்தகைய குற்றங்களை விசாரிக்க காவல் துறையில் விபசாரத் தடுப்பு பிரிவு என்ற ஒன்றும் செயல்படுகிறது.

மேலும், விபசாரத்தில் சிக்கிக்கொண்ட பெண்கள் அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்டால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அடைக்கலம் கொடுத்து மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டும்.

விபசாரம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் குற்றங்கள், ஆனால் விபசாரம் குற்றமில்லை. தாவது விபசாரத்தில் சிக்கத்தான் சட்டம் முனைகிறதே தவிர ஒழிக்க அல்ல.

Unit-4

Alcoholism and Drug addiction

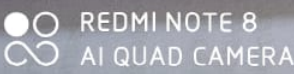
அடிமைத்தனம்

- மருத்துவ ஆக்ரிபர் மயர்சை எம்.டி. எம்.எஸ்
- துணை ஆக்ரிபர் ஜேசுள் பி ஜேசுள்
- மருத்துவ ஆக்ரிபர் வெல்சா என்சாட்டை லை.பாலர்.எம்.டி.

போதை என்றால் என்ன?

விளக்குவதற்கான தற்யோதைய மாதி, போதைப்பொருளை மூளையில் உள்ள அடிப்படை இன்பம் மற்றும் வெகுமதி போதைப்பொருள் மூளையில் உள்ள அடிப்படை இன்பம் அடங்கும். சுற்றுச்சூழல் தொடங்குகிறது. இதில் இரகசியமான செயல்களின் போது இந்த வெகுமதி மையங்கள் உணவு போன்ற இன்பமான செயல்களின் போது செயல்படுத்த வழிவகைகளை செயல்படுத்துவதற்கு போதெல்லாம், போதை இந்த வெகுமதி சுற்றுக்களை செயல்படுத்துவதற்கு போதெல்லாம், போதை மற்றும் சார்பு சாத்தியமாகும். இருப்பினும், அடிமையாகும் அல்லது அழிவுகரமானதாகக் கருதப்படும் போதை பழக்கவழக்கங்கள் இயல்பான நடத்தைவிலிருந்து வேறுபடுகின்ற குணாதிசயங்களைக் கொண்டேனவே (அழிவுகரமான போதைப்பொருட்களின் பொதுவான குணாதிசயங்களைக் காண்க. பொதுவான அழிவு போதைப்பொருட்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் ஆல்கறால் போதை, குடிப்பழக்கம், கோகோயின் துஷ்பிரியோகம் போதைப்பொருள் சார்பு மற்றும் துஷ்பிரியோகம் மெத்தம்பேட்டமைந்துவிரியோகம், போதைப்பொருள் துஷ்பிரியோகம் மற்றும் பொருள் துஷ்பிரியோகம்.

போதை பழக்கமுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் சொந்தமாக வெளிப்பேற முடியாது. அடிமையாதல் என்பது சிகிச்சை தேவைப்படும் ஒரு நோய் சிகிச்சையில் ஆல்கறான நடத்தை சிகிச்சைகள், சுய உதவிக்குழுக்கள் மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சை ஆகியவை அடங்கும். போதை பழக்கமுள்ளவர்கள் அவ்வாறு செய்ய மனம் வைப்பதன் மூலம் வெளிப்பேற முடியும் என்று மக்கள் பெருமாளும் கருதுகிறார்கள். பலவிதமான வேதியியல் பொருட்களுக்கு அடிமையாதல் சாத்தியம் என்ற கருதப்படுகிறது. சார்பு, பெருமாளும் உடல் அறிதிறக்குடன் தொடர்புடையது. போதைக்கு காரணமான வேதிப்பொருட்களின் துணைக்குழுவுக்கு ஏற்படலாம். உதாரணமாக, அரிதாக ஒரு நபர் ஒரு நியாயமான காரணத்திற்காக ஒரு மருத்துவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறார் (காயத்திற்குப் பிறகு வலி போன்றவை) மற்றும் இந்த மருத்து நிறுத்தப்பட்டால் இது உடல் திரும்பப் பெறும் அறிதிறகளுக்கு வழிவகுக்கும் அரிதாக, இந்த பிற்பாடு மருத்துவ சிகிச்சை மருந்து சார்பு போதைப்பொருள் வழிவகுக்கும். போதைப்பொருள் பிரச்சினைகள் உள்ளவர்கள் ஆல்கறால்

Course Title: CONTEMPORARY SOCIAL ISSUES AND PROBLEMS
Non Major Elective Course II (for other than Social Work students)

Semester : IV
Course code : NME-II

Part : IV

Unit - I

Poverty: definition, types, causes, and consequences; dependency, definition, causes; care of the dependants; relation between poverty and dependency; new economic policies and its consequences.

வறுமை மற்றும் அதன் வகைகள்

வறுமை என்பது பணம் மற்றும் பொருள் விஷயங்களைப் போன்ற மனிதர்களின் வாழ்விற்கு தேவையான சில பொருட்களின் பற்றாக்குறையோ அல்லது பற்றாக்குறையோ மக்கள் அனுபவிக்கும் ஒரு பொருளாதார நிலை ஆகையால், வறுமை என்பது சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட கருத்து ஆகும்.

வறுமை என்பது பிரெஞ்சு வார்த்தை "povreté" என்பதிலிருந்து வருகிறது. இது ஏழை என்பது பொருள்.

வறுமை வரையறுக்க இது மிகவும் சிக்கலானது. ஏனென்றால் அது மண்டலம், சகாப்தம், புவியியல் நிலை, சூழ்நிலைகள் மற்றும் இன்னும் பல போன்ற பன்முகப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பல பரிமாண கூறுகளை சார்ந்துள்ளது. சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அம்சங்களின் அடிப்படையில், வறுமை வகைகளை அடையாளம் காண பல்வேறு வழிகள் உள்ளன:

1. முழுமையான வறுமை.
2. உறவினர் வறுமை.
3. சூழ்நிலை வறுமை.
4. தலைமுறை வறுமை.
5. கிராமப்புற வறுமை.
6. நகர வறுமை.

1. முழுமையான வறுமை: தீவிர வறுமை அல்லது மோசமான வறுமை என்றும் அறியப்படுவது அடிப்படை உணவு, கத்தமான நீர், ககாதாரம், தங்குமிடம், கல்வி மற்றும் தகவல் ஆகியவற்றின் பற்றாக்குறை முழு வறுமைக்கும் உள்ளவர்கள் மலேரியா, காலரா மற்றும் நீர் மாக தொடர்பான நோய்கள் போன்ற தடுக்கக்கூடிய நோய்களிலிருந்து பல குழந்தை இறப்புகளை வாழவும் அனுபவிக்கவும் போராடுகிறார்கள். வளர்ந்த நாடுகளில் முழு வறுமையும் பொதுவாக அசாதாரணமானது.

இது 1990 ல் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. "வாரம் ஒரு டாலர்" வறுமைக் கோடு உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளின் தரங்களால் முழு வறுமையையும் அளவிட்டது. 2015 அக்டோபரில், உலக வங்கியானது ஒரு நாளைக்கு \$ 1.90 க்கு மீட்டமைக்கின்றது. இந்த எண் சர்ச்சைக்குரியது. எனவே ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் முழு வறுமைக் கோட்டிற்கும் அதன் நுழைவாயில் உள்ளது.

"ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, கல்வியறிவு, நோய், குழப்பம் நிறைந்த சுற்றுச்சூழல், உயர் குழந்தை இறப்பு மற்றும் குறைந்த ஆயுட்காலம் ஆகியவற்றால் இது மனித இயல்புக்கு எந்த நியாயமான

Course Title: CONTEMPORARY SOCIAL ISSUES AND PROBLEMS
Non Major Elective Course II (for other than Social Work students)

Semester : IV

Course code : NME-II

Part : IV

Unit – 5

Child labour: definition, causes, and consequences; **Juvenile delinquency:** definition – causes – consequences, vagrancy, truancy, street children – prevention – reformation of delinquents.

குழந்தைத் தொழிலாளர் (Child labour)

குழந்தைத் தொழிலாளர் (child labour) என்பது தொடர்ந்து, நீடித்தப் பணியில் குழந்தைகள் தொழிலாளர்களாக ஈடுபடுவதைக் குறிக்கிறது. எல்லா நாடுகளிலும் சட்டவிரோதமாக குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் பணியில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். பெரிய சர்வதேச நிறுவனங்களில் கூட இக்கொடுமை நடைபெறுகிறது. கஹதோதக் குழந்தைத் தொழிலாளர் பணியமர்த்தப்படுவது வரலாற்றுக் காலத்தில் கூறப்பட்டாலும், உலகளாவிய கல்வி முறை, தொழில்துறையில் ஏற்பட்ட வேலை மாற்றம், வேலையாளர்களுக்கும், குழந்தைகளின் உரிமைகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கருத்துக்களால் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை தற்போது உலகெங்கும் பரவியுள்ளது.

வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளில் குழந்தைத் தொழிலாளரின் வயது மாறுபட்டதாக உள்ளது. பள்ளி வேலை மற்றும் வீட்டு வேலை தவிர பிற வேலைகளுக்கு குழந்தைகள் பணியமர்த்தக்கூடாதென வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் கூறுகின்றன.^[1] குறிப்பிட்ட வயதுக்கு கீழ் உள்ள குழந்தைகளை கண்டிப்பாக பணியமர்த்தக்கூடாது. இந்த குழந்தைத் தொழிலாளர் வயது வித்தியாசமும் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் மாறுபடுகிறது. ஐக்கிய நாடுகளின் குழந்தைத் தொழிலாளர் சட்டப்படி, 16 வயது நிறைவு பெறுவதற்கு முன்பாக குழந்தைகளைப் பணியில் அமர்த்தக்கூடாது என்பதுடன், பெற்றோரின் சம்மதமில்லாமல் வேலைக்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதாகும். இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் குழந்தை தொழிலாளர் நலன்களுக்காக விதிகளை உருவாக்க கூறி வழக்கறிஞர் ஏனாதி மா.அய்யனார் என்பவர் வழக்கு தாக்கல் செய்து சிறப்பாக வாதாடி வருகிறார்

குழந்தைத் தொழிலாளர்களை பாதுகாத்தல்

மக்களின் மனப்பாங்கு மற்றும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் பொருட்கள் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் குழந்தைத் தொழிலாளர் குறித்த அக்கறை தற்போது அதிகரித்துள்ளது. குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் தயாரித்த பொருட்களை வாங்குவதை புறக்கணித்தால் அது இன்னும் கூடுதல் விளைவை ஏற்படுத்தி விடும். ஏனென்றால் தற்போது பார்த்து வரும் சாதாரண வேலையை விட்டு, உடல், மன ரீதியாக வேதனை தரும் பாலியல் மற்றும் விவசாயம் போன்ற தொழில்களில் அதிகளவில் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவார்கள். இதற்கு சரியான உதாரணம் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அமெரிக்காவில் குழந்தைத் தொழிலாளர் தடைச்சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட பிறகு, வங்கதேசத்தில் உள்ள ஆடை தயாரிப்பு தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்த 50 ஆயிரம் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். அதன்பிறகு அந்த குழந்தைகள் கல் வெட்டுதல், கடினமான பணி மற்றும் பாலியல் தொழிலுக்குச் சென்றனர். இந்த தொழில்கள் ஆடை தயாரிப்பு தொழிற்சாலையை விட மிக மிக அபாயகரமானது. இதை யுனிசெப்யூவ் செய்துள்ளது. குழந்தைத் தொழிலாளர்களைப் புறக்கணிப்பது என்பது அவர்களின் நீண்ட கால வாழ்வியல் முறைகளை சிதைக்கிறது என்றும் யுனிசெப் தெரிவித்துள்ளது.^[13]

மில்டன் பிரைட்மான் கூற்றின் படி, தொழிற்புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பாக எல்லாக் குழந்தைகளுமே விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். தொழிற்புரட்சியின் போது பண்ணைத் தொழிலில் இருந்து தொழிற்சாலைக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். கூடுதல் நேரத்துக்கான சம்பளம், மற்றும் சம்பள உயர்வால், பெற்றோர்கள் தங்களது பிள்ளைகளை வேலைக்கு அனுப்புவதற்கு பதிலாக பள்ளிக்கு அனுப்பினர். சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன்பாகவும், பின்பாகவும், குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை மெல்ல குறைந்தது.^[13]

ஆஸ்திரேலியன் பள்ளி பொருளாதார நிபுணர் முர்ரே ரோத்பார்டு தனது அறிக்கையில், பிரிட்டிஸ் மற்றும் அமெரிக்க குழந்தைகள் தொழிற்புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னும், பின்னும் வேலை கிடைக்காத போது எண்ணற்ற பிரச்சனைகளால் பாதிக்கப்பட்டனர். மேலும் விருப்பப்பட்டு, மகிழ்ச்சியுடன் தொழிற்சாலை பணிகளுக்குச் சென்றனர்.^[14]

எப்படியிருந்தாலும் பிரிட்டிஸ் வரலாற்று சமூக ஆர்வலர் இ.பி. தாம்சன், வீட்டு வேலை செய்யும் சிறுவர்களுக்கும், தொழிலாளர் சந்தையில் பங்கேற்கும் சிறுவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். தொழிற்புரட்சி அனுபவத்தால் ஏற்பட்ட பயனால் தற்போதைய நடைமுறைகள் -குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டன.^[15] மேற்கத்திய சமூகத்தில் குழந்தைகளின் நிலை பற்றி எழுதிய பொருளாதார வரலாற்று ஆய்வாளர் ஹியூஜ் கன்னிங்ஹாம் கூறுகையில்,

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில், வளர்ந்த நாடுகளில் குழந்தைத் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை குறையும் என 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான கணிப்பில் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் தற்போது அப்படியில்லை. மீண்டும் வளர்ந்த நாடுகளில் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் பெருகியுள்ளனர். இது தேசிய அளவிலான அல்லது உலகளாவிலான பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய கேள்வியை எழுப்புகிறது. குழந்தைத் தொழிலாளர் போக்கு சரிவு: ஐரோப்பா மற்றும் வடக்கு அமெரிக்காவில் 1830 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொழிலாளர் சந்தை மற்றும் குடும்பத்தின் பொருளாதாரம் & 2000ம் ஆண்டின் பொருளாதார வரலாற்று மறுபார்வை

தொழிலாளர் ஒருங்கிணைப்பாளரும், மேற்கத்திய குழந்தைகள் அமைப்பின் தலைவரும், தொழிற்சாலை தொழிலாளர் அமைப்பின் நிறுவன உறுப்பினருமான பிக் பில் ஹேவுட் கூறுகையில், குழந்தைகளின் விளையாட்டு நேரத்தை, உழைப்பாக சுரண்டுபவர்கள் தான் மிக மோசமான திருடர்கள் என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.^[16]

ஹூஸ்டன் பல்கலைக்கழக பொருளாதாரத்துறை பேராசிரியர் தாமஸ் டி கிரிகாரி, கேட்டோ நிறுவனத்தில் வெளியிட்ட கட்டுரையில், தொழில்நுட்பமும், பொருளாதார மாற்றமும் குழந்தைகளை தொழில்துறையிலிருந்து விலக்கி, பள்ளிகளுக்கு மாற்றும் சிறந்த ஆக்கப் பொருளாகும். ஹூஸ்டன் பல்கலைக்கழகம் இதனால் அக்குழந்தைகள் பெரியவர்களாக நீண்டநாள் ஆரோக்கியத்துடன் வாழமுடியும். ஆனால் வங்கதேசம் போன்ற ஏழைநாடுகளில், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி வரையில், குடும்பப் பொருளாதாரத் தேவைக்காக குழந்தைகள் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். குழந்தைத் தொழிலாளர் தேவைக்கான போராட்டம் நிறைவுபெறும் போது, அவை வெவ்வேறு அரசியல் காரணங்களால் மீண்டும் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை தலைதூக்குகின்றன.^[17]

குழந்தை தொழிலாளர் ஒழிப்பு சட்டம்-1986

நமது நாட்டில் மொத்த மக்கள் தொகையில் 30 சதவீதம் பேர் வறுமை கோட்டுக்கு கீழ் உள்ளதுடன், ஒரு வேளை உணவுக்கும் வழியில்லாமல் இருப்பதாக புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஏழை, நடுத்தர வர்க்கத்தை சேர்ந்த பல குடும்பங்களிலும் பொருளாதார நிலையை கருத்தில் கொண்டு பிள்ளைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பாமல், சிறுவயதிலே வேலைக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். சாமனியவர்களின் எண்ணத்தின்படி சிறுவர்களை வேலைக்கு அனுப்புவது நியாயமாக தெரிந்தாலும், சட்டத்தின் அடிப்படையில் அது தவறாக உறுதிபடுத்துகிறது.

ஏழ்மை, கல்வி குறைபாடு, குடும்பத்தில் பின் தங்கிய பொருளாதார நிலை,

அறியாமை மற்றும் பிள்ளைகள் மீதான எதிர்கால கவலையின்மை உள்பட பல காரணங்களால் சிறுவயதில் வேலைக்கு செல்லும் நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படி உழைக்கும் சிறுவர்களை தான் “குழந்தை தொழிலாளர்கள் ” என்று சட்டம் முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

சட்டத்தின் பார்வையில் குழந்தை தொழிலாளர் என்றால், 14 வயதுக்கும் குறைவாக இருக்கும் சிறுவர்களை பணியில் அமர்த்துவதை குறிப்பிடுகிறது. இதை தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் ‘குழந்தை தொழிலாளர் (தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்படுத்தல்) சட்டம் 1986ம் ஆண்டு அமல்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் சிறுவர்களை ரயில் பயணிகள் தங்கள் பொருட்களை கொண்டு செல்லவோ அல்லது அஞ்சல் துறையினர் தங்கள் பொருட்களை லோடிங் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது. ரயில் நிலையங்களில் பிளாஸ்டிக் சேகரிப்பது, கழிவுகள் அகற்றுவது, கழிவறை மற்றும் பிட் சுத்தம் செய்வது, கட்டிட பராமரிப்பு போன்ற பணிகள்.

ரயில்நிலைய பிளாட்பாரங்களில் உள்ள ஓட்டல்கள், ரயில்நிலையம் அமைக்கும் பணி அல்லது ரயில் தண்டவாள பணி. துறைமுகங்களில் பணி, பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணியில் அமர்த்தினால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது தவிர பீடி தொழிற்சாலை, ஜமுகாளம் தயாரிப்பு, சிமெண்ட் கோணிகள் நிரப்புவது, ஆடை, பிரிண்டிங், வண்ணம் பூசல், தீப் பெட்டி தயாரிப்பு, வெடிபொருட்கள் தயாரிப்பு, மைக்கா தொழிற் சாலை, சோப்பு தயாரிப்பு, தோல் பொருட்கள் தயாரிப்பு, கட்டுமான பணி, பெயிண்டிங், பேக்கிங், விஷ தன்மை கொண்ட பாதரசம், மேக்னிஸ், குரோமியம், காட்மியம், பூச்சி கொல்லி மருந்துகள், நாறு தயாரித்தல், செங்கல் சூளை உள்பட அந்த தொழிற்சாலையிலும் பணியில் அமர்த்தக்கூடாது.

நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை:

சட்ட விதிமுறைகள் மீறி பணியில் அமர்த்தும் நிறுவனங்கள் மீது குழந்தை தொழிலாளர் தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வேலைகள் தவிர, சிறு சிறு தேவைகளுக்கு சிறுவர்களை பயன்படுத்தி கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் சிறுவர்களை 6 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலை வாங்குவதும் சட்டப்படி குற்றமாகும். மேலும் சிறு தேவைகளுக்காக சிறுவர்களிடம் வேலை வாங்கும் போது 3 மணி நேரம் வேலை செய்தபின் கட்டாயம் 1 மணி நேரம் ஓய்வு கொடுத்த பின் மீண்டும் 3 மணி நேரம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சிறிய வேலையாக இருந்தாலும், இரவு 7 மணி முதல் காலை 8 மணி வரையில் எந்த வேலைக்கும் பயன்படுத்தக்கூடாது. இது தவிர வாரத்திற்கு ஒரு நாள் கட்டாயம் விடுமுறை கொடுக்க வேண்டும். முடிந்த வரை தொழிற்சாலைகள், கம்பெனிகள், நிறுவனங்கள் வேலை கேட்டு வரும் சிறுவர்களை பணியில் அமர்த்தாமல், அவர்களை பள்ளிக்கு செல்ல அறிவுறுத்த வேண்டும். முடிந்தால் அவர்கள் கல்வியில் ஊக்கமளிக்க வேண்டும் என்று நீதிபதி அரளிநாகராஜ் ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார்.

மாணவ, மாணவிகளுக்கு வழிகாட்டுதல்:-

மாணவ பருவம் என்பது ஒவ்வொருவர் மனித வாழ்விலும் மகத்துவமான கட்டமாகும். அந்த பருவத்தை மாணவ, மாணவிகள் சரியாகவும், எச்சரிக்கையுடன் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பயன்படுத்தினால் அது பொன்னான வாய்ப்பாக அமையும். மாணவ பருவத்தில் வெறும் கல்விக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், பிற சமூகம் சார்ந்த விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சமூகத்தை பாதிக்கும் விஷயங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இது எதிர்காலத்தில் சிறந்த குடிமகனாக உருவாகும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி கொடுக்கும். இதை கருத்தில் கொண்டு கர்நாடக இலவச சட்ட சேவைகள் ஆணையம் மாணவர்களுக்காக கீழ் காணும் ஆலோசனைகள் வழங்கியுள்ளது.

தனது பெயர், பிறந்த தேதி, பிறந்த இடம், பெற்றோர் பெயர் ஆகிய விவரங்கள் தங்கள் பள்ளி ஆவணங்களில் சரியாகவுள்ளதா? என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஒரு வேளை தவறாக இருக்கும் பட்சத்தில் உடனடியாக சரி செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அலட்சியமாக இருந்தால், எதிர்காலத்தில் பெரிய பாதிப்பை சந்திக்க நேரிடும்.

பத்தாம் வகுப்பு அல்லது இரண்டாமாண்டு பியூசி படிப்பு முடிப்பவர்கள், எதிர்காலத்தில் எந்த கோர்சில் சேர்ந்தால் நல்லது என்பது குறித்து மூத்தவர்கள், அனுபவமுள்ளவர்களுடன் ஆலோசித்து தேர்வு செய்ய வேண்டும். கோர்சில் சேருவதற்கு முன் தனது குடும்ப பொருளாதார நிலையை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெற்றோர்களால் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்து படிக்க வைக்கும் சக்தியுள்ளதோ, அதற்கு ஏற்ற வகையிலான கோர்ஸ் தேர்வு செய்து படிப்பது அவசியமாகும். மேலும் சேர்ந்து படிக்கும் கோர்ஸ் தனக்கும், தனது குடும்பத்திற்கும் பயனுள்ளதாக இருக்குமா? என்பதை பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்தபின் தேர்வு செய்ய வேண்டும். அதன் படி தொடர வேண்டும்.

சரியான வழி காட்டுதலும், சுயமாக சிந்திக்காமல் தனது சகமாணவர்கள் அல்லது நண்பர்களின் பேச்சை கேட்டு தனக்கும், தனது குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலைக்கும் ஒத்து வராத கோர் ல் சேர்ந்து படிக்கும் முடிவு எடுக்கக்கூடாது. அப்படி எடுப்பது சரியான நோக்கத்தில் கொண்டு செல்லாமலும், கோர்ஸ் முடிக்க சரியான பொருளாதார வசதி கிடைக்காமலும், பாதியில் விடும் நிலை ஏற்படும். இது மாணவரின் நலனை மட்டுமில்லாமல், குடும்பத்தின் நிலையை பாதிப்பதுடன், நல்ல வேலைக்கு உத்தரவாதம் கிடைக்காத நிலைமையை உருவாக்கும். இதனால் குடும்பத்தின் நிம்மதி முழுமையாக பாதிப்பதுடன், எதிர்காலம் கேள்வி குறியாகிவிடும்.

படிக்கும் காலத்தில் படிப்புடன், என்.சி.சி., சாரண, சாரணியர், என்.எஸ்.எஸ்., விளையாட்டு, கலாசாரம், இலக்கியம் உள்பட சமூக திட்டங்களில் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். இது படிப்புக்கு பின், வேலை தேடும் சமயத்தில் பேருதவியாக இருக்கும்.

படிக்கும் சமயத்தில் மத்திய, மாநில அரசுகள் சார்பில் வழங்கப்படும் கல்வி ஊக்கதொகை, இட ஒதுக்கீடு உள்பட பல சலுகைகள் குறித்து தகவல்களை மாணவ, மாணவிகள் தங்கள் பள்ளி/ கல்லூரி முதல்வர்கள் அல்லது ஆசிரியர்களிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடம் சரியான தகவல் கிடைக்காத பட்சத்தில் வட்டார கல்வி அதிகாரியை சந்தித்து விவரம் பெற்று பயனடைய வேண்டும். மாற்றுதிறனாளிகளுக்கு அரசாங்கம் பல சலுகைகள் வழங்குகிறது. அது குறித்து முழுமையாக தெரிந்துக் கொண்டு, முறையாக விண்ணப்பித்து சலுகை பெற்று பலனடைவதுடன், பிற மாணவர்களுக்கும் வழிக்காட்ட வேண்டும்.

ஒரு கட்ட படிப்பில் இருந்து இன்னொரு கட்ட படிப்புக்கு செல்வதற்கு முன், முதலில் தான் எடுத்து படித்த பாடத் தேர்வில் (Qualifying Exam) எடுத்துள்ள மதிப்பெண் தனக்கு தரமான கல்லூரியில் சீட் கிடைக்க உதவுமா? அல்லது தான் எடுத்துள்ள மதிப்பெண்ணுக்கு எந்த கல்லூரியில் என்ன கோர்ஸ் கிடைக்கும் என்பது உள்பட பல விவரங்களை நிபுணர்கள், கல்வியாளர்கள், அனுபவமுள்ளவர்களிடம் கேட்டு தெரிந்து கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ஏழை மாணவ, மாணவிகள் படிக்கும் காலத்தில், பயிற்சியுடன் கொஞ்சம் பணம் சம்பாதித்து, தனது படிப்பு செலவுக்கு பயன்படுத்தி கொள்ள அரசின் கீழ் இயங்கி வரும் பல்கலைக்கழகங்கள் செயல்படுத்தி வரும் திட்டங்கள் குறித்து தெரிந்து கொண்டு, அதை பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டும்.

வெளிநாடுகளில் உள்ள கல்வி நிலையங்களில் படிக்க விரும்பும் மாணவர்கள். இது தொடர்பான விவரங்களை சம்மந்தப்பட்ட அரசு அதிகாரிகளை நாடி கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் வழிகாட்டுதல் படி விண்ணப்பித்து முழு அனுமதியுடன் செல்ல வேண்டும். வெளிநாடுகளில் கல்வி பயிலும் விஷயத்தில் இடைத்தரகர்களின் ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி ஏமாற்றமடைய கூடாது. பல தனியார் ஏஜென்சிகள் கொடுக்கும் வண்ணமயமான விளம்பரங்களை நம்பி, அவர்கள் மூலம் வெளிநாடுகளுக்கு சென்று ஏமாற்றமடைய கூடாது. சரியான வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் வெளிநாடு சென்றால், தான் விரும்பிய படிப்பில் சேர முடியாமல், வயிற்று பிழைப்புக்கு ஏதாவது வேலை செய்து பிழைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். வெளிநாட்டில் சென்று படிக்க விரும்பும் போது மிகவும் கவனம் தேவை

இளம் குற்றவாளிகள் (Juvenile delinquency)

குழந்தைகளிடம் ஏற்படும் பொறாமை குணத்தை சரியான நேரத்தில் கண்டறிந்து பெற்றோர் தவிர்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இளம் குற்றவாளிகள் ஆகும் கொடூரம் நிகழ்ந்து விடக்கூடும்.

பொறாமைக் குணம் கொண்ட குழந்தைகள் எளிதாக அடையாளம் காணப்பட்டு, மற்றவர்களால் ஓரங்கட்டப்படுவார்கள். அப்படி ஓரங்கட்டப்படும் போது, அவர்களுக்குள் அது வெறுப்பை உருவாக்கும். அதனால் அவர்களுடைய செயல்பாடுகளில் மாற்றம் ஏற்படும். அப்போது மற்றவர்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கவும் முயற்சிப்பார்கள். அதுவே குற்றச்செயலாகி, இளங்குற்றவாளியாகி விடுவார்கள்.

குழந்தைகளிடம் பொறாமை குணம் வளர பெற்றோர்களும் ஒரு விதத்தில் காரணம். பின்விளைவுகளைப் பற்றி அறியாமல் இரு குழந்தைகளிடையே அவர்கள் போட்டி மனப்பான்மையை உருவாக்கி விடுகிறார்கள். குழந்தைகளின் வேகத்தையும், திறமைகளையும் வெளிக் கொண்டு வர போட்டி மிகவும் அவசியம். இரு குழந்தைகளுக்கு இடையே போட்டி இருந்தால் தான் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் செயல்படுவார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த போட்டி நாளடைவில் பொறாமையாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

அதுபோல் வெற்றி பெற்ற குழந்தைகளை தலையில் தூக்கி வைத்து பாராட்டுவதும், தோற்றுப்போன குழந்தைகளை இகழ்வதும் அவர்கள் மனதை வெகுவாக காயப்படுத்திவிடும்.

குழந்தைகளுக்கு தோல்வி ஏற்படும்போது பெற்றோர்கள் அறிவுபூர்வமாக செயல்பட்டு, குழந்தைகளின் மனதில் தொய்வு ஏற்பட்டுவிடாமல் சீராக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அது குழந்தைகளை பொறாமை என்னும் இருளில் தள்ளிவிடும். போட்டிக்கும், பொறாமைக்கும் நூலிழைதான் வித்தியாசம். அந்த எல்லையை பெற்றோர் புரிந்துகொண்டு, குழந்தைகளுக்கும் தெளிவாக்கவேண்டும்.

எல்லா குழந்தைகளும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. மனநிலை, உடல்நிலை, செயல்பாடுகளில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். இதில் குறை நிறை என்று எதையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. அவர்களை தன் போக்கில் வளரவிட வேண்டும். தவறுகளை சுட்டிக் காட்டும் போதும் ஒரு பக்குவம் வேண்டும். மற்றவர்கள் முன் குறை கூறுவதும், மற்ற குழந்தைகளோடு ஒப்பிட்டு தாழ்த்தி பேசுவதும் அவர்களின் குறைகளைகளைய உதவாது. குழந்தைகளால் ஒருபோதும் அவமரியாதைகளை தாங்கிக் கொள்ளமுடியாது.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளை வளர்க்கும் பெற்றோர்களுக்கு பொறுப்புகள் அதிகம். குழந்தைகளின் குறைகளை திருத்தவும், நிறைகளை பாராட்டவும் பெற்றோருக்கு உரிமை இருக்கிறது. இரண்டு குழந்தைகளையும் ஒன்றாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு குழந்தையை பாராட்டுவதும், இன்னொரு குழந்தையை குறை சொல்வதும் கூடாது. அதை தனித்தனியாக செய்ய வேண்டும். 'உன்னைவிட அவன் ஓசத்தி' என்ற தொனியில் செயல்படக்கூடாது. இரு குழந்தைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதை பெற்றோர் தங்கள் மனதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா குழந்தைகளுமே தங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும் என்று கருதுகின்றன. அதை பெற்றோர்கள் புரியாமல் இருக்கும்போதுதான் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

குடும்பங்களில் எப்போதும் சிறிய குழந்தைக்கே முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. பெரிய குழந்தை பல விஷயங்களில் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். தனக்கும் பெற்றோர் முக்கியத்துவம் தர வேண்டும் என்பதற்காக சில குழந்தைகள் தங்களை காயப்படுத்திக் கொள்ளவும் தயங்க மாட்டார்கள். அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால், பெரிய குழந்தைகளின் கடமைகளை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி

குடும்பத்தில் அவருக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டி, அவருக்கு பொறாமை குணம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைத்தனமாக சிறுவர்கள் செய்யும் குற்றத்துக்கு கடும் தண்டனை தர முடியாது என்றும் சம்பந்தப்பட்ட சிறுவன், பெரியவர் மனநிலையில் குற்றம் செய்துள்ளானா என ஆராய வேண்டும் என்றும் சிறார் நீதிச்சட்டத்திருத்த மசோதாவை ராஜ்யசபாவில் தாக்கல் செய்து பேசிய அமைச்சர் மேனகா காந்தி கூறியுள்ளார்.

இன்று நமது சமூகம் குற்றவாளிகளை 3 வகையாக பிரித்துள்ளது. அதில் ஒரு பிரிவுதான் 18 வயதுக்குட்பட்ட இளம் குற்றவாளிகள். இளம் குற்றவாளி ஒருவர் கொலை செய்தால் கூட அவருக்கு அதிக பட்ச தண்டனை 5 வருட சிறைத்தண்டனை மட்டுமே. 7 வயதுக்குட்பட்ட ஒரு சிறுவன் எத்தகைய குற்றம் செய்தாலும் அவனை சீர்திருத்த பள்ளியில் கூட அனுமதிக்க சட்டத்தில் இடமில்லை. அந்த சிறுவர்களை பெற்றோர் கூடத்தான் தங்க வைக்க வேண்டும் என சட்டம் கூறுகிறது. 12 வயதுக்கு மேல் ஒரு சிறுவன் செய்யும் குற்றத்தின் தன்மையை பொறுத்துதான் போலீஸ் வழக்கு பதிவு செய்ய முடியும்.

ஆடம்பர வாழ்க்கைக்காக, சினிமா மோகத்தால், பெற்றோரின் அளவுக்கு மீறிய கண்டிப்பால், அளவுக்கு மீறிய செல்லத்தால், என இளம் குற்றவாளிகள் உருவாகும் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

திறமையான மற்ற குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டு பேசுவதை தவிர்க்க வேண்டும்.

பள்ளிகளில் கூட சில ஆசிரியர்கள் நன்றாக படிக்கும் மாணவர்களை புகழ்ந்து, படிக்காத மாணவர்களை மட்டம் தட்டும் செயல் நடப்பதுண்டு. மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் சாபம் போடுவது, இருபால் மாணவர்கள் மத்தியில் அவமானப்படுத்துவது போன்றவைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். பெண் இளம் குற்றவாளிகள் கூட நமது சமுதாயத்தில் உருவாகி வருவது வேதனையான விஷயம். அதிக செல்லம் கொடுத்து வீட்டில் வளர்க்கும் பெண்கள் சிறு கோபத்தில் வீட்டை விட்டு வெளியேறி சமூக விரோதிகள் கையில் சிக்கி சின்னா பின்னமாகி, விபச்சாரியாக மாற்றப்பட்டு, கடைசியில் பயங்கர குற்றவாளிகளாக மாறும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் 9 அரசு சிறுவர் சீர்திருத்த பள்ளிகள் உள்ளன. குற்றச்செயல் புரிந்து சீர்திருத்த பள்ளிகளில் படித்த ஏராளம் மாணவர்கள் இன்று மிகவும் உயர்ந்த அரசு பொறுப்புகளில், மற்றும் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த மனிதர்களாக மாறி இருக்கிறார்கள். அதே வேளையில் சிறுவர் சீர்திருத்த பள்ளியில் இருந்து நல்லவனாக திருந்திய ஒருவனை மீண்டும் இந்த சமூகம் குற்றவாளியாக்கிய அனுபவங்களும் ஏராளம் உண்டு.

வகைகள்

சிறுபான்மை குற்றச்சாட்டு, அல்லது குற்றவாளி, பெரும்பாலும் மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகிறது:

- குற்றச்செயல், சிறுவர்களால் செய்யப்படும் குற்றங்கள், இவை சிறுவர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் நீதி அமைப்பு ஆகியவற்றால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன;
- குற்றவியல் நடத்தை, குற்றவியல் நீதி அமைப்பு மூலம் குற்றங்கள் ;
- நிலை குற்றங்கள் , குற்றச்சாட்டுகள் போன்றவற்றை மட்டுமே வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, ஏனென்றால் ஒரு குற்றவாளி போன்ற ஒரு சிறுபான்மையானது, சிறைச்சாலைகளால் கையாளப்படுகிறது.

தெருக் குழந்தைகள் (Street children)

தெருக் குழந்தை அல்லது தெருவோரக் குழந்தை (*Street children*) என்பவர், தங்குவதற்கு வீடின்றி நகர அல்லது கிராமத்து தெருக்களில் வாழும் குழந்தையைக் குறிக்கும். [யூனிசெப்பின்](#) வரையறைப்படி, பெரியவர்களின் கண்காணிப்பும் பாதுகாப்புமின்றி தெருவில் வாழும் அல்லது தெருவையே வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட 18 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர், சிறுமியர் தெருவோரக் குழந்தைகள் ஆவர்.^[1]

வளர்ந்த நாடுகளில் தெருவோரக் குழந்தைகளில் சிலர் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் கட்டாயத்துக்கு ஆளானவர்களாக உள்ளனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.^[2] தெருவோரக் குழந்தைகள் நிந்தனை, புறக்கணிப்பு, சுரண்டல் மற்றும் சிலசமயங்களில் கொலைக்கும் உள்ளாகின்றனர்.^[3] மேற்கத்திய நாடுகளில் இவ்வகைக் குழந்தைகள் குற்றவாளிகளாக அல்லது பிச்சைக்காரர்களாகக் கருதப்படுவதைக் காட்டிலும் வீடற்ற குழந்தைகளாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

[இந்தியாவில் தெருவோரக் குழந்தைகள்](#) (*street child*) என்ற சொல், பாதுகாப்பு, கவனிப்பு மற்றும் வழிகாட்டலுக்குப் பெரியோர் யாருமின்றி தெருவோரங்களில் வாழ்கின்ற, வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டுள்ள குழந்தைகளைக் குறிக்கிறது.^[1]

[ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் நிதியத்தின்](#) கணக்கீட்டின்படி, 1992 இல் இந்தியாவில் தெருவோரக் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 400,000 க்கும் மேலாகும்.^[2] கவனிப்பாரின்றி தெருவோரங்களில் வாழ்ந்து, தமது தேவைகளை தாமே நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நிலையில் இக்குழந்தைகள் இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணமாக குடும்பச் சிக்கல்களே உள்ளன. தங்களது பாதுகாப்புக்காகத் தெருவோரக் குழந்தைகள் கூட்டங்களாக வாழ்ந்தாலும், அடிக்கடி அவர்களது

முதலாளிகளாலும் காவந்துறையினராலும் சுரண்டப்படுகின்றனர். அரசின் தகுந்த சட்டப் பாதுகாப்பும், அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்தக்கூடிய அமைப்புகளுமே அவர்களை இந்நிலையிலிருந்து மீட்கக் கூடியவை.¹

தெருவோரக் குழந்தைகள் குறித்த துவக்ககால ஆய்வுகளில் தெருக்களில் வேலைசெய்யும் குழந்தைகள் மட்டுமே தெருவோரக் குழந்தைகளாகக் கருதப்பட்டனர். பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில், குழந்தைகளின் சிக்கலான அனுபவங்களை வரையறுப்பது கடினமாக இருந்தாலும் தெருவோரக் குழந்தைகள் வெவ்வேறாகப் பகுத்தறியப்பட்டனர். ^[1] தெருவோரக் குழந்தைகள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மார்க் டபிள்யூ, லசுக் என்ற முக்கியமான ஆய்வாளர் அவர்களை நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கிறார்: தெருக்களில் வேலைசெய்து விட்டு இரவில் தங்கள் குடும்பத்திற்குத் திரும்பும் குழந்தைகள்; குடும்பத்துடன் நல்ல பிணைப்பில்லாத தெருவில் வேலை செய்யும் குழந்தைகள்; குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து, குடும்பத்துடன் சேர்ந்து தெருக்களில் வேலை செய்யும் குழந்தைகள்; குடும்பம் ஏதுமின்றி தாங்களாகவே தெருவோரங்களில் வாழ்ந்து தெருக்களில் வேலைசெய்யும் குழந்தைகள்.^[4]

“தெருவோரக் குழந்தை”கள் என்பது நான்காவது வகையைச் சேர்ந்த குழந்தைகளையே குறிக்கும். கவனித்துக் கொள்ள, பாதுகாக்க, வழிகாட்டப் பெரியர்வர்கள் யாருமின்றி, தெருக்களைத் (பயன்பாட்டில்லாத குடியிருப்புப் பகுதிகள், தரிசு நிலங்கள்) தனது வசிப்பிடமாக அல்லது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட ஒரு எந்தவொரு சிறுமியும்/சிறுவனும் தெருவோரக் குழந்தையாவரென [ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் நிதியம்](#) வரையறுக்கிறது.^[1] கவனித்துக்கொள்ள யாருமில்லாமல் தாமாகத் தெருக்களில் வாழும் குழந்தைகளை, தெருக்களில் வேலை மட்டுமே பார்க்கும் குழந்தைகளில் இருந்து வேறுபடுத்திப் பார்த்தல் அவசியம். இவ்விருவகைக் குழந்தைகளின் தேவைகளும் அவசியங்களும் வெவ்வேறானவையாக இருக்கும்.^[3]

இந்தியாவில் தெருக்களில் வேலைசெய்யும் 18 மில்லியன் குழந்தைகளில்^[5], 5-20 விழுக்காடு குழந்தைகளே வசிக்க வீடில்லாத, குடும்ப அரவணைப்பற்ற குழந்தைகளெனக் கணக்கிடப்பட்டது.^{[3][4][6]} தெருவில் செலவுசெய்யும் நேரத்தின் அளவு, தெருவோர வாழ்க்கை, பெரியோரின் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் கவனிப்பின்மை போன்ற காரணிகளால், மேம்பாட்டுக் கவனம் அவசியப்படும் இந்திய மக்கட்தொகையின் ஒரு பகுதியாக இந்தியத் தெருவோரக் குழந்தைகளும் உள்ளனர்.^[7] [யூனிசெப்பின்](#) மதிப்பீட்டின்படி இந்தியாவில் மிகவும் பாதிப்படையக்கூடிய நிலையிலுள்ளவர்கள் என்பதால், தெருவோரக் குழந்தைகளின் நிலையையும் தேவைகளையும் குறித்த புரிதல் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும்..

எண்ணிக்கை

தற்சமயம் இந்தியாவிலுள்ள தெருவோரக் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கைக் குறித்த அதிகாரபூர்வமான புள்ளிவிபரங்கள் எதுவுமில்லை.^[8] இக்குழந்தைகள் ஓரிடத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதால் அவர்கள் பற்றிய துல்லிய தரவினைப் பெறுவது கடினமாக உள்ளது.^[2] தெருவோரக் குழந்தைகளிடம் அடையாளச் சான்றுகள் கிடையாது என்பதுடன் அவர்கள் அடிக்கடி இடம் மாறிக்கொண்டும் இருப்பர்.^[8] அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையின்படி, இந்தியாவில் ஆண்டுதோறும் 50,000 பேர் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர். இவர்களில் 45 விழுக்காடு 16 வயதுக்கு உட்பட்டோர் ஆவர். பல்வேறு ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்ட சில நகரங்களிலுள்ள இக்குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. 1980களின் இறுதியில் [கொல்கத்தாவிலும் மும்பையிலும்](#) குறைந்தபட்சம் 100,000 தெருவோரக் குழந்தைகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டது.^[2] இந்தியாவிலுள்ள இக்குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 400,000-800,000 ஆக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டது.^[2]

வீட்டை விட்டு வெளியேறி தொடருந்தில் பயணம்செய்து தொடருந்து நிலையங்களில் வந்திறங்கும் சிறுவர்/சிறுமிகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு 80,000 ஆகும். இவர்கள் தொடருந்து நிலையங்களில் வந்திறங்கியவுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால்தான் அவர்களின் பெற்றோரிடம் மீண்டும் சேர்ப்பிக்க முடியும். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 80,000 பேரில் 10,000 பேரை மட்டுமே மீட்டு பெற்றோரிடம் சேர்க்க முடிகிறது. மீதமுள்ள 70,000 பேர் தொடருந்து நிலையத்திலோ அல்லது தெருக்களிலோ அலைகின்றனர். இவர்களால் ஆண்டுதோறும் தெருவோரக் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. இவ்விவரங்களுக்கான ஆதாரங்களை, லலிதா ஐயர் மற்றும் மால்கம் ஹார்பர் எழுதிய "தொடருந்து குழந்தைகள்" ("railway Children") என்ற நூல் மற்றும் அரசசாரா அமைப்புகளின் (" Railway Children, Sathi , Paul Hamlin Foundation" ...) இணையதளங்கள்/அறிக்கைகள் மூலம் அறியலாம்.

வயது

தெருவோரக் குழந்தைகளின் புள்ளிவிவரத்தைத் துல்லியமாகவும் நுட்பமாகவும் மதிப்பிடுவது கடினமானது என்பதால் அவர்களின் வயது குறித்த விவரங்களும் தோராயமானதே. இந்தியாவில் அதிகமான தெருவோரக் குழந்தைகள் ஆறுவயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாகவும், பெரும்பான்மையோனார் எட்டு வயதுக்கு மேற்பட்டோராகவும் உள்ளனர்.^[3] நகர்ப்புற விவகார தேசிய நிறுவனத்தின் 1989 ஆம் ஆண்டாய்வின்படி, இக்குழந்தைகளின் சராசரி வயது 13 ஆகும்.^[2] யூனிசெப்பின் 1989 ஆம் ஆண்டறிக்கையின்படி ஆய்வு செய்யப்பட்ட இந்தியத் தெருவோரக் குழந்தைகளில் 72 விழுக்காட்டினர் 6-12 வயதினரும், 13 விழுக்காடு 6 வயதுக்கு உட்பட்டோரும் ஆவர்

காரணங்கள்

இந்தியாவின் தெருவோரக் குழந்தைகள் பல காரணங்களுக்காகத் தங்களது வீடுகளையும் குடும்பங்களையும் விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.^[1] இவற்றுக்கான கருதுகோள்களாக மூன்று விஷயங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன: நகர வறுமை, பிறழ்ச்சிக் குடும்பங்கள், நகர்மயமாக்கல்.^[4] இந்தக் கருதுகோள்கள் சரியானவையே என்பதை ஆதாரங்கள் ஓரளவுக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன. 1990 இல் மும்பையிலுள்ள 1000 தெருவோரக் குழந்தைகளிடம் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் 39.1 சதவீதத்தினர் தாங்கள் வீட்டைவிட்டு வந்ததற்குக் குடும்பச் சிக்கல்களும் சண்டைகளுமே காரணமெனவும் 20.9 சதவீதத்தினர் வறுமையைக் காரணமாகவும், 3.6 சதவீதத்தினர் நகரத்தைப் பார்க்கும் விருப்பமே காரணமெனவும் கூறியுள்ளனர்.^[9] தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் குழந்தைகளுக்கும் தொடர்பு உள்ளது. பெரும்பாலான சூழ்நிலைகளில் வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் குழந்தைகளே இறுதியில் தெருவோரக் குழந்தைகளாகின்றனர். குழந்தைகள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்கான காரணங்களில் சில எளியவை; சில சிக்கலானவை. சில சமயங்களில் குழந்தைகளின் நடத்தை காரணமாகவும் சில சமயங்களில் பெற்றோர் காரணமாகவும் உள்ளனர். பள்ளிக்குச் செல்ல விருப்பமின்மை, வீட்டுப்பாடம் செய்யாததால் கிடைக்கக் கூடிய அடித்தல் போன்ற தண்டனைகளுக்குப் பயந்து குழந்தைகள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுவதே பொதுவான காரணமாக உள்ளது. ஒரு குழந்தை பணத்தைத் திருடுவதும் உடன்பிறந்தோருடன் போட்டுக்கொள்ளும் சண்டைகளும் காரணங்களாய் அமைவதும் உண்டு.

பெரும்பாலான குழந்தைகள் குடும்பச் சிக்கல்கள் காரணமாகவே வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர்.^{[3][4][6]} தாய்/தந்தை இறப்பு, தந்தையின் குடிப்பழக்கம், மாற்றாம் பெற்றோரிடம் ஏற்படும் மனவேதனை, தாய்-தந்தை பிரிவு, நிந்தனை மற்றும் குடும்ப வன்முறை போன்றவை குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் குடும்பச் சிக்கல்களாகும்.^{[4][6][10]} கூடுதலாக, பெண்கள் பொறுப்பிலுள்ள குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகளே தெருவோரக் குழந்தைகளாகின்றனர்.^[2]

எழுத்தறிவின்மை, போதைப் பழக்கம், வேலையின்மை போன்ற காரணிகள் அதிகமாய் காணப்படும் சேரி அல்லது மலிவுவிலைக் குடியிருப்புப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக தெருவோரக் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் உள்ளனர்.^[10] குழந்தைகள் சிறிது சிறிதாகத் தெரு வாழ்க்கையைப் பழகிக் கொள்கின்றனர். முதலில் ஒன்று அல்லது இரு இரவுகள் தெருவில் வாழத் தொடங்கும் அவர்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே தங்கும் நேரத்தை மெதுவாகக் கூட்டி, பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் வீட்டிற்குத் திரும்புவதில்லை.^[4]

சில சமயங்களில் தெருவாழ்க்கை அவர்களுக்கு வீட்டு வாழ்க்கையைவிட உடலளவிலும் மனத்தளவிலும் மேம்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இதற்குக் மோசமான வீட்டுச் சூழ்நிலைதான் காரணமேயன்றி, தெருவின் நிலைமை மேம்பட்டதாக உள்ளது என்பதாகாது. தெருச் சூழ்நிலை குழந்தைகளுக்கு ஏற்றதல்ல.^[4] வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய பின்னர் தங்களது உறவினர் எவரேனும் தங்களை அடையாளம் கண்டு, வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லக் கட்டாயப் படுத்தலாம் என்ற பயத்தினால் குழந்தைகள் அடிக்கடித் தங்கள் இருப்பிடத்தை மாற்றிக்கொண்டே இருப்பர்.^[6]

பொருளாதார நடவடிக்கை

வேலை

பேருந்து பயணிகளிடம் தண்ணீர், சிற்றுண்டிகளை விற்கும் மும்பையிலுள்ள தெருவோரக் குழந்தைகள், தெருவோரக் குழந்தைகள் தமது தேவைகளைத் தாமே நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளதால், வேலை அவர்களுக்கு அவசியமானது.^[2] அரசால் ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்படாத பிரிவுகளில் வேலை செய்வதால் அங்கு அவர்களின் நிலை மோசமாக உள்ளது.^[3] மும்பையில் 50,000 தெருவோரக் குழந்தைகள் சட்டத்துக்குப் புறம்பாக 11,750 வெவ்வேறு வகையான உணவகங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

பெற்றோர் மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லாததால் பெரும்பாலும் முதலாளிகள் இவர்களைச் சிறைக் கைதிகளைப் போல அடைத்து வைத்து மிகக் குறைந்த சம்பளத்துக்கு அதிகப்படியான வேலை வாங்கித் துன்புறுத்துகின்றனர்.^[2] வேலையாட்களை மோசமாக நடத்தாத முதலாளிகளோ, தெருவோரக் குழந்தைகளை வேலைக்கமர்த்துவது ஆபத்து எனக் கருதி அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை. முதலாளிகள் தரும் கூலி மிகவும் சொற்பமாக இருப்பதால் பெரும்பாலான தெருவோரக் குழந்தைகள் சுயவேலை அல்லது பல்வேறான வேலைகளைச் செய்கின்றனர்.

பெரும்பான்மையோர் சுயவேலை பார்ப்பவர்களாகவே உள்ளனர்.^[3] அவர்கள் பொதுவாகச் செய்யும் வேலை நெகிழி, தாள், மாழை போன்ற மறுசுழற்சி செய்யக்கூடிய பொருட்களைக் குப்பைகளிலிருந்து பொறுக்குவதாகும்.

செய்யும் இதர வேலைகள்:

மகிழுந்துகளைத் துடைத்தல்; பலூன் அல்லது இனிப்புப் பொருட்கள் விற்றல்; செய்தித்தாட்கள் அல்லது பூ விற்றல்; காலணிகளைத் துடைத்து மெருகேற்றல்; சிறு உணவகங்கள் அல்லது தெருவோர உணவுக் கடைகளில் வேலை பார்த்தல்; கட்டுமானப் பணி அல்லது தானுந்துப் பட்டறைகளில் எடுபிடி வேலை; பிச்சை எடுத்தல். மிகக் குறைந்த விகிதத்திலான தெருவோரக் குழந்தைகள் திருடுதல், பண்ப்பைகளைக் கத்தரித்து பணம் திருடுதல், போதைப்பொருள் விற்றல், பாலியல் தொழில் போன்றவற்றிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.^{[2][5][6]} வெவ்வேறான வேலைகளில் ஈடுபடும் இவர்களின் வேலை நேரவளவு ஒரு நாளைக்கு 8-10 மணியாக உள்ளது.^[2]

செலவிடல்

தெருவோரக் குழந்தைகளின் வருமானம் ஒரே அளவாக இருப்பதில்லை. குறைந்தபட்சத் தேவைகளுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும்^{[2][3]} இந்தியாவில் பெரும்பாலான தெருவோரக் குழந்தை மாதத்திற்கு 200 முதல் 830 ரூபாய் வரை சம்பாதிக்கின்றனர். இதில் சிறுகுழந்தைகளைவிட மூத்த குழந்தைகளே அதிகமாக சம்பாதிக்கின்றனர்.^[6] இதேபோல முதலாளிகளின்கீழ் வேலைசெய்யும் குழந்தைகளைவிட சுயவேலை செய்யும் குழந்தைகள் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கின்றனர்.^[2] இக்குழந்தைகளின் முக்கிய செலவான உணவுச் செலவு நாளொன்றுக்கு 5-10 ரூபாயாக உள்ளது.^[2] உணவுக்காகும் செலவைக் குறைப்பதற்காகப் பல குழந்தைகள் தேநீர் மட்டும் அருந்திப் பசியாற்றிக் கொள்கின்றனர்.^[2]

மூத்த குழந்தைகள் அல்லது காவல்துறையினர் இவர்களது பணத்தை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்பதால், உணவிற்காகச் செலவு செய்யாமல் வைத்திருக்கும் பணத்தை வேறுவழிகளில் விரைவாகச் செலவு செய்து விடுவார்கள்.^[3] பணத்தைச் சேமிக்கும் பழக்கம் இல்லாமல் போவதால் அவசரத் தேவைகளின்போது பண நெருக்கடிக்கு ஆளாகின்றனர்.^[6] எப்போதாவது தங்கள் குடும்பங்களுக்குப் பணம் அனுப்பும் இவர்கள் மீதமாகும் பணத்தைப் பெரும்பாலும் பொழுதுபோக்குகளில் செலவிடுகிறார்கள் பலர் திரைப்படங்கள் பார்ப்பதற்கு மாதமொன்றுக்கு 300 ரூபாய் செலவிடுகின்றனர். பெரிய குழந்தைகள் புகைபிடித்தல், புகையிலை, மது, போதைமருந்துகள் போன்றவற்றுக்குச் செலவிடுகின்றனர்.^[6] உடைக்காக இவர்கள் அதிகம் செலவிடுவதில்லை. சிலருக்கு வேலைசெய்யும் இடங்களில் வேலைக்கான உடை வழங்கப்படும். சிலருக்கு குடும்பத்தினர் எப்போதாவது உடைகள் வாங்கித்தருகின்றனர். பெரும்பாலான தெருவோரச் சிறுவர்கள் பொதுமக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறுவதற்காக அரைகுறை அல்லது கிழிந்த பழைய உடைகளோடு காணப்படுகின்றனர்.^[2]

கல்வி

இந்தியாவில் தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கான கல்வி வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. ^[3] 1989 இல் மும்பையில் தெருவோரக் குழந்தைகளிடம் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் 54.5 சதவீதத்தினர் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படவில்லை என்றும் 66 சதவீதத்தினர் எழுத்தறிவற்றவர்கள் எனவும் கண்டறியப்பட்டது. ^[3] மீண்டும் 2004 இல் நடத்தப்பட்ட ஆய்விலும் அக்குழந்தைகளின் கல்வியறிவு நிலையில் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. அந்த ஆய்வறிக்கையின்படி, 60 சதவீதத்தினர் பள்ளிக்குச் செல்லாதவர்கள்; கிட்டத்தட்ட மூன்றில் இரு பங்கினர் எழுத்தறிவற்றவர்கள். 30 சதவீதம் பேர் தொடக்கக் கல்விப் பள்ளியிலும் 10 சதவீதம் நடுநிலை அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றவர்கள். ^[6]

உறவுமுறைகளும் சமாளிக்கும் விதமும்

இதர குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கும் குடும்ப ஆதரவும் மன மற்றும் பண ஆதரவும் இந்தியாவின் தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கு கிடைக்காததால் அவர்கள் எளிதில் பலவிதமான தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகக் கூடிய நிலையில் உள்ளனர். ^[11] வாழ்வில் சந்திக்கும் இன்னல்களை எதிர்கொள்ள அவர்கள் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாளுகின்றனர். சிலர் முரட்டுத்தனமான வெளித்தோற்றம் மற்றும் அதிக சுதந்திரமான நடத்தையைக் கொள்கின்றனர். ^[2] எப்பொழுதும் சுற்றுப்புற நிலையை விழிப்புடன் கவனித்து பாதுகாப்புக்காகப் போரட வேண்டியுள்ளது. ^[3] இதனால் புதுப்புது அடையாளங்களை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல், வன் தாக்குதல், லாபநோக்கில் உறவுகளை எதிர்கொள்வது போன்ற குடும்பங்களோடு வாழும் குழந்தைகளுக்கில்லாத பண்புகளைப் பழகிக் கொள்கின்றனர். ^[11]

பெரும்பாலான தெருவோரக் குழந்தைகள் சிக்கல்களைச் சமாளிப்பதற்கு நல்லவிதமான உத்திகளைக் கையாள்கின்றனர். வெகுசிலர் மது அருந்துதல், போதை மருந்துகள் உட்கொள்ளல், பாலியல் தொழிலாளிகளிடம் செல்லல் போன்ற முறைகேடான வழிகளை மேற்கொள்கின்றனர். ^[6] இக்குழந்தைகள் முழுவதுமாக தனியே இல்லாமல் அவர்களுள்ளான குழுக்களாக வாழ்கின்றனர். ^[3] இந்தக் குழுக்களுக்கு ஒருவர் தலவராக இருப்பார். ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்விடத்தைத் தமதாகக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இவ்விதம் குழுக்களாக இருக்கும்போது வயதில் சிறிய குழந்தைகளைத் திருடுதல் போன்ற சட்டப்பிறம்பான செயல்களுக்கு பெரிய குழந்தைகள் ஈடுபடுத்துகின்றனர். ^[10] உடல்நிலை சரியில்லாமல் போகும்போது கவனித்துக் கொள்ளவும், பணமில்லாதபோது கொடுத்துவவும், வேலை குறித்த விபரங்களை அறிந்து கொள்ளவும் தங்களது நண்பர்களையே சார்ந்துள்ளதாக மும்பையின் தெருவோரக் குழந்தைகள்

தெரிவித்துள்ளனர்.^[6] கிடைக்கக்கூடிய ஓய்வு நேரங்களைத் தங்களது நண்பர்களுடன் (திரைப்படங்களுக்குச் செல்லல்) செலவிடுகின்றனர்.^[6]

தெருவோரக் குழந்தைகள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களில் முக்கியமானது பெரியோர்களின் பாதுகாப்பும் வழிகாட்டலுமாகும்.^[2] சிலர் இந்தத் தேவையை நிறைவுச் செய்யக்கூடிய நபர்களைத் தாங்களே தேடிக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலான குழந்தைகள் தாங்களாகவோ அல்லது நண்பர்களோடோ வாழும்போது, ஒரு சிலர் தெருவோரங்களில் அல்லது சேரிகளில் வாழும் குடும்பங்களோடு தொடர்பு கொண்டு அக்குடும்பங்களைத் தங்களுக்கான மாற்றுக் குடும்பங்களாக ஏற்கின்றனர்.^[6] பல குழந்தைகள் உடல்நிலை சரியில்லாதபோது கவனித்துக் கொள்ளவும், நலனில் அக்கறை காட்டவும் தாய் போன்ற ஒரு நபரைத் தேடிக் கொள்கின்றனர்

உடல் நலனும் ஊட்டச்சத்தும்

தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கு சத்தான உணவு, சுகாதாரம், மருத்துவப் பேணல் கிடைப்பதில்லை.^{[6][9]} சிறுசிறு உணவுகங்களில் மீதமாகும் உணவுகளையும் குப்பைத் தொட்டிகளில் கிடக்கும் உணவுகளையுமே நம்பி வாழ்கின்றனர்.^[6] 1990 இல் மும்பையில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் தெருவோரக் குழந்தைகளில் 62.5 விழுக்காட்டினர் உணவுகங்களில் கிடைக்கக் கூடிய உணவினை உண்பதாகக் கண்டறியப்பட்டது.^[9]

சுத்தமான கழிப்பறை, குளியலறை மற்றும் தண்ணீர் கிட்டாமையும் இக்குழந்தைகளின் நலக்கேட்டுக்குக் காரணமாகும். மேலே கூறப்பட்ட அதே ஆய்வில் மும்பையின் தெருவோரக் குழந்தைகளில் 29.6 விழுக்காட்டினர் கடலிலும் 11.5 விழுக்காட்டினர் குழாயடிகள், கிணறுகள், வாய்க்கால்களில் குளிக்கின்றனர் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தெருவோரக் குழந்தைகள் திறந்த வெளிகளில் குளிக்கும் காட்சி இந்தியாவின் பலபகுதிகளிலும் சாதாரணமாகக் காணக்கூடிய ஒன்றாக உள்ளது. இக்குழந்தைகளில் 26.4 விழுக்காட்டினர் தொடருந்துப் பாதைகள் அல்லது தெருவோரங்களையே கழிவறைகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தண்ணீர் தேவைக்கு, 69.1 விழுக்காட்டினர் உணவு விடுதிகளைக் கேட்பதாகவும் 15.6 விழுக்காட்டினர் தண்ணீர்க் குழாய்களைச் சார்ந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்துள்ளனர்.^[9]

இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ வசதியும் கிடைப்பதில்லை.^[6] மூன்றில் ஒரு பங்கினருக்கு மட்டுமே காயம்படும்போது அல்லது உடல்நலக் குறைவின்போது மருத்துவ உதவி கிடைக்கிறது. வெகுசிலர் அரசு மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறுகின்றனர்.^[9]

பல ஆய்வுகளில், தெருவோரக் குழந்தைகள் பலவிதமான நோய்களுக்கு ஆளாகி உள்ளது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 2002 இல் கொல்கத்தாவின் தெருவோரக் குழந்தைகளிடம் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில், 5 முதல் 14 வயதுக்குட்பட்ட ஒவ்வொரு 554 குழந்தைகளில் 6 குழந்தைகளுக்கு [எச்.ஐ.வி](#) தொற்று இருப்பது அறியப்பட்டது.^[5] பற்சொத்தை^[5], சரியான குளிர்கால ஆடைகள் இல்லாத காரணத்தால் குளிர்கால நோய்த் தாக்குதலுக்கும் இக்குழந்தைகள் ஆளாகின்றனர்

நிந்தனை

தெருவோரக் குழந்தைகள் அடிக்கடி நிந்தனைகளுக்கும் மிரட்டலுக்கும் உள்ளாகின்றனர்.^[3] சமூக அந்தஸ்தும் பெரியவர்களின் பாதுகாப்பும் இல்லாததால் பிறரது அச்சுறுத்தலுக்கும் மிரட்டலுக்கும் ஆளாகித் துன்புறுவதாக அக்குழந்தைகள் கூறுகின்றனர்.^{[2][3]} காவற்துறையினரும் பொதுமக்களும் அவர்களிடம் காட்டும் ஏளனமும் எதிர்நிலையுமே இதற்கு முக்கியக் காரணியாகும்^[4]

காவற்துறையினரால் நிந்திக்கப்படுவதாக இக்குழந்தைகள் முறையிடுகின்றனர். சில இடங்களில் வேலைபார்ப்பதற்கு அனுமதியாக, காவற்துறையினர் மாமூல் கேட்டு வற்புறுத்துவதாகவும் இக்குழந்தைகள் முறையிடுகின்றனர் குழந்தைகளை ஓடுகாலிகளென காவற்துறையினர் கைது செய்கின்றனர். கைதாவதை முறையாக எதிர்கொள்ள முடியாத இவர்கள் அதிலிருந்து மீள்வதற்கு, காவற்துறையினருக்கு கையூட்டு அளிக்க வேண்டும் அல்லது அக்கடன் அடையும்வரை காவல்நிலையங்களில் வேலைசெய்ய வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது^[6] மும்பையில் அரசு ஆதரவுடன் எடுக்கப்பட்ட “பிச்சைகாரர் நடவடிக்கை”யில் (“Operation Beggar”) தெருக்குழந்தைகள் அனைவரும் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டு கடன்பட்ட அடிமைவேலையாட்களாக ஆக்கப்பட்டனர்^[4]

இக்குழந்தைகள் குறித்த காவற்துறையினரின் பார்வை; எங்கும் பரவியுள்ள ஊழல்; காவற்துறையின் வன்முறை கலாச்சாரம்; முறையான சட்டப்பாதுகாப்பின்மை; காவற்துறையினருக்குக் கிடைத்துள்ள தண்டனையற்ற நிலை ஆகியவை காவற்துறையினர் தெருவோரக் குழந்தைகளை மோசமாக நடத்துவதற்கான காரணிகளாகும்.^[8] இளங்குற்றவாளிகளைக் காவற்சிறையில் அல்லது சிறைச்சாலைகளில் அடைத்து வைப்பது [சம்மு \(நகர்\)](#) மற்றும் [காஷ்மீர்](#) தவிர்த்த பிற இந்திய மாநிலங்களில் இளவர் நீதிமுறைச் சட்டப்படி குற்றமாகுமென்றாலும் இது வெகுவாகப் பின்பற்றப்படுவதில்லை.^[8]

தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கு நேரும் பல்வேறு அவலங்களையும் அவை எவ்வாறு வேறு காரணிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பதையும் குறித்த புதிய நோக்கை, 2009 இல் [செய்ப்பூரில்](#) மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு வழங்குகிறது.^[10] பொதுவான நிந்தித்தல் மற்றும் புறக்கணிப்பு, உடல்நலம்சார் நிந்தித்தல்,

வார்த்தைகளால் நிந்தித்தல், அடி, உதை போன்ற உடல்சார் நிந்தித்தல், உளரீதியாக நிந்தித்தல், பாலியல் நிந்தித்தல் எனத் தாங்கள் சந்திக்கும் ஐந்து வகையான அவலங்களை இக்குழந்தைகள் இந்த ஆய்வில் முறையிட்டுள்ளனர்.¹

அரசின் ஈடுபாடு

இந்தியாவில் தெருவோரக் குழந்தைகள் இருப்பதென்பது, சமூகப் பிழைச் செயற்பாடு மற்றும் சரியான சமயத்தில் தடுப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாத சமூகப் பொருதார வரிசையின் வெளிப்பாடாகும்.^[3] இக்குழந்தைகளின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்களின் நிலைமைக்கான காரணங்களை ஆய்ந்தறிவதே சரியான வழியாக இருக்குமென அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.^{[1][3]} மேலும் இக்காரணிகளைக் கண்டறிந்ததும் அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்த உடனடி உதவிகளும் வழங்கப்பட வேண்டும்.^[3]

இந்திய அரசால் தெருவோரக் குழந்தைகளுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட பல பொதுக்கொள்கைகள் பயனற்றவையாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவை சமூக, மானிட, புவியியல்சார் ஆய்வுகளால் உருவாக்கப்பட்டு சரியான முறையில் அக்குழந்தைகளின் சிக்கல்களை அறிந்து மதிப்பீடு செய்யாததே ஆகும்.^[1]

1997 க்கு முந்தைய விடுதலைக்குப் பின்னுள்ள இந்தியாவின் அதிகாரபூர்வ சொல்லகராதியில் “தெருவோரக் குழந்தை” என்ற சொல்லே கிடையாது. தெருவில் வேலைசெய்யும் குழந்தைகளுடன் அவர்களும் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டதால் தெருவோரக் குழந்தைகளும் சிறிதளவு உதவி பெற்றனர்.^[3] எடுத்துக்காட்டாக, காவற்துறையின் வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகத் தெருவில் வேலைசெய்யும் குழந்தைகளுக்குத் தரப்பட்ட அடையாள அட்டைகள் இக்குழந்தைகளுக்கும் தரப்பட்டது.^[3] 1990 களின் துவக்கத்தில் அரசுசாரா அமைப்புகளின் நெருக்கடியால் இந்திய அரசு “தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கான உதவித் திட்டம்” ஒன்றை பிப்ரவரி 1993 இல் உருவாக்கியது.^[3] பல அரசுசாரா அமைப்புகள் அரசுடன் சந்திப்புகளை நடத்தி இத்திட்டத்தின் பின்னூட்டங்களையும் மேம்படுத்தும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கியும் இத்திட்டத்தின் இறுதி வரைவில் அவை இடம்பெறவில்லை. அதனால் அரசுசாரா அமைப்புகளால் இந்திட்டத்தில் பங்கேற்க முடியவில்லை.^[3]

தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கான அரசுத் திட்டம் துவக்கப்பட்டதன் தொடர்ச்சியாக வேறு சில கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களிலும் அவர்கள் இடம்பெற்றனர். இந்திய குழந்தை நலக் கழகம் தனது திட்டங்களில் தெருவோரக் குழந்தைகளையும் இணைத்தது. எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆறு பெருநகரங்களிலுள்ள குழந்தைகளுக்கான திட்டம் இடம்பெற்றது.^[2] இந்தியத் தொழிலாளர் அமைச்சகம் தனது வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளில் தெருவோரக் குழந்தைகளையும்

சேர்த்துக் கொண்டது அப்பயிற்சிகளுக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதிகூட அக்குழந்தைகளுக்கு இல்லாததால் அம்முயற்சி அதிக வெற்றிபெறவில்லை.

பரிந்துரைகள்

அறிஞர்களும் முகமைகளும் தெருவோரக் குழந்தைகளுக்கு உதவும் உத்திகளாகப் பரிந்திரைத்தவற்றில் முக்கியமானது அரசுசாரா அமைப்புகளைப் பயன்படுத்துவதாகும். யூனிசெப்பின் ஏ. பி. போசும், தெருவோரக் குழந்தைகள் கூட்டமைப்பின் சாரா தாமசு டி பெனிடெசும் இக்குழந்தைகளுக்கு உதவும் முக்கியப் பொறுப்பு அரசுசாரா அமைப்புகளிடம் தரப்படவேண்டும், அதற்கான செலவை அரசு ஏற்க வேண்டுமெனப் பரிந்துரைக்கின்றனர்.^{[1][3]} அரசைவிட, அரசுசாரா அமைப்புகள் இளக்கமாக இயங்கமுடியும் என்பதால் அவர்களே பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலும் தெருவோரக் குழந்தைகளின் தேவைகளுக்கு உதவும் திறனுடையவர்களாவர்.^[2]

அரசுசாரா அமைப்புகள் தெருவோரக் குழந்தைகள் பற்றிய துல்லியமான தரவுகளைப் பெற்று தேவையான திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு பல்வேறு நகரங்களிலும் தெருவோரக் குழந்தைகளின் கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட வேண்டுமென [மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம்](#) பரிந்துரைக்கிறது.^[8] இவ்வமைப்பு, தெருவோரக் குழந்தைகள் மீதான காவற்துறையின் நிந்தனை மற்றும் கொலைகள் குறித்த தனது ஆய்வில் இக்குழந்தைகளின் பாதுகாப்பிற்கானப் பல்வகையான சட்டப் பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது. இப்பரிந்துரைகளில் [சித்திரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா உடன்படிக்கையை](#) ஏற்றுறுதி செய்யும்வகையில் ஒரு தெருவோரக் குழந்தையைக் காவலில் வைக்கப்படும்போது அக்குழந்தைக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்படும் வகையில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டப் பிரிவுகள்⁵³ மற்றும்⁵⁴ இரண்டும் திருத்தப்பட வேண்டும்; நிந்தனைகளுக்கு எதிராக முறையீடு செய்யவும் வழக்குத் தொடரவும் வகையுள்ளவாறு இளவர் நீதிமுறைச் சட்ட திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பதும் அடங்கும்.